

MS 10014

דרושים (רובם להספד).

Tolidano, Hayim.

[between 1790 and 1825?]

System no. 0084253

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

התאחדות חסידים
מוסדות חסידים
ירושלים

ספר חסידים
לחידושי חסידים

יחיא נחמני
מוסדות חסידים
ירושלים

לחידושי חסידים

יחיא נחמני

Mic. 10014

1688:2

(84253)

04687

پیشکش

מלך ישראל ויהוה אלהינו
אשר לא יחדל לעולם

1948

Handwritten text in Arabic script, heavily obscured by a large, dark, irregular ink blot or stamp. The visible text includes "مكتبة" (Library) and "مصر" (Cairo).

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

100

10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 8

מחזור

مجلس
مجلس

שם משה

[Faint, illegible handwritten text]

سید بن محمد
بن محمد بن محمد

منه من السجود
منه من السجود

3000

ע"י חיים תש"ע

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

הוא יאמר להם רעוה לבנות פלשתיס ונעמיה ונעמן להורסם וישם בפתח ביתם
עלה הנמלה האמה ממש אחר שלכן אל תגדלו בעיני פן תשעשה בעיני ופן תאמר
העניש כל אלה בתחבולותיו ואמר יאמרו אם עלך אחר יעלך יסיה לבו אחרת ויקחו ששה
אחר פתחו ויהיה לשונות בפתח יא' כי נשתרר על נשעיהם ופן השתרר לאח בנות יא' אל שאלו
אמר עוד איך נפלם נבוכם בתוך העלמם יהונתן על בעותך מלל רבה הפסוק הזה קשה
עצמה אצל חלל שהיה התמיד מיד נפלם נבוכם ויהיו מערב העולם והלא לא עצמו נבוכם
במשעוטים ונבחו עלמנות להפליא וסוף דבר רבים מיתו בעלמם בעבדאכ ענייפ בקרובות הארץ
ועל נבוכם נבחו לילית בעלמם נשה זו תעשה מיד נפלם נבוכם נעמיה בתוך העלמם הארץ
קטבול והלא בתוך העלמם הוא העקום העושר לילית הנכבד ויהיו שבתו ובעדו באשר יהיה
עלמנות בשטן מופשו נעמיה בקשה העלמם אכל כי יעלל מלל מוזעעלית העלמם יורה
שום לרפאו ורפא אחרו והרעה ואילת היא לו וכליש ועל מה זה יהונתן על בעותך מלל ור
פירשו אחר התפס על בית תוקף אחרת ופירשו הרבה בהיותך נלם נעמיה ובעותך נפלת
וכבר חסדו על העובד הזה שאין לקנות על בטיה מן שיהיו שבת הנכבד
אלא הענין הוא שפ' שפ' בעמולא א' ס' י' ואמר יהונתן אל הנשע נשאל כלל לכה ונשבעה אל נש
העלמם אלה נעל יונתן על ידו ועל קולו נשאל כלל אחרו נפלם לפי יונתן נשאל כלל
נעמיה אחרו וכ' בבל התנעם הנדולה והנפלאה הכתובה בשון הנשעית ש' יהונתן לבדו
ועל כן היה יהונתן נוד מקונן ומתקנע על עפלת יא' בעלמם הנלבוש ונלבוש בנשם וס
אמר איך נפלם נבוכם בתוך העלמם יהונתן כל איך נעמיה התנעבה הזאת שפ' נפלת
יסאל בעיני וזמן שבתוך אונת העלמם היה נשאל יהונתן אם לא היה יהונתן בתוך אונת עלמ
אין לתעוה על העפלה כי כזה נכזה תאכל המר ואולם בהיות יהונתן בתוך אונת עלמם נבוכם
חל ידוע ונפלתם אשר הוא לבדו נכז עלמם והכל נבוכה על זה ידוע הדונים ונלל הדי
איך נפלם נבוכם עם היות בתוך העלמם יהונתן והלא אונת יהונתן לבדו על בעותך מלל וה
איתו הקר ששית נעמיה ב' הנכחן נפלם כל נבוכם פלשתיס לבסוף כמלל א' ואיך שפ' יהונתן
יהונתן עם נבוכה יסאל בהכעוס יתר נפלם ופלה כוחות
(באשר כבר הנחנו בעומה קיים ונרן שדור בעקנה עקבות כזה נקט גרף אונת קינה על שאל
לדואל את עכשו טן החמר שפ' שפ' נשאלת ששית קינתו של יהונתן ביימור
שקונם זה לא היה מקונן כל על שאל לבדו נעל ששנו בשון הקבשן ואמר כ' ל' עלך אונת
יהונתן נשעית ל' מאר נפלאה אהבתך ל' מאהדת נשם
אשר לקח ששית ל' שפ' נוד בייסו להונתן באח כעש כ' ל' עלך אונת יהונתן ואחר מאמר
שחור ואמר נפלאה אהבתך ל' מאהדת נשם עובד הרבר שלא הספיק לו שפ' שפ' אונת
לכל ליחס לו אהבה יתירה יתר מן האחרו ואמר נפלאה אהבתך ל' מאהדת נשם ואמר ל' אונת
אשר שפ' אהבת הנשם על אהבת האח שנו נעמיה יו נכחית י' שפ' י' א' עב
אשר הענין הוא כעש אהבת פ' בתפל ותיא אונת שנה שונת ששית אונת אשר ל' אונת
ש' אונת ששית אונת יורה אשר כל יוסהכתרים נודתן ל' יון אמר מלבוש לבסוף נפלת

[illegible]

[illegible]

והיה נפש אדום כדורה בכבוד התיים ו...
למען חסד אברהם...
למען חסד אברהם...
למען חסד אברהם...

ואם בא לעדק א' שה' ה'...
למען חסד אברהם...
למען חסד אברהם...
למען חסד אברהם...

למען חסד אברהם...
למען חסד אברהם...
למען חסד אברהם...
למען חסד אברהם...

למען חסד אברהם...
למען חסד אברהם...
למען חסד אברהם...
למען חסד אברהם...

למען חסד אברהם...
למען חסד אברהם...
למען חסד אברהם...
למען חסד אברהם...

למען חסד אברהם...
למען חסד אברהם...
למען חסד אברהם...
למען חסד אברהם...

למען חסד אברהם...
למען חסד אברהם...
למען חסד אברהם...
למען חסד אברהם...

והטוב לה חלל ואחר פש אנוכך יתעורר ואלהך חלל ואלהך חלל
יקלעו סקלע שח בתוך אלה לנעש אחרת ואלהך חלל ואלהך חלל
לא תנוע עבדך הקלע אלה בעולה ובחל יקלעו של שתקל עתה אלה ששכנע לחנן יתעורר
כהיקל עתה ויתעורר ויתעורר יתעורר לא ירח עתה עתה ואלהך חלל ואלהך חלל
נאם הנשע עתה הקלע לעתה אלה עתה ואלהך חלל ואלהך חלל
ותו דאב קאמר עתה אלה ואלהך חלל ואלהך חלל
יתנו עתה הקלע ואלהך חלל ואלהך חלל
והיקל הוא לעתה נשע עתה אלה ואלהך חלל ואלהך חלל
נאם הנשע עתה הקלע ואלהך חלל ואלהך חלל

(בזה) איכסר לברא עתה אלה כ שנות עתה ואלהך חלל ואלהך חלל
יש נשע קבס ל כ קבס קבס אלה ואלהך חלל ואלהך חלל
בשע קבס אלה עתה ואלהך חלל ואלהך חלל
ל כ נשע עתה ואלהך חלל ואלהך חלל
יתנו דאב קאמר עתה אלה ואלהך חלל ואלהך חלל
כשע חלל יש עתה ואלהך חלל ואלהך חלל
להיקל עתה קבס ואלהך חלל ואלהך חלל

(בזה) איכסר ל כ שח עתה ל הקלע עתה ואלהך חלל ואלהך חלל
נשע ירה כהאדם הקלע ואלהך חלל ואלהך חלל
לכתי עתה הקלע ואלהך חלל ואלהך חלל
כ שח עתה ל קה עתה הקלע ואלהך חלל ואלהך חלל
בזה יתעורר עתה עתה ואלהך חלל ואלהך חלל

כזה עתה ל קה עתה ואלהך חלל ואלהך חלל
כזה עתה ל קה עתה ואלהך חלל ואלהך חלל
כזה עתה ל קה עתה ואלהך חלל ואלהך חלל
כזה עתה ל קה עתה ואלהך חלל ואלהך חלל
כזה עתה ל קה עתה ואלהך חלל ואלהך חלל

אלה הקנה היא בעתה אין כן עתה ואלהך חלל ואלהך חלל
עתה זקן יפה ל שח עתה ואלהך חלל ואלהך חלל
זקן יפה עתה עתה ואלהך חלל ואלהך חלל
עתה עתה עתה ואלהך חלל ואלהך חלל

קרב עתה חלל עתה חלל ואלהך חלל ואלהך חלל
כ עתה עתה חלל ואלהך חלל ואלהך חלל
כ עתה עתה חלל ואלהך חלל ואלהך חלל
כ עתה עתה חלל ואלהך חלל ואלהך חלל

לפי' שניתת הכהנים אינה קשקש נמצא עצמם כי הם הרובים אל העצמות ואל
 אחר שעלה ונבדלה הם עקבם לחמו עיתק עבתיים ותיחס עלי זה נאמר ויח
 אלהים את כל אשר עשה והנה טוב עמי ונחם חזק בתורתו אל רע' עכא בתוב והנה טוב
 עזתי וקדוסי לרע שאין חס יכל לה אב עזתי הטוב בעדה עד לחמו העזתי וזאת נעור
 אחרת כנה שפרשו שם חזק אבל זמן שהכהנים ותיס הם ולמעשים ביצם וביין שם
 נתיס הם נתיס הקד' נתיס ינתי ינש כח עבתיים אל העזתי היא טובה לכהנים //

הצגה

הוא כחשגלל שחייבין ונאמרים להביא עליהם ושה או הקצה שאלק הצדק לבד שיהיה
הנה " נקם אענו שקום שבה הקצה הנה של הדור שאלק הצדק שבוטחם כל שאל

ימנע הצדק בלתי / נעשעע נעיתת הצדק אינה מבטלת לאלק הנה
אלא העין הוא כחש וכל הנלך אל מקום אחד כי בולט הצדק נספה בעין הדור
וכל זמן שהוא כי זכותו מעבדת הפועלות " ולכך הקצה שאלק הצדק למדת

בחינת שאל בארץ מתוך עיתת הצדק יוכרו וישוכו אל ה' / הנה לכן תושעך עיתת הצדק
והוא עבד של עין הדור כיון שחורו בתשובה נשתקיים מע' מפט הנה שאל תיטל נאמר

הצדק לבד של הדור / ואם בארץ תושעך בתשובה אמתו צדק ולא הוצעו בתשובה לשוב
בתשובה עשין עושלים בעולם / או הקצה מביא הנה נעשאל הצדק מפט הנה שחייבין

כל שאל ימנע בלתי / באופן שבוטח שהקצה נוסה להביא נשה של הדור מ' הוא תושעך
הצדק קולם הנה כל שאל ימנע / ואם אחד שאלק הצדק לקחו מלכות כלם נשת

לב לשוב או תהיה עיתתו כחש של הדור / נכחה נבארו המאמרים הנה
וכן ארץ בעד כ' תבונה נשטית את הקצתם למשכן / לא היה כל אלא נעשית הקצתם

משכן / אך אנשיא למשכן שאל יתחייבו שאל יס' מ' יהיה עתעשך של
אמר משך נהא שחלים הם שאל יהיה להם לא משכן ולא מקום מה תהא עליהם / וכל

הקצה את נמנל צדק א' שבוטחם נעשעבד בעולם / נעבד את על עזרתיהם / וכן
הוא אומר ויהי כל עתעל שן "

ויש לקדק מע' את נמנל צדק א' נעשעבד נעבד עליהם / כי שהו למן מה על ששכן
בעיתת הצדק / וכן היה אולי לנע' את נמנל צדק א' שבוטחם נעבד עליהם / וכן

אולי להבין מע' לאיה עיתת מנהג כל עתעל שן /

ונראה נקט נעשעבד / למה מע' למעלה שהצדק נאמר לב בחינת או כל שבוטח של
הדור אם יחורו בתשובה / ואם לאו תהא מוכרחו בבור כל שאל יהיה נשאל

במשכן / ונש' חש' הקצה נמנל צדק א' נעשעבד נעבד / למד שאלן עיתתו מבטלת
בהלכה נעור אלא הוא בתורת משכן ואם ישעו את עליהם ניקחו מלכות כלם נישאבו

אל ה' או אמת עשכן שכן / הקצה לבד עליהם ולא תבוא אליהם הנה / ואם לאו שאל
חורו בתשובה או עיתת הצדק היא כל שאל ימנע בלתי הבאה / וכן הוא אומר

ויהי כל עתעל שן / איפער למד שהבוא אליה / איך הצדק שעת אינו / עבד למד
אלא בתורת משכן עד אשר יוכרו וישוכו אל ה' מוכתב נהדר כל עתעל שן / נקשה

למה הנה הקצה כל עתעל שן כי צדק א' היה עשפיק לבד של הדור " אלא וכל שאל
כל בתורת משכן עד אשר יאשעו ונקשו פט / נכחא שאל חורו בתשובה או נהדר

כל עתעל שן /

וקא נאמר נעשית הצדק מבטלת היינו כשהוא צדק אחד לבד / אלא כשהם שני
צדקים ל' זה כל מפט הנה הבא וכן מלך עבד / וזה מע' שעי

הבוא הצדק לבד וכן איש עם של לב ואשח חסר נאמר כאלן / כל מפט
הנה נאמר הצדק / קרית נא"ה ואם כחאבר צדק זה ששם של לב נכחאבר

הנה

הענין הזה הנהגותם א' שה' ו' אלה שש' זה נמשך ואלו אין עניןם ועניןם
ב' אונענו כעס שאמר פה חקקו קולל זה אשר פה עבדו ע' ב' קדושת
וה' ויהי יצרו על עיניו הכלים אם עבדתי אך רב' וכן לא ידבר רק' קדושת
הכלל לט' הקדש ואך קדשם עכשו בין הקדושים ב' הוא עבד על עין אחר' נשן
הואו' להבא ובהו אחר רב' ויהי יצו ר' ויהי ר' אבא אהם עין אחר'
ל' שה' עין רב' נשאב בלתי רב' אבא עיניו הכלים עבדתי ע' א' וכן ר' ויהי
להבא וזה אחרת' ה' אונענו ועין א' קדושתם עבדו דעה ו' אלה דלשון קדושת' נשן
הכבודם אם אינו עבד' ו' אונענו נשן עיניו ע' עבדתי' האם שם קדושת'
שארם' . ולא עוד אלא שהטח הקדושת' אהם ע' קדושת' והבא ע' קדושתם
(לבא אל קדושת' האש' אל' לומר ב' עמלקית' השלשם האלה תשוב לטעם אם
שית' הכלים עבדתי דוקא אם שית' בלא חמא עבד עכשו . אך אם בתמא
שית' ל' שחבר על עכשו . ולא יכפר על אחרים' / או נאמר שאם אם בתמא שית'
רב' כח שחבר נשן על הדור'

(הנהגות) דעת רב' אבא ששן עיניו הכלל עבדתי בא' בהיותו כד' ששן כחן אבא
חמא' ווא' ששן זה נמשך שית' עולם למה אונענו' . כל' הש' ששן עניןם
נשאמר בתורה' נשן על זה ונא' ב' מה שכתב' אלא בששן נשן' לא לחם נכתב' ב' אהם
ל' וזה דעת' . וכל' בשאלתו ואת' ב' דכס' א' למה נמשך עיניו עולם לומר פה' ב'
לומר לא היה דלשון בא' בעיניו עולם ולא בעיניו כלל אחר' ווא' למה נמשך עיניו
עולם לומר פה' . אלא ששן ששן נשן' כל' ששן נשן עיניו זה שאמר פה' עבדתי
בששן היה עיניו' הכלים עבדתי' . מה אשר פה' אינו עבדתי' בא' בששן עיניו
ששן עניןם כדושת' בששן עיניו כ' עיניו ע' עבדתי' כדושת' ב' ששן עניןם עין אחר'
חמא עבד עכשו' . עין קדושת' בששן עיניו דוקא ולא בששן עיניו ב' היא עניןם
קדושת' ולא ששן בתמא' .

אך ר' ויהי כד' אבא חמא על ר' אבא נקל' שאם בעיניו הכלל בתמא' וכל' כחן ששן
עבדתי נשן על הדור' . אך קדושת' עולם כדושת' ע' ויהי חמא' על רב' אבא
קדושת' בששן עין ר' וכן להש' על קדושת' הדור' על רב' אבא ויהי ששן עין ר'
לומר' . (הוא קדושת' לומר ב' אבא ששן עיניו הכלים עבדתי' בא' ששן עולם
ששן חמא' . דושת' דפנה' . א' א' חמא' כע' נשן ע' עבדתי' למה עבדתי' עין ר'
הכלים לט' קדושת' כד' דנהו עבדתי' חמא' עיניו קדושת' דלשון ששן עיניו
לומר בששן ע' אישק' א' ל' . ונשן בתמא' לא היה ששן לומר' . ויהי למה ייחד
בששן ד' ב' אונענו אין ק' לששן עיניו ע' עבדתי' דלשון קדושת' בא' ששן עולם
בששן אם ייחדו אונענו ששן עיניו הכלל בתמא' עיניו עבדתי' חמא' ששן עיניו
דלשון בששן לומר אששן' . אך ל' אבא ע' חמא' נשן ששן עיניו הכלל לומר
ע' אונענו ולא אונענו אין עיניו בלא חמא אלא על ש' ששן בא' לומר ייחד עיניו
לומר קדושת' לומר ייחד עיניו הכלל' . ולא י' קדושת' ו' קדושת' ע' עיניו ע' עיניו

[illegible]

אבל עמנו עות תעונו שלש שאלתם לא תמא היו לו חיים ארובים
למי יענו ויענו באותו יום ואחר ששם תשובה טען לו יענו על הקדש שהוא אצל
הוא לא ידע שהיה היתק קורס לעות שאלתם כך בששם תשובה הול לבדל הדמיון
אמר רש' ששם תשובה ובמל הגמה שגמרה עליו ביום אבלך מעמו וב' והאקד' לו יענו
שטן לו יענו על הקדש "ויעורר" עכאן ואשכ' ראש' מכה הארס אין מוטפן לו עת
משל מוטפן שדה אלה' (נולד שמו ביום אבלך וב' דהיינו קדושת שטס ובשמי
הוטפו לו ששלו)

עור טקס ששול מעם הכפל הזה דעות תעונו הוא לארס ולגור ובכלל זה נלך לארס
היות דור הוא הקטן עול הילדו וט' למה שהיה שחיר להילד בתורת נפלים שאל
לס' ט' ששה כ' כפ' ודעתו על כל ארס לשעבר כך עמל לעתיד עכ"ל
בזה נא אל השטן כ' עתמלה סבר אלה' שש' שששם תשובה הוטפו לו ששלו כל
שה שקדכו ששמינו אכל בשאלה דור שאין לו חיים וזהו שששם נעית עות
תעונו או אחר כיון שלא נפמלה הנמיה לרב דור ה' לבי דור לא נפמלה ואשכ'
שש' ראש' ששלו אין מוטפן ובש' שש' אחרים

נלקה שששם ושאל תמלה יש תקנה לזה כיון דבמית עות תעונו נעמה למה שיתק
נ' אכ' אינה עושיל למה אכ' נ' ל' לא יש תקנה ולא הוטפו לו ששלו ש'
התשובה ובשאל הקדש כך עלה בששמה לפי לא ל' אכ' אלה' שהו הקונה בארעו
כ' עלה אם נמך למעך כך עלה לפי שלא תושל תשובה לא ל' נא' לו נא' ששלו אין
מוטפן ואכ' נ' לאלה' אין מוטפן ולא תושל לו התשובה או אם דל כך עלה
לפי שלא תושל למה תשובה נוקא ולא לאחרים ולאחרים שש' תשובה שששלו
ששלו ואכ' לאלה' תושל לו תשובה שששלו ששלו

לבן חור ושאל בחובבט כזה שט טיין כפ' להוכיח אם מוטפן לארס ששלו אשם יונק
שאל ששלו אין מוטפן או לא יהיה שששם אם מוטפן שש' אחרים רש'
הוא לאין מוטפן ואינו יכל ליתן ששמינו לגור אבל אם יהיה עובד ששלו מוטפן
או יחור ושאל הספק האחר אם מוטפן נ' שש' אחרים כשמת התוס' אין טקלך
תשובה כיון שנגמרו לעוס ארס ולכן לבד ספקו שאל כזה יש וט' ובשאל הקדש
אלה שש' עובד כהניא שיה' קשלו הוטפו לו כל מה שהיה יכל לחיות קורס
התמא ולגור נוקא הוא ולא תושל ששם רבך עלה בששמה אכ' דר עובד ששלו
מוטפן אלא ששגין יש לספק שש' נוקא ששלו מוטפן אבל שש' אחרים לא
ואכ' אינו יכל להוטפן שטס ששלו לגור "נלמה חור ושאל יש ששמה כהניא ככ'
לבד הספק האחר אם מוטפן נ' שש' אחרים וששלו יכל ליתן ששלו לגור או
אין מוטפן שש' אחרים וששלו אינו יכל ליתן ששמינו לגור "ובשאל הקדש
אין על נפמל לו הספק דגם שש' אחרים מוטפן נטן ששמינו לגור כיון ששולח
שש' עתמלה שיהיה לו עול זה לבן כיון הוא ליתן לו ששמינו לשל נוקד "

ואשכ' שבה פרוש שש' דור שששם יק' ה' שששם עמל חלקם כלם ואשכ'
תמלה

[illegible]

נח שאל ד' למה הניח עליהם הצדיקים כיין שכך ברת ברת עם אברהם. אלא יושלך
השם יתן שמש בזה ישתנה עליו לא אחר דהיינו וכו' לעולם לא ילך קבצניל סת אונת
השם יתן דהם הצדיקים נחלא לא הושל ואלך שחוט ד' ביד לא אונת דהיינו שהלך

בגדיה

ובזה יתן שמש בזה ישתנה כד' יושלך שחוט ד' שחוט לבדך וכו' שחוט
שחוט יתעלה השם יתן ד' שחוט יתן ד'

השם יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד'
שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד'
השם יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד'
שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד'

ובזה יתן שמש בזה ישתנה כד' יושלך שחוט ד' שחוט לבדך וכו' שחוט
שחוט יתעלה השם יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד'
השם יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד'
שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד'

ובזה יתן שמש בזה ישתנה כד' יושלך שחוט ד' שחוט לבדך וכו' שחוט
שחוט יתעלה השם יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד'
השם יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד'
שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד'

ובזה יתן שמש בזה ישתנה כד' יושלך שחוט ד' שחוט לבדך וכו' שחוט
שחוט יתעלה השם יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד'
השם יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד'
שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד' שחוט יתן ד'

[illegible][illegible]

אמר ר' יוחנן כל המעלה את אשתו כעין שער המלך
אמר ר' יוחנן כל המעלה את אשתו כעין שער המלך
אמר ר' יוחנן כל המעלה את אשתו כעין שער המלך

[illegible]

אלהם ואלהם כל אספיק להוא קפא ערפון ווי חסרא ארעא דא' נבא רבא , רבא רבא
 ילא שט רבנותה דהא הספא ואלא טוונותה לבבא יונות טאפ ובהס , למסוד
 פלפוליס , אלא קשן הוא בי שוב ב' מאשר חול' רבש' פ' דקנא משאש שטס הושה טאפ
 קצק היינר , רשה העתילה להיות על קצבור אלא יואס , רבא רבא רבא רבא רבא
 הקש אלא תבא על קצבור טאפ קצק לבב , ותי' ביה אבאשן שטי קצק א' לבא א'
 עסתר לבבא הוא דאסא , אשפ' בעות' ב' צפיקס מה רש' מולא שטס רש' השתלה
 בא , שוראשקנ' פ' העלר רבאין , אשר איש ואיש יולג ביה אשר אבי' מר עשדו סתר
 שטי , נעא קצק א' בא' מאב סתר קצק ברא , נעא מאס קצק לרש ווי חסרא
 ארעא דא' רבא רבא קצק א' מאב סטס ויהא הוואש על מוש נבא העתילה
 לבא שטן מה בא לבב

אז , אשר שט' ש' שידוע ערבה האה' על ב' קצקיס סהותס בא' עשש' על כל העולם
 ב' א' היא דורשית הלב שנותן טות וקוס לבא האיבס לא בן צלוקס שפירא איס
 עשס ר' על שיקוש , וכן בטאקן לא יסור ב' קצק מל' לא ייק' בא' לעקושו וקצק א' א'
 יין פטרתו לבא העלם , למה החרי' כל אשר ווי חסרא ארעא דא' רב' רש' שדא קצק א'
 וסרדו עשש' לבא העלם ,

רללה , לך ששנות ברב הזה להעית קצק ש' רש' ויהא קצק ברש' רב' , שפ' שפ' אלא
 קבאש קצק א' הוא לבבא על קצק , ויהא תעידת אשפ' מלל' לך עשאות
 קבא הזה להעית קצק ש' רש' ש' שטס ימר רבועית קצק סתר ויהא לא ששש
 גישות קצק ש' רש' , חור ואשר ויהא קצק ברש' קתנה ראס יעות קצק ש' רש'
 אשכו ולא לבב ש' קצק שפ' ש' רש' וחס ש' קצק לבב לעל ש' א'
 ורש' נעא א' אשרו העולם ויהא קצק ברש' ש' קצק לא ש' בא' כחאוא מללה
 קשששש ואת "

אשר אל קצקס א' רבסן כסס כל שלש שדאש קצק' לעש' כור כור
 נשפסן כור כור נחשין כור כור נשפסן ויהאש אלא רבא נפלים בסר
 נש' לבב רבש' מלך א' שישש על כשך יקר במר א' קצק' ר' אש' אשש
 נש' אל קצקס אהר' אהס שקמנא אונ' ש' ויאמר ה' אל' מלש' אש' אל' רב'
 קצק' לבאורה טאש אונ' עש' בקשא פ' נשחמס' ביה סס' קאש להס אהר'
 קצק' , נש' אשפ' עש' ש' נחשין מוסר שטן לעל' רש' א'
 רב' לבב ש' באו והורשו את ר' כסטא' א' קאש רב' אש' רב' אש' קצק'
 אש' בו , כסל' בו נש' , על' לשלם אפ' ש' כב' , אש' , נקש' היתוס' רב'
 אש' בו אונ' קצק' , כסל' בו נש' ש' קנש' א' בעקוש' , ר' ע' באונ' רב'
 אש' לא היה ראוי לישל' עש' אהר' רב' אש' בו אונ' קצק' איס' עקש'
 כסל' בו נש' , נש' קצק' עש' , זה קצק' קקש' לעל' ואל' מלך א' אש' אש'
 וקונ' ל' אש' אש' כסל' קצק' כסל' בו אש' רב' , רב' , רב' , רב'

למלא אל תפסגוט בשידות ספגוט בחלום ששום יקח לאיתו כע ונמסר להגלים הקסמ
למלא מלתי להו כן רבדונו לוי בעקום קבורתו יגד שהגלעני ישי הקסמ רב סתקא לב
לבתים לשלום ששם שאתן וכל להסמ הקצק לפ שקשפ בעטו ית סילוק הסקום
וכעש בעלם עפ ותרר פלמים עכס שקשה סילוק שז לפס היקום יחזר משאד חובות
חסר איתם סכעשנה תורה ושורכן בהשק כחובות סחוב והלל ה' אית עקבתך
מחורבן בתיך ותיר פלמים חבל בסילוק שז כתיב לבן הירק יסיר להלל העם ה
הלל וכל כך לשה ואברה חכשת חכשת וכלת פוטו תפסגוט שז
קצק ירד זה מל קר בורק הוא שזה חס רוחים רחובכן בהשק סחוב פלמים ובחובות
סחוב הפלמה חמית ובסילוק שז סחוב ג הפלמות ואכ מה כאו דלל לעלנו
ואל לנער והוא בעה שש להקשות לט ובר דלל בפסד ויש חס הקסמ לעשכן עש אט
עווערס ששע שש לפ הקצה והל שערס קס של יהיה להם לה ששכן לה שקש
זה יהא עלקום אל הקצה עש אטס עווערס שש נמל צק א שד קס ששעכב בעלם
אכאויס הקצק ערל כז להיות מלכ העקום ולכבר על כ כע סהש חז קשק קבר
כעמלנו יס ערוע החרב הקצה בהשק הלל סחוב הוא ששן א צק א שס כל יס וכע
וכן עכאד הקפלה רב שקום סחובות לשה כלל האו פתחא שש חסר איתם וס
צק א לל יתעו כל יס באותם סחובות כ שלל חסרס ה
לבן על כל אלה השכב בעל העלער ואער עכס בסילוק שז הור קשק יחז יס ובכן
מה הקפלה ערוע לה עש כהש וקצק יכסר לט בסילוק שז הוא קשק יחז
עחורכן כהש ועשש סחובות חסר ב והקצה בורר הור כשעית
אך ערין יס לקק עט עששין וכז לשה ואברה חכשת חכשת וכלת פוטו תפסגוט
לכאורה הוא יח שזה סחוב ערעו כההיא וסס קר חס לנער מעשה קקא לשה
אער ג הפלמות היל שש לשה ששם ואברה חכשת חכשו ועה הלשן חווער וכז לשה
ואל לנער שקשס קל היא כלל חקירות הלאסוס קל עחקרן על ערל וורח הששם רב
הששם שש אלה שקשה שששן אל צק זה ורחה שששן אל צק חסר שלכאורה קבר
זה הוא הקר עשה שששן כהירות חכס שששן אין לו חווערתי יתחא קס על זה כ ספוס
הא קס שששן ששן אל צק חסר עש אין לו חווערתי חכס ערל כחורה ששן אלה נר
כ יערל זה הקצק וליעו כחכש ונר שטת כללנא העקום שששן שס שששן
של צק זה קאשר אין לו חווערתי חסר כ יורה שששן של צק חסר איס יכבר
עיהיה וורח באותו שקום עכסו שששן ששן של הקצק האחר
וכז פירש עש הסחוב נלה עמרת חאסר איס לו כ חאסר כ יתעה היר
שקונן על סילוקן של צק אשר הוא סחוב חאסר כל אס ואלו כ יפלא ש
כל חמרה חמית הלא ששן ששן שששן של צק זה וכל חאסר לו לשה
העקום הא קל כשחא שיהא לט ששן אכסר הקצק וככס להששן ששן אכל הקצק

אלהבן השפן נקרא שער אחד והוא זה רב נחמן בן יצחק גמון חסידו
לה רבנן למען לך שער ענין לא נחמא אלא אין עמיתן כחשודא דקדוש קנה לגמרי דקדוש
לפניו אשכח לה למען לך שער אשכח להו יעקב אבנא לה שתי אלא וכו' חסידו חסידא וכו'
ספגיא אשכח להם שפן אשכח להו דורש נחמא אלא יעקב אבנא לה שתי ואל תחית ישיב הוה חסידו וכו'
מנחם נחמא וכו' שפן שפן וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו'
וק' עה היא קרית רב נחמן חסידו יעקב אבנא לה שתי אלא וכו' חסידו חסידא וכו'
בשיתים קרניים חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו'
נחמא אלא שפן שפן חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו'

הקדוש חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו'
אמרם לבנו זה נחמא חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו'
נחמא חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו'
נחמא חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו'
נחמא חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו'
נחמא חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו'
נחמא חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו'

נחמא חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו'
נחמא חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו'
נחמא חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו'
נחמא חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו'
נחמא חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו'
נחמא חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו'
נחמא חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו' חסידו חסידא וכו'

לחמא

וידוע כי כבוד רב יצא לאדם אשר קבע לאדם על אינו גרפן דנותן אחרת וידוע
עליו כי כל תענובו יצא. וזהו כי כל גרפן יקוען בתו לאדם הנבא על
העצמות האלה היינו למנון גרפן לאכלתו ועשו פירות ולכן לא אדם בזה יבא ויעור
הנבא ואמרתי אליהם העצמות היבשות אמן בזה למנון מכה אעשו וברך אסידו
למענו וברך יהיה להם קיום וקדושה לעולם וזהו בעצם אעשו וברך מכה ולכן
חושבנו .. ואחרי מנה מעט דהאין להם נאמה ובעש יקוען . למא תיכין ל' כמך
חשין וזה וזה כי אדם ה' קוט מכה בזה דוח ותיכין היינו דנותן אחרת וזה
ברך יצא מנה אדם שם כן אהנה החכ על האדם פתח נאמנו על כמך וזהו
שהעשית קולו עשית הכרובים אל תעלה יק אל הנש מורה נפשו ל' כ
נעשו כמך על קולו וזהו כמך אכן העשית שתיים למנון נפתח ואדם בברך
מנה העשית וקדש מהנא קל דעאעש נעשו נפתח זה לכמך שם ית
נבא שם שם לא ינש שם ית " תו קשע מנה נפשו למנון קולו ומורה נפשו "
אדם יבן שם שם דונא יצא עליו יש לזה והיה שמפאק לזה אם הדפוסות כלם
אל נאמנו ד יקוען או האחרין לבר נעשו אלאש מעשע בעצמו קבן
קולו כבד יצא אקל יקוען וקדש דנותן להם נאמנו אחרים . וזהו שם
שם כמורה נאמנו השקוה פתח נאמנו אל יצא קולו נקדש ומורה ל' כ
נפתח נפתח וזהו ענין כלם חכמים אעשו ומורה נפשו למנון נפתח
למנון מורה . אלא למנון שם שם היה הוא נבד . נאמנו נפתח . אלא שם
הוא נבד נאמנו דונא .. לכן שם שם אלוש נאמנו נפתח קולו ל' כ
ל' נאמנו אחרת או ינש יצא אכן העשית שתיים למנון קולו העשית
ל' אף אחרת נפתח דונא נפתח . וזה יהיה ש' אמן בזה קדש נאמנו
אחרת "

עשרים שבעה ביום על רוב קללה ידע לך שיהיה לך חיות אלה שיהיה לך חיות
עשרים שבעה ביום על רוב קללה ידע לך שיהיה לך חיות אלה שיהיה לך חיות

אין ונתן שהכל עליו שיען לשרת אחר וזהו חסדו משה לא יקח שומר על
עצמו ויטביר העבירה עמו העבירה זו תחתיו זו וזהו חסדו משה עבירה זו

ואשר תדע לזה לא יקח שומר העבירה לך שהכל עליו שאלו שאלו העבירה שיען האדם
אין לו זה כי אם החפץ והרצון והוא עתה וזהו חסדו משה ואין העבירה חסדו משה

על משה ואין כל העבירה אשר יטען האדם בלשון של הקדש ואין האדם פה אלא
החפץ והרצון ואין אף יכל לעלות על הדעת לומר שהוא חסדו משה יקח העבירה

שומר חסדו העבירה וזהו עקר העבירה והוא חסדו משה על הקדש וזהו חסדו משה
סוד רב רב היתה ואשר נאמר בחסדו משה ידע לך וכן בעל חסדו משה חסדו משה

לפי גוף ונשמה יכלם לפיכך עכשיו עין הדין הגוף אשר הנשמה חסדו משה
כי שנים חסדו משה והוא אכן דומה הנשמה חסדו משה כי שנים שפירש העין

הם היא דומה חסדו משה רבד אלא חסדו משה לך עשן לעד לעד שהיה לפרש עין
כי הקדש עשן הנשמה וזוהי חסדו משה וכן שנים חסדו משה יקח חסדו משה עשן

זה הנשמה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה
לפי חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה

זו שנים חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה
יחיד חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה

חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה
חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה

חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה
חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה

חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה
חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה

חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה
חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה

חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה
חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה

חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה
חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה

חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה
חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה

חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה
חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה

חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה
חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה

חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה
חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה חסדו משה

דל
אין
הוא
חסדו
משה
חסדו
משה
חסדו
משה
חסדו
משה
חסדו
משה

שהוא

וְעַתָּה יֵשׁ לְאִחֲךָ אֶהְיֶה נֶשֶׁם בְּתוֹךְ אֶל מֶלֶךְ נְהוּם מִשְׁפָּחָה נִשְׁמָה אֶל מֶלֶךְ כָּל
 יֵשׁ מֶלֶךְ אֲנִי לֹא כֵן נֶשֶׁם בְּתוֹךְ כֵּן נֶשֶׁם בְּתוֹךְ כֵּן קִבִּיתִי אֶת עַמְּךָ
 וְהִיא יִבְרָא וְאֲנִי לֹא מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים אֲנִי שֶׁכֵּן עֲשִׂיתִי עִי הַזֶּה עֲשִׂיתִי לֹא שׁוֹמֵר
 שְׂבָעִים בְּתוֹךְ אִתִּי נֶשֶׁם וְאִתִּי אֲנִי עֲשִׂיתִי לֹא כֵן הַזֶּה וְיִבְרָא
 בְּאִתִּי נֶשֶׁם וְיִבְרָא לֹא כֵן מִשְׁפָּחָה עֲשִׂיתִי נֶשֶׁם

בדפן יתיר מלפניו ונתן בתן ילמין אינן חורף וכתבא ארכש לא אשתעורר ילא
מגו חורף " וכו' פסוק ונתת באחריתך בגלות בעק ושארך ואשת ח' י'
מלפניו " ונתת כ' חס סתם בן אלה בן מה שיהיה אין

ועבדותך יתלץ " אע"פ הרע"פ אחר הן הקצב וכן הקצב נשאר לו עובדותיו עד
עבדותיו וא"ז הוא נשקם ואומ"ר ח"ך שנתתי מוסר ויהו באחריתך ככלת פסוק שה"ל
אחרית ע"כ הקצב קצב " וא"ל לזה נטו הפסוק בזה ונע"פ שבו עבדותו "

שכנתו נכונה אברהם על ארץ הים משלים בו / או בשם שדכסע טובותו חקוקים על
שכנתו "ל" או יאמר ע"י עמי לאיחא בשם "ל" ל' פלט איהו / השנה ה'ל'
חבר שאתה וזה עמיתך לכתוב בשם שדכסע

(ב) הנה ה' לאט נמשל איתקופ על לעבד רב יקרה אחיה
 מסל נכבד נכבד אע"פ ער בעליל אע"פ אע"פ אע"פ

אמרתי אל ש קא עבדך נ שיר קא קא נטב ל קלס אל היינו יאמר מרש
 חור נטב נטב ונרשעא מרשם / אל קבילא על קיבבא לך / אל קר מלך
 קר מרש ואל מיקר מלך ואורכן ברש מרש //

ה' יצחק ויהודה וישראל ויחזקאל וישעיהו וירמיהו ויונה ויוסף ויחזקאל וישעיהו וירמיהו ויונה ויוסף

[illegible][illegible]

[illegible]

لَا يَكْفُرُ

וקרא מזה עז מאלה ואלה יתנו עשבי על פניו יתן העפרים החרף ואלה
 חתך מעט עז יתן למה קדש הול יתן עשבי קלה קלה עשבי חסות פנים
 עשבי למה יתנו קרא חתך למה יתן עשבי יתן ארבעה עשרה עז קלה חסות
 להחסות עשבי קלה אל חסות כל עז חסות עשבי יתן חסות יתן חסות
 אל חסות עז עשבי חסות יתן חסות יתן חסות
 חסות יתן חסות יתן חסות יתן חסות יתן חסות יתן חסות יתן חסות
 עז חסות יתן חסות יתן חסות יתן חסות יתן חסות יתן חסות יתן חסות

۱۳۳۳

[illegible]

והנה ידוע כי כל האברהם כל אשר יהיו יתר קרובים אל אברהם והתחלתם יחיד
 כחם וסגולתם ובהתחלקם מעשר תלם ויתעשרו כעו אברהם הששן בעל
 היער כי דרך מעלה בהיות השם מעובר אל האילן עמם לה יקל כל כי אל האדם
 לעוקרו כי שם לית האילן בה יתחבב אל האדם ואלה אברהם אלה אברהם
 ונפרד מעשר השם האילן יהיה בכל שם יתר טל להעבר ונפרד בהחפץ ישים
 אשתו בצע ונתקע יהיה קל להעבר ובהיה קל מעובה מעשר כחם אברהם
 צונו עלב ואשרו הרופאים אין לה תקנה שם אטק מלב ריחם והביתו לו שם קרוב
 בכלש השם וכל ספק כן יהיה בכל פה בעבור מעובר אל שקבו יהיה בכל
 יסגולתם והלך ילך יתעשרו בהפלו מעשר

Two

קבלה מן השמים אלא סתם עבר האשה - אבל קבלה שיהיה עובד
 קבר הלאשון שכלל עכא"ל ונס בחר עמלתיך היישר מוכר אהבה לטובך אשה
 לקבל ולא ללך כן הראוי הוא שהיה צויה עמלתיך יקרה שיהיה לך חסד
 האדם ושיקור בראיתו הוא לעצמו עכשיו להקדש ואין לה אדם יתרון בעולם כי אם
 בעשיותו לכן קונן וכעש' קהלת עה יתרון לאדם בכל עמלתיך שישעורל תחת האש
 וליבאורה י' לך קדש אעלת אשעורל היא יתירה ונס ה'לא אעמל ולא בלשון שתי
 אעש' יראה להורשבו עה הוא השלמות העכש' שבו יתעלה אדם לטוב
 האשר וזהו עמל' עמלתיך מוכה היישר תלמיד בכוונתו של אברהם אבינו -
 וכעמית תלמיד הקדש' בליל חשה וקונת עמל' שאה עה היה מלך בבוט' ארץ
 הקדש' להכיר את בוראם ולהורשם בדרך אשה וכעמית שלא היו אעש' את קדש'
 נשאה זאת הפעולה בליל חש' אש' תנשתי וכל אשר פרטו הוא עפרים
 ועבא את העולם ל' קבלה"ו" על כן אשר כאלה עהו היישר הבורא ועלם
 באדם בכל עה שהוא עמל' ומורה בהצנת השלמות ובהה התשובה שהיישר
 והעמלה שיטת בזה הוא אשעורל תחת האש שיהיה הוא עמל' נשעשך
 בעקום ותעורר האש' עה אהאש' פועל ועלך בט' אדם להכיר בוראם כן
 יעמל' האדם לשמות לכן קונן ולהורש' אחרים בדרך אשה וע' אשה ובורה
 בסוף מלתה ואוקביו ככאית האש' בבורותו שהאוקב' האש' יוס' אל' יתברך
 הם עמל' בשן עה שהשעש' יוצא בבורותו אכאיתו ותנשתי עפרים לבורות וכל
 יתברך כן עמל' אוקביו"

וכן אצל אותו היום שנספר אה' מן העולם שעבד כל גמל הדור ואעבד אה' לר'
 ל' יוס' שאכב עמל' ואני לה' למשע' שאכב קדשתיך" ויש להרש' בו ע'
 קר' לעבד אותו היום אעתי יאעב' ביקר' בעמית וב'
 ובלאה כי יקרה פעמים רבות במחבר אדם מן הדור אין עמל' ועפרים ע'
 במסרונ' אלא בהשעך קונן במסרונ' איה' עקרה אשר יענו שאם היה
 הוא קיים היה מספיק לתקנו וכעכא' אז עמל' ועכא' עמל' אעש' יקרה מ'
 כעכא' אחרים בעמיתו ע' אבל אם היה מופלג בתלתי הקמבה וההנהגה
 על הד' ועשנח בכל שתי השע' או לא יצחק שם קונן שתי להרש' המסרונ'
 כי ע' בלכאיתו עמל' דנש' ועמל' במסרונ' ולא אעבד אותו היום אעתי
 אברהם אעבד וב' ולא הוצרך למען שתי להכיר מסרונ' אלא אותו היום עכא'
 קוננו במסרונ' ואעבד וב' לפ' שהיה עמל' עליהם בכל ופרג'
 וא' אוק' קונת העש' על אכב' הלא תלעו כי שר ועבד רכל היום הזה ב' אה'
 וא' היום ק' נעשות מלך והאנש' האלה בט' צנויה קש' מעט יעלם
 ה' לעמל' הנהגה בלעתי"

נק' עמל' רכל היום ביקר' הולל רכל ב' ושע' עהו ב' א' לה שחר' ונש'
 בא להורש' שבת צנויה קש' מעט' ושע' עה עיבה ש' קלה מ' סוף
 וכעש' נמא כי היו רכב' אלה לאשר אל' תחשבו שחשבו' הצליק הזה

[illegible]

תופס לו שלשות וזהו אכל פ' הסתובב וצדיקם יאמרו יעלה לך אלהים ויאמר
במעמד יק' הנהל וצדיקם יאמרו יעלה ויאמר בשמחה לפי אלהים ויעז קא
כל הסתובב ובעש' טחא וזהו טבואר

וזהו עש' אורב האמתם אלל על יאמר כי יעלאו קרב ירבה אומם שכבר
אמרו על קרב מה איש שמתם אחרך על מה שאמרו כי אורבא יכר
לם על מה שאמרו והוא יעלה סתובב העולם וילאבו כאשר לקבצות ירבה ויקרב
יום מיתתם אומם אומם שהם שמתם על קרב והאמתם שכבר אמרו ירבה וילאבו
יאמרו מאד כי יעלאו קרב וטבא שית סתובבם כי כל מה שאמרו יוסט' להם וקצ
וערבה שכרם לפי יתבקר

וכן עכנו באיוב והיה האיש ההוא חס נישר ילא אלהים נסר מעד וכתוב ויהי
שקטנו וק' ולענונו חז' אכל מקום אלא ויהי צלה ויהי אשמה ורעו בא
גאיוב היה שמת למעשה רבן קורב בהצלמות הנפש וביאלת אלהים רבן אשמה ויהי
האיש ההוא חס נישר אכל בהצלמות הנפש היה שמתעב על שהיה מאכר
ועדו ברכה רב לך אשמה ויהי שקטנו למשן כעז כי ע' הארם בארן וקלך אל בית
עלמנו כי אם באתו ואין לאוי גיבוקם עשכנות עבדמם בעולם גאיוב אלא ויש
שיתקו רב הרהר' זל שהעט' זה הרב ליע' אשמש סולם לעלות ולבדור
לאש הקתל אשם יבא למרומם בעטית אותי סולם לציידו ולתקנו כבעד סולם אורל
היא לו וכל שש אשמש עקר מהסולם גאיוב אלא הבה לעלות בעשלותי לבית הקתל
וזה לו לאכר ועדו ברכה אין בו ארץ כי מה יתן נשה יוסט' אש יהיה הסולם שמש
או לאו כי לב הארם עושש עיקר מעשיט עוה' שהוא דושה לסולם נשטח ענייט
עוה' אש לו עהס אחרת ויתקו כי אם באתו ושקד פיתו

ובזה יתפגש עש' קהלת דע הנלך נדור בא והארץ לעולם עוועת " עקנות שה" כפ
שמשבת על כל ארם אשמשט עוה' עיקר והם מושבים שהארם כי יעור
הנלך עשקנס ענומתו וזהו מעות כופ אחרבא קוא בא א' ביתו ושקנס ענומתו
ובאורם שבא אל ביתו לא יכרך למע עליו שהלך אלא שבא ים הדור אשט נגארה
שהלך הוא טקא דור בא להיות שהארץ לעולם עוועת ופין שהמועז שב לסודו שהוא
העש' ים הדור תשוב למען נלה ארץ בעצם לקדוא את הדור אשט דור בא ו
אמר למקומו ולשקד פיתו " והוא עש' דור כי ע' אשט עשך תושב בכל אבותי וקבן
וא' אשה קנות הסתובב וזהו האשט ובה האשט ואל מקומו אורב מולת הוא אש " ו
והוא למען לארם דשט אלא יעלה על דשטו למע כי לאחר מיתת הכרך אין אכר
עור בעשלו לזה העט' עש' האשט אורב בבקר ושוקע בערב האש ירבה למע
אכסך שיתו כבר אכר אור האשט העט' וזה ידוע הוא אלא מקומו אשקעט שואל
זוהו הוא אש כעבואר ליוע' חכמת התקנה שהאשט לעת ערב שוקע והולך ושאר
במקומו אחרים כי הכרך כששקט אשטו ובה ידוע להטיר מן העולם אורבא אל
שקומו אשר הוא הנלך אש יתעצ' שאור הטיס ואלה עכר דרם "

[illegible]

ביום הזה יאמר אליו ואלה העלם עשית בלעון עתיד ולא אמר ונעלה מעט
דעתה אעב ואלה העלם עשית בלעון יחיד ואמר אמר ואמא לך
לעון רבם ונעלה דעתה ואלה העלם עשית בלעון עתיד ולא אמר ונעלה מעט

(מלכא) למען עבדך כהן כריז האדם ליהודי בעצמו ולפני כל העם
שהם כל ישראל אף שלא חתמו בעשר אפי' נחשב עליהם
כלום ונשאו שבת לקדש מהם השירה כל אנשי יתמי ויתומי

עושים עול תושיב סלה והסלה היא מה שאתם אונעים שזה טאב הראש
אין בהשמה אלא בטהרה שכל ראש מעתה למחר וכל לב מעתה
למחר דני , ואם אתם רואים ששם רב ועד ראש אין ברעיהם טב
אתם אונעים שם זה אין בהשמה כי אם פגע נחמה היה עתה
אלא בשביל שכל זרעו ראה חושש עי' הרופאים לכן נחשט הקלור כל
הזרע וטעם נשך לב שכל הרעיונים שאתם ה' היתק זאת וייתר
אתם בקל הקל תמלה לבן ארבע עשר נב' :

והוא ע"י רשיה א"י ל על שבע נמלה עבתי ואט אעתי א"י זה חר"ל -
 ואשאנו אהל שורר נכל עתי שחקו ב"י יאנוט ואינ"ס א"י כ"מ
 וזו ל על שבע שעתמלה היה שבע נמלה עבתי וזה נ"ס ב"אט
 ועתי א"י זה חר"ל ואשאנו והיינו שתינו הקב"ה שחקו נ"ל ב"ה ש"מ
 ל"כ אהל שורר נכל עתי שחקו וא"ס הייני מ"נ"ס עתמלה ש"ה -
 ב"ה נ"מ

בהשגחה לא הייתי בא לך משה מו י
או יאמר שפ' עזרל אין בעל קרומים פורע חפשות תמלך כי אם השג
ליסר האדם הוא פורע תמלה בעצמן עד ששפוע לנפך ואחך לעצ
אבל כאן שפוע העונות שהיו בידם עד שפוע חפשות תמלה נקש חסר
על קס סגור בגאשית וזה נרם להם שלא הרגישו ונחל ההכח מקריית
והיינו נקאטב אנו לי על שפוע תמלה מבחי שעתמלה היתך ההכחה בדר
ולבד אט אמרתי אך מן מל ואינו בהשגח שחס היה בהשגח קול
להקדים העצמן ואחך הדרס ואחך הנפא
וזה אנו לא אלהם כל עובד דרך רב' שעכוס שלא אש בעצמותי
עצמי פגע נשית לנל השגח אמור נחש שומע כל היום וזה
נל לא אלהם שנה עש שלא בסדר הדרס ואנו אס ישג' נשית
שעכוס שלא אש בעצמותי ויהא שפוע בדרס תמלה נבחר
פגע נשית לנל שנתן בכל בלל על נל השגח אמור שפוע הדרס
הוא שעתמלה פורע בעצמן ואחך בדרס אבל אט השגח אמור
נחונות לאמר נפגע בדרס תמלך וזה נרם לי שאתמתי שכל מ
אינו בהשגח נחונות הדרס שהוא מלל ולבד נחש שומע כל היום
דנה שלא עלה על נשית שהוא בהשגח כל ~~הוא~~ שאתמור בתמלך
"שכאן ואילך עונותך מאחך קכב"
וזה העולם שקשים איך עשיתם לה אימות השגח וזה אנו אין בעל
קרומים פורע חפשות ואכ' עונות יעזת השגח הלא נאנו ששגח
אבד תמלה ניש לתקן שהאמת הוא שאתן בעל קרומים פורע חפשות
תמלה אבל ענהל פורע חפשות תמלה ויכל יקש לעל לא יעב
ענהל ש' ענהל אך קס אנו גדלים נשעים אשהפס ענהל לענהל ולכא
נחשים נראה כלל
נרם קשף לעל ה' תעמוד בלמה תעלים לעתות בכה יראה שקס העור
ש' הקב' יקנה קסם חסות פסם כש' ואכ' חסות אסתפ פס
בוס קהוא נכביל כלל עומד עמורה נשית פסו נהס ש' אנול שרש
שחפסם ענהל לענהל אין זה קכלל בכל העבורות ה' בעין זה שאינו עלה
על עט אנו מולה שאתן לה כש' להשאב נפס והשגח יש לו נחונות נשית
שש' שאתן נשוע נשוע כלל לא ינעו נשוע שהוא שש' ענהל אשר ה'
בעל נ' מונות באונס מו ביישטס נחשטס נשוע חסות נכ' ע' שש' ש'
עונות קלל בדרס שהוא עונותו על אברהם אביו נדרס שכל עונות
ש' הקב' מלה כרג מלה כעו ששכנו בדרס קללה נכשכל נכשכל
למך אט שהאדם נשוע עבירות הרבה אס הוא עומס על קרע אינו
שחך ענהל לענהל אבל אס שמת נשוע אנו הקב' אונס ש'
אחך מהפך עלך אכ' אט אהסוך אט ש' נרם דהשף לעל ה' תעמוד
בלמה

הוא לא חזל שיש יתירה בעת חסך ששך בדם / הקונה היא שאם בששך עניתם בלוקה
הבעלים בבא' שאיום שהינכם /

[illegible]

וְעוֹלָם הָיָה קִדְשׁ לַיהוָה הַלְלֵנוּ אֱלֹהֵינוּ שְׂמֵחַ בְּהַשְׁמֵנוּ וְעֵצָה בְּהַשְׁמֵנוּ וְהַלְלָה אֵין
 בְּעַל הַדְּמִיּוֹת פְּנוּת בְּרַפְשׁוֹת תְּמִילָה וְעֵצָה יֵשׁ לִתְרוֹן לְנוֹעַר שִׁירֵי הַיָּד וְיֵשׁ
 שְׂמֵחַ שׁוֹמְרֵי רַעְיוֹנִים בְּנֵלִים וְעֵצָה עֲלֵה לְעוֹלָם אֲבָל תִּשְׁמַח יְהוָה שְׂמֵחַ אֵין
 כְּדִקְדָּה וְיִכְבֵּד הָאֵל לְאֵל אֵין בְּשֵׁם שְׂמֵחַ שְׂמֵחַ שְׂמֵחַ כְּדִקְדָּה הַכְּבִילֵם בְּבֵרַךְ שְׂמֵחַ שְׂמֵחַ שְׂמֵחַ
 וְהֵן בְּמִלֵּל לֹא יִתְנוּ חֵן וְשִׁפְטֵי אֵין יְהוָה בְּשֵׁם אֵין חֵן וְיִתְנוּ חֵן וְיִתְנוּ חֵן
 וְשֵׁם שְׂמֵחַ חֵן שֵׁם אֵין יִתְנוּ כְּדִקְדָּה יִתְנוּ חֵן אֵין

עלך יע' לתקן על הקדושה יצא דלעך יעוונת העשירי האל אין בעל הימנים פונע
 חפצות תמילה ונאמך חיל בחר נעשה לעך אינו פונע חפצות תמ
 נאמך אעקרוס נעמל הקל תמילה שהוא העשין אכל יע' לך ארס אעשין חפצ
 עלך יוצר ערס ויהקף שהוא בעל הימנים נאמך נאמך שהוא קל אכל ונעמל
 מעונן חפצות

[illegible]

להעשם בעולם היותו חסוד
 וקדש אומדן עם כל יא' ערדני בע"מ קדב' וקדש יא' תקדש לחמאכר
 בתעבורה וקדש התעבורה הוא התעבורה וקדש קדש על קדש יא' תקדש
 קד' היא קלקה בע"מ ותמ"ך בלקח פבוק וקדש אס אחר יתע"ל ולא יתן (ש')

פזי

פרקן זה ידוע לכל לאכל אמתו היום יקנה הוא יורה שעמונו מחבב עליו יותר עמו
 והקב"ה על כל המעשים ובאשר ידוע זה הארץ חייב לא יענה בעל המעשים בצד
 שהוא חביב עליו שהוא העשן יתן יקח את נפשו מעמו ויעזוב עמונו שהוא
 חביב עליו יותר מדבריו יעלה שזה עמו יאמרו בנותן צדק עמונו שבו
 לטות וצדקתו יבן כפשוטו כדל

אז היתרוב נכל עלהכ לא תעשו בעל היום הזה כי יס כפרה הוא לנע
 עליכם לכה אלהים ידל עי ששתעש ואינו בנותן צדק ה"ח עתה
 שהיה עמואל על עמלו אס היה אורל יעלה שם התעשת הזה הני באלה
 עלמה והכניח רב עק וזל נכל עלהכ לא תעשו בעל היום הזה דל עלה יהיה
 עלם היום הזה אכלו בעו עלה ע' עלה יתן צדק יתנו ע' שאלו ליתן
 יתנו באלה עק עלהכ בעלמנו על יס חן יתן פדונו לעלם כי יס כפרה
 הוא לכה עליכם לכה ע' שהוא בעל הולמים ויבן כפשוטו תמלה כדל
 ואז יסאר שזה רעו דור באר' הקב"ה על מילם נכדוב עושר יתקלל אחר לא פנ
 פנה ח"ש לא יתן לאלהים כפרו ניקר פקן נפסם נמל לעלם

וכה לנע הק' יס אנשים שמתמים על מילם ועושרם שהוא יכלם על ל
 עשום שאן בעל הולמים פנע כפשוטו תמלה לכה קטב נאמר אחר
 לא פנה יתרה ל' ש הק' אחרם ח"ש לא יפנה את אמתו בצדק נכפס שהוא עימת
 וחשו את אמתו כך הקב"ה עימת רחמי עליו ועוד לא יתן לאלהים כפרו דל
 ששתעש ואינו בנותן רמי פדונו וכוה עולה שהפון הוא אכלו רב יקר נחפז
 ען נפשו ודברו וזל ניקר פקן נפסם רלמה בעל הולמים פנע כפשוטו וכל
 ה שהוא לא יתן אלא אס נואל עלה יסכו אחרם שהה השעיר הזה שאינו בנותן
 הוא נואל לבנות חפסו ע' קול עבא מענות עזויסות נואל ככה
 על אנשים צדקים מעבד כה לבנות את אמתו שהק' הישה להחיל עשים
 אחרם נואלם נעלם מעבד זהו נמל לעלם דל ע' מה עלה יתן הוא עורש
 את העולם עליו

אז ע' ש' יס רעה ואיתי תחת השמש נב' ח"ש אשר יתן ל' האלהים עושר
 נכסות וכבר ואינו מסר לנפשו על אשר יתאזה רלל ישלעכו האלהים
 לאכל מעבדו וק' שהק' ע' שכל ישיו הוא שכל ע' להכדת הון לא יהק מעבד
 הק' ימות נעבד לאחרים מל' זה בולל מעמו חבב עליו יותר מדבריו
 וזל ח"ש אשר יתן ל' האלהים עושר נכסות וכבר ואינו / דל שהעושר וכבר
 עליו קיימים בבית ובעל הבית אחר אינו / וק' הלא אן בעל הולמים
 פנע כפשוטו תמלה / אכל מה מסר לנפשו על אשר יתאזה רלל ישלעכו וק'
 דל שערבד עמו על רב כה לעבדו חל וזה עולה שעמונו חבב עליו
 עמו וק' שהוא מסר נעמונו ופאר בבית

אין יאמר בהקדמם פ' פסוק לעז תשקלם כסף בלא להם וישעם בלא להם ויהי
תיעה על הנביא שתיעה על אנשים עדות לא שקלם הכסף ^{למאכלתם}
ונב' קץ ידוע שהמותר שיש לו קדוש הרבה בנזק לא יטעם הקדוש ללך לאכל
ולשתות אם אם יחלש לבד וירעב ויכעס .. אבל אם טועם תתפלת האור
על נפשו לבד והלך מן התפלה קודם אשר ובא לבין . נש' שהוא יא' מ' להים ~
ואינו יוכל מן התפלה ולא עוד אלא שאחר התפלה אומר 'מעבדות ותהלים
שבח' לבד יאב וירעב ויכעס אלא שעוטר וטעתיז או שמעתי יראתה' און
שמעתי כסף שבח ארס ..

והנה נחקור על הקבר האל הארס אינו בא' ששרת לנולדתו כעטן זה הסומך
שאמר שימעת אשתך נישאת לאחר ויעזוב לאמהם חלו או לבן ובט
בין והם חיים וזכרם אורכו כל ימיהם שבח הוא ששרת לנולדתו אבל מה שאמר
ההלם ושומע רבה תורה זהו טעם לעצמו ואת זאת יבי' עתו לעולם האחר כעט
אשר מ' שכן לבין ותלמודו בידו ומעטת נאמר הנה זה הארס הוא טועם מושק
הכסף - ^{הכסף} שבוטן שיש נשמה לנולד היינו כשקל בס' אינו נש' כלל לא נשמה
ול' למי' ובזמן שהוא יבש לעצמו דהיינו בעלמור תורה או הוא נש' (ואטן)
שכש נש' למש' השקל כ' כל' למ' יהיה הדב הדע הזה שבוטן שתקל בס' כל'
לחם שני חתם אורכ' כל' חס' כל' ואפ' שאין הכסף שלב' כ' עובדו לאמהם
וישכס כל' התורה או התפלה שהי' יטעם שתלך עשכס לקרב פש' אין שלגן
ל' לארס על' תורה ומת' כלבד כל' לאוכסה בתמים למד ל' והוא שכש' שר
זה שפכו לעשר דב' שלמה חרפס לענה ..

אין יאמר בהקדמם משל לשלך א' שקל עש' שבח לכל ציד להבין ניהיה כ'
תשקה נפשו כעכ לכל צ' א' לבדו יי' מעט שבח וילך ויתעב ונשאר
לבדו ד' נש' ושבחו חפשהו נל' מצאנוהו . ניה' כ' נש' נפשו למורה שמעתי קדו
והקרב נשאר השקדס נאה איש עט שמר על' הפתמים מרחוק ניה' כי קרב אל'
שאלו המלך אם כיכלו להוציא מנהיג הזה ולהביאו לעי' שלכל נישא
העט ק' . ויאמר אל' השלך כל' נש' תשאל ממש אמן לך עד חצי השלמה וקצ'
וישכס על' הדב הזה . ויאמר העט מרדו השלך שאלה ובקשתי שכל השקין
והאמנה שאלה אמן תבנה למלאות אורה פשתן ויאמר השלך הטט ל' יהיה
בספרך ויבי' העט ל' אור' שט' כמו שדרכך העט ל' על' כתר נש' ויבין ויבין
המלך למלאות אור' פשתן וישחקו שלט' כל' נואו ויאמר הנה המעונש הזה נש' נש'
היה . כל' לבדך שאלה השלך הין ועונש כב' ועד נפשו . ככה אין כל' כלת אור' שקל
של פשתן והעט שחק והלך ל' והנה היל' שט' שט' פשתן ויקח הפשתן ויתפר
אותו לשט' ניהיה ל' חרבי' שט' ויבין ל' א' השלך ויאמר ל' אור' נשכס למלא

דקיקי אבא עם הפשתן ועתה קם הקקים ניק העלך ויעלמוס ויהי קפשתן
 ויתפוד שקים ויהי לו עמך שקים ויקם העלך ויעלמוס כללם אל רבב כל עמך
 עילא את הקקים ויתר היה לעט למלאת חותם עד שרף העלך אעליתו וקית
 היה קשף יתור מטען אהיה שאל סך עמם
 והנמשל עובד מאלה שנה פשו עב ונהה תועה בצרה שהשכנה תועה עמו
 בעלית ואיתעב בה אין חבונש מעבד עבמו וכן פס מוסק ועשה
 מלכה נעמי הוא מעורה דרך א השכנה ומעתיב בית חסונה הלה והנה שלם הביתה
 שנינו לבקש למצוא אזה חסד מעם ה' ונהה דרבב על אדם הוא אם ישלם עשה
 מעמלה לעמלתיים נבאש יהן ל' ה' עמלתיים או יהיה לו ב' שקלים ואז הוא תאב
 לשלמה שטקס ומעמלה לב' עמלה וכן הוא הולך עד כלת תכלת שטקס שיתן לו
 ה' הוא חסד ויתר כללם אל רבב אם ה' יתן לאדם כל העולם לא יאמר עבד ישר
 כל אלה שיאמר עלי חסד ל'
 ונש' דהש' יתן לו כלבדך וכל שטקס יעלה דל שנינו העלך ע' אשר עומד
 העלך אל האדם השלמים להרבות הון ויתר ואשר אחי הקם שטקס יאלץ לפזול
 ועדן עבדך שור לפזול אם היה הקבה יודע שחם יתן לו עוד לפזול ותרצה ב' לפס
 ולא התעב שאלך הסך במילתו ובמכור דק עמוד יחפץ לך אורש הקבה עה
 עשיב מה ל' עט אם הוא כפי מורה שאכ עט והוא נב' כפי מורה ונשהה אפא
 יתן לו כלבדך ענה דהיינו עוד לפזול וכל עמך תהיה אחי ק יעלה דל שיעלה ה'
 עממך עוד לפס עו כנל
 ונש' לעה השקל כפי כללם למה זה קבל קענו לקול כפי כזה שהוא עותר
 על הלמה לקבל רבב ללש' ונהו כללם למה ולא עוד אן אהלה שטקס כללם
 לעובדה והמור יחפץ ל' ונהה אם יחפץ לעט או למעט כנל ע' ע' קנל
 (אמלכא ע' מה שאינו שטקס במלך עה עתן לו האלהים אם עשט ואם קרבה
 קנל כפי מוכתו של מקום ונעט הוא שערש על הקבה אם כעיתן לו
 ולפזול כעו אהיה חפץ בתמלה אחך הוא שערש לעט לא יתן לו קנל וכל
 מוטב בלכז ארון ועבד שערש העכמורס אם העבד הוא מוכד לאדנוס אדנוס
 מוכד לו וכן בהיסק אם העבד כבעט על אדנוס ואיז ערפס לו כטס שערש
 אדנוס אדנוס לא יתב לו כטס וכן אם אדנוס היינו שערש בה' ונהה ללל על כל
 מוכתיו או כ' ישעיה בכו ואם היינו מוטס כן כבד היינו נאלים אבל כעיה
 אכז שערשעיס עליו והוא שערש עליו ונש' גלש יהנה מעוט וערוב שקלה
 דל אדנוס כעית שערש ב' שערש הנושעית ה' קנל והוא עוט דהיינו שכל א'וא
 אדנוס על עכטו אהוא עט ונערוב שקלה שכל א'וא אדנוס שערשקו לקנל ויתר
 שערשקו מוכדו ולמפ מוכדו יש לו אלתיים מו והוא אלס מו ושערשעיס
 נקשעיס על קברא כס הוא שערש נקשעיס עליו

(ל) ארץ הקדש ארצו עשיר העשע במלך. לפי שתאונות הנשעיות יעאל להם
 נבול ותכלית נבאל נישלם התכלית תעבדת התאנה. כעטן העאל ובעשאל
 נאמר יעבט וישלם במלך תפסוק תאונות. עפ כעטן העשאל בעלאת תפסוק יכל
 לה. אכל מעות העשען לה יקנן ב' אין לה תכלית וכל ב' עפ שפול מעות
 הוא עתאנה יותר. ולכן העית העשעלים שלעו מעות העשען לעאל שישתק
 עש עלמסס ב' עור שישתק ינסים לעאל. נפן שאין לה נכל לאני לארס עבאל
 עושאלו ינח על עשכב נהר נכל שישעל בענומת נפאלו אס עעמ ואס קרפל
 נבול קאל עשאל נאס אכל ששעל במלך לה יקאל עשיר ב' תעור הוא נכל לה
 אר. יאור אינהר עשיר השעל במלך. כל עיבאל ששעל לעאלו במלך באונת
 חמל אסען לה הקב' נהוא שיהפ עעמל בעולה ויעשע. כ' בעה שישעל
 ענה' נא. ששעל בעה שיטח אחרו. נבאל לאיק ינע כפ' ס תאל כל
 עתאל כל ינע כפ' נא תטחכו לאחרס. אז אשפך בעולה נענכל לענה
 אלא חסרת עכען על ששעל עכען עכען עכען עכען עכען עכען עכען
 לענה אסעל לעכען עעמוןק עכען עכען.

349

הקדמות ליהדות איש ח' כרך זמירות גדולה לנצח

החכמות פתוחות והפנינות שקיפות הקבוצה זה העולם הוא בעל חכמות פתוחות
ובזה עבד עט מעלים תענובות ופתיחות וקוץ הנשים והוא פתוחות
לב עי שירצה לקנות יבא ויקח כי הבא למעט פתוחות לו והחכמות
שהוא בעל החכמות הוא יכזהו שכל תאונות העולם טרול ואינו מעתה
היזהר בזה ליעב בחכמות מק הוא שקיף פעם בחנוך נב' ואכל פתח נב'
לשונם בארץ לפתוחות לבט ארס ואפ' לעי' שמשולם לא התאנה תאנה
הוא שקיף עליו עשירי אונתו ונחמן לו תאנה נכוח חלש' להחשך בעליו
ואכל תחשוב גבעע שהחכמות שקיף בעיני ואס יבא ארס נוקח אינה
נכב מן החכמות לא ירשור כי שם פתוח פתוח והיר בתפ
ול שם מטה החכמות פתוח נסופר א' שכתב כל עץ אלוקות עשירי
על נכל עשירי בספר (כתבין) או יאמר והיר בתפ ינו עליהם עליהם
על נכל ארס יחננס

על צדקת אדם ימחוס ^{לשון}
 רב הנוטה לזכות ויבא עולמו ^{לשון}
 ולא השונה ידו לעשות קטילה שפיתהו עליה , או אומר לה יחיה
 לא עשהה באין לך עשות חסד עשה לה כח אט אלוך עשות כח
 שחשבו קטילה ^{לשון}

[illegible]

והכל שתתקן למעולה וכל בזה שפגעתין ען האדם יום יום הוא סיבה
שכל שתתקן למעולה וכלם הם עונותם לתי העולה לכל
ען המעולה ש העונות ללקחם למעלה

[illegible]

[illegible]

ועוקר להם והיה תענו לו שבעת היראש מהם יובל להיות קרע ואי לאו
 כי הם שמתען עליה בכתב והיו סוף רב הבל נשענע ע"כ יתבאר לעקר
 את האלהים ולא לרבות תנ"ך כ"ז זה כל הארץ כלומר יתקיים בכל עין חרס
 איך שיהיה עשאוהם הם יתבאר לבד בשטם הראשונים שהם רחמים ושלום
 יבצר שכן באיך חרס כ"ז לא יהיה לרשעים לבד האבר ההוא נ"ל
 וכן פ"ה הרב שער מלה פסוק יראו את ה' קדוש כ"ז אין עמסור לראו
 רבעונות האחרות יסגל בהם חסדן לא כן בעזרת היראה אתה כ"ז
 לעולם יתקיים בכל חרס ראי' לאו בר הם הוא עשיתען עשה בכתב
 והוא עש' נשפ' יש' ע' ה' אלהיך גואל מעשך בא' לראש אתה אלהיך ופ'
 לנרוב לך דל' שאין הקדש מביא מעשך בא' יראת ה' רלא העש'ם
 האחרים יש' כ' מאת העלה היא מרוב לעשך מעש לא כן נרמס ונעוקר
 הם תועלת מן עבד
 אר' יאמר עק' עש' בס' תאמר לשטם רב רב עמך אשר ישפ' הארץ
 יש' ל' להקדש לרעב לר' ע' הקדש ואש'ם וקבל בלג' אמרם בעזרת
 היראה אשר היא בין הארץ אין בה נעשית ע' הקדש וקבל בלג' מן
 עש' נכסיהם הארץ לראש בה יוסה לקבל שבר פ' של אשר העקר
 נביאות ה' יוכיח לאמר ראש בהם אפ' הם לא היה עקדמו הנה ית' קיה
 עקיים ונבאת ה' יוכיח והו' נשפ' יש' ע' ה' אלהיך ופ' בא' לראש נש'
 ידה תוכל להשא' כל שבר העמך כל נעשית ע' הקדש והו' לשמור
 מחקטו ונשפ' ונשפ' ונשפ' לך שיהיה כל השבר שלך פ' על שפית
 שבר העמך שהם מוקם נשפ' נשפ' הכי' עקר היראה תוס' כ'
 וקבל בלג' מן עש' נשפ' אתה עשפ' אר' בגן הוא שפ' שבר עש'
 נש' יראה עז' לראי' ה' נלחש' שמו אפ' משכ' למשנות עמך נאום רל'ן
 עשפ' עש' עלו הסרוב באיל' עשפ' רחיק למר' לראי' ה' למר' כ' למ'
 נאמר פ' כ' אם לראי' ה' היה בדו' וקיי' עש' עשן היראה עובד אש' לא נאום
 היה עקיים העמך ההוא י' וכן יובן פסוק אשר איש ירא אתה בעמך חפ'
 עמ' דל' סין עקדש' ל' היראש עש' עובד עקד' ל' יס' כל עמך השם נמס'
 הוא סק' נש' אר' הוא עמך שברו מושלם ואין עליו נעשית ע' הקדש
 וכן נש' אמרו אשר איש ירא אתה אש' איש רלא אשר אש' אר' עש'
 אשר העמך על יבדו כשהוא איש ופ' אשר אשר העמך על
 יבדו באיש והמילה אש' בן פ' לרב עש' הוא פשוט ולפ' אפ' יק'
 שפ' על יבדו בל' נש' אש' אש' רל' עש' נש' דוקא כשהוא במל'
 ואר' לאו לעם לב' בנש' פלג' נש' דוקא כשהוא איש נש' אפ' יק'
 וכי' לא בנש' פלג' רב יומן רב' אבהו בפ' אין עש' נש' אר' מל'
 כ' אפ' כל הרבאים לא נר' באר' אלא לבעל' תעובה אכל

בשן

והוא שכל לא מתן בט אהבן אלא על אלא נשאו נשים ובעד אעבן אחר מות
שט בט אהבן עה כתיב לעולה מן העטן והנה בבלות . וק' שש עטן
שיתן בט אהבן לעט קנה

ויבן שש הידוע לעי דאסר לאהר דמו על עולם היה שש' אונס דס הארס
וסוד גרמה לו עיתם לבן שיתן לה דס טיה אישכך דש . נס' אס כש
יעקב כ כולש אס יארע לארס אנס היזק בדופר ש' חוזה כס או טאכל אלה
יאלס לעולם . וטן הנאני היה רב להפיל מזה מן חוזה לעולם . נשנס לבן
תורה בלש עש הקב' תיקון צור איהיה האש נהיה ולא תננס שג
היזק לבעל נשכר דש דונשית מש ארשם לו כס אפאש מן תמיד ותמקד
עלה נסים טור פשע ויהיה במוח בן לב בעלה אלא יבא לו טור היזק טעה
וזה . רב' היש קונט בט אהבן אלא נשאו נשים עש ארשם היזק לארס
וטן הנאני אלא יקרב אליהם כלל . וטל מן נשאו דבאלעא אס לא היה
תיקון לש טחא שג אלא נשאו נשים . אכל עכשו איש תיקון ולא נשאו נשאו
ועל פ' מן מתרגא יפה טעם קסעבית והנה בטלש עם אחר מות כ' וק' .
ועל פ' ה' רב אשע יעקב פ' אש כ' תורה וילקו זכר נשאו נשים נס'
דק' או' רב אר' ב' לאש והלל רב אר' ב' אש כ' תורה נס' ותי' לו
אהבנס לו ית' לטכ כ' יכלא בעט דש לנש חמר אלאש היז
נש בטוקין אכל לאבינו הנאסון היזק צורל ממש איך קנא יד
נש אוחז לבבות ולבבות נשבות משש והלל ואני להחיות נשמן דבש
לה חיות מן חכלא צמיל . לא' רב אליהם הש תיקון צורל ונר צורל
נרית לה נשאו נ' ישים והנשים מולשין אוחש להות מהיה עלה נסים
על מנאש פאש

ובזה יובן טע' רש' שפ' יהי רמי אחר פ' רש' שהיו צבות אחר נאות צבות
וק' אכ' למה התפלל עליהם עדיכא תיתן אלא יתרא' ויובן שש טע'
בליקוט שפ' וכישך רבאי' שצבות אש לא היה להם (ס ננות הזקין) בבית
ובתול אן' ל' רס' רבב' התפלל עליהם עש' שיהיו נאים נשאו אונס
דבאלעא על אחרים לא התפלל לה' איש להם קיב כס נגה ולא תוכל טור
האש לקיזק לבעלה . אכל צבות אש אר' להם רס' נרה יטעו עהס
הצבות עליה אונס ירלבך התפלל עליהם טע' . אשור עש' כ' קבל נש
ה' שחכש יסר אר' וטן לאש מנעלות נגה לבבת פתחיהו אל . אלא שהיו
יפאים עליה אש

וכן אר' דבאשע יס' פ' ונשים נתייראו שר אשור להם טע' הלא לאר' .
ואחס לאכל ולעקות . וק' שהר פ' ונשים נש' טעיה ואיך יאמר
הלא לאר' . נשור מש מנס לראש ו' ב' ונשים ולא ב' ד' עיתות ב' .

ואת' לכה ב' עם כחור פחד עטש אהתחיל בה עתה בנפש אלה ואחך בעד
 ואחך בביתם , ולא כך היא העלה שהם אול' אין בעל קדושים כנע
 בנפשות תמלה וכעו אעפ"י באיוב " אכל קדושת התורה על היצאדים שכן
 היושר ללכת בגדה אלה אעפ"י חבב עליהם יותר מעורפם וע"י התמלה ב'
 נפשם באלם כי יהיה בעור בעדו על שרשור זל' נאמן אדם תחתך אדום
 תחתך עם רעו כי לעי' שאומרו בדו מעפ"י אדום נישענאל להיות מעונן חסד
 עליו מלפני באותם ענה עוררן לו ופנשים בדור תמלה ואחך בעטונן וע"י
 אול' לנש' הלא' לאלה יראה לעושים כעששים אכל אדם לאכל ולשנות ולא
 יכע כנפשות תמלה כי לא יהיו לפ' אלא יסורן ולעונם כפה כעש כף
 רבבות ~~ל~~ נפשים ונכסם אינם אלא יסורן על אהב' , ועכ"פ
 על יסורן יש' אורבים בע"ה כע"ה בגדה פ' עקב ע"י נשערה' אלהך לך אלה
 הבית כל מה שיש' אורבים בע"ה עכ"פ יסורן שכלים עליהם אכל השכר
 שטור ופ' נשאל אכל אדם לאכל ולשנות יראה אפ' אם תלקו בהש' לא יהיו
 בעלת הרוע ואכזריות מ"ו רק יסורן שכלי עונות תאכל בע"ה כע"ה
 וזה רעו זל' אכל רעשיתא כדקרא אהיה העתעש תעטת א' ואינו כותן רע
 פנינו לעט זה עסכן עכ"פ לעית' נעתיב כפשו הוא " לפ' שאח"כ
 עם ב' עוררן כדק"ה נשע' לב' תקנ' כע"ה ועיקר התשובה הוא התעורר
 כד' לע"ה התוער , וע"י יש' תקנ' אחרת היא כדק"ה כע"ה וחמ"ך כדק"ה
 פנינו , והש' אם יתעש' ולא יתן פנינו נפשו הנה הוא מורה שטעונן חבב עליו
 אחר מע"פ , והק"ה עליו רחמים ואם יתחייב ש' האדם איש ע"פ על חמ"כ
 אחמ"כ לא יעניסו בע"ה רח' בעטונן החבב כל' במפל' לו שהוא גרם נשאל
 זה שעתעשה ואינו כותן פנינו נפשו עסכן בע"ה

ואת' אלה רעו והש' הקב"ה על מילם וברוב עשרם ויתהלל' אה' לה
 פנה יפנה אש' לא יתן לאלהים כפבו ניקר פנינו נפשו נמל' לעולם
 זל' אותם בט' אדם הקב"ה על מילם ואומרים לא תבא עלינו נש' אעפ"י
 י' לם מעטש אין כע"ה פנינו כנפשות תמלה , לא' להם הנה אדם
 אה' לא פנה יפנה אש' והאח' אש' פנה אש' ביום כדק"ה ואם הוא שמת רעו
 על אחר כך הק"ה אמת רעו עלינו " וע"י לא יתן לאלהים כפבו זל' שעתעש
 ואינו כותן פנינו נפשו וכו' מורה שהפנינו הוא אכל' כד' יק' יותר מע"פ
 והו' שאת' ניקר פנינו נפשו , ולא מ' כלכל' אלא יתן זל' אש' ית' א'
 אחרים , שהנה זה השטור שאינו כדק"ה לית' הוא ע"כ בעל אחרים לנער
 שים ששים והזמן כד' ואין לא' יס' וכל' ע"ה לבנות חרפתו שאינו רש'
 לית' נפשו טינע' מן הכדק"ה זהו נמל' לעולם שהאלם טקור עולם קטן אש'
 אש' העולם "
 אש' העולם כד' יש' נש' ואית' תחת השמש ופ' אש' אשר יתן לו
 האלהים טינע' נכסם וכד' ואינו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה
 ולא

וזהו קונת השאמר בשעש שקטל נ"ח לחטו וכו' וז"ל דמשק שלה בלשון על וז'
 להכריח לש' למעבר ע"י וכו' דע"פ ש' כח למלק כלפי מעלה והוא יורה שג'
 נשמונו על ע"י וכו' זהו ה'לית איתנו להם כחבול אע"פ שג'
 אכן הוא כע"ז דנ"ח נ"ס הוא סבר עכ"פ אלו י"א ונפלו ביה כ"ן עכ"פ אע"פ
 נ"ס י"א להם והם הם ברשות עכ"פ לעבר ע"י צמאע י"א אשע נה"ה
 כדנים וזהו בשעש שקטל נ"ח לחטו לבבון האש משום שסבר שכן עכ"פ
 להם אש' לה הקד"ה למחוקל לך והיתה שנים בבקשת דורא לבטל סבולו
 הנפשות שסורב שג' כ"ן עכ"פ י"א להם וכן שהיתה אונתם באו ומפכו על כ'
 ואז"ל אע"פ אונתם העצמות שהיה הקד"ה עמה היו לו כלם לנ"ח ונשקצו השעש
 שמונו עכ"פ לו על שמו כשהיה נוצץ למחנות בהם והש' כשאש העצמות יתע'
 ואשר ע"י נ"חן אל אלו שמה טורה ג"א ת"ה נע"ל זה תנש ואשר וא"ך יתכן
 זה נה"ל הם עכ"פ נהקד"ה כהן ואיכ"ר עמ"ש לעצב וא"ך ה' עמה א"ר
 ואשר לו אל יתנש על הרב הזה שחבריהם אל אלו הוא עמה שנים כל ע'
 וטענה זו אל ת"ה אית' ע' הקד"ה נחמבר שג' כ"ס אלא חכמהם שהיא
 יחזקאל קט' אע"פ אונתם נעלין סבולתן כשקוצץ עוולת אכל לא נכ"ס
 דכיהם כחמנו ל"י שהוא היה יורש שהקד"ה היה עמה אונתם כל' שאין פטירה
 זו נעשית ע' אלא כ"א ע' הקד"ה כעכ"פ נעכ"פ וא"י צמורה שג' כ"ס
 למה פתח ואשר איתנה כע"ז (כ"כ) נ"ה עלקתיה עלקת שלם כל' חור וזה
 שמשק כמכונן והאשית הוא עלקתיה עלקת עלב ולעולם תחת שג'
 ל"י ג"א הם כ"ס וזהו ל"י יק"י"ר אלא יהיה כ"ן נשאלמה לבד דורס ו
 וז"ל קי"ץ קונת וטאל שעתן עכ"ה לנ"ח שישק צדקה ע"ס י"א ונכ"ס ל"ן על
 שלם ישק עלך נחמ"ן כצדקה פדוק נשניחך בשח' שט"ן נ"ה ואז"ל שר
 וטאל לבט הנה"ה שהיו שחמ"ס על הפתחים ל"כ"ן נע"ן לו עכ"ה שיעש
 עשהם צדקה וז"ל ש' ח"ץ וטאל שעתן לו עכ"ה זו על הצדקה וז"ל אש'
 עכ"פ מה נשק וטאל שש' שהאש עכ"ה זו ל"י
 אצ"ל ש"ל האשור עכ"ה וטאל ענשת קונ' י"ס ב' כחאונתו שח"ה הקד"ה
 לבטל סבולתו שהיה סבול ג"א י"א להם כ"ן עכ"פ אע"פ נ"ה ע"י
 בבקשת דורא קט' כ"ן חמו צדיק דור' נע"ן עכ"ה לנ"ח שיעש צדק ש'
 י"א ואשר לו שכל ש' אונת עליו אינו אלא כחבול שח"ב ג"א כ"ן עכ"פ י"א
 להם ולתקן אשר שות' שחור ב' שחמ"ס סבול ואז"ל ועורה ש"א כ"ן כ"ס
 י"א להם הוא עשש הצדקה שאם כ"ן עכ"פ י"א להם ה"ו כע"ל אכע"פ על שג'
 וחכמו כע"ל ל"י אלא כ"ן כ"ס י"א להם וה"ו כושף לע"ל אכע"פ כ"ן וכו'
 אחר והאשית והאקדו ה"ו עכ"פ ו

[illegible]

[illegible]

בְּעֵינֵי הַיָּדָיו וְהָיָה כְּמֵלֶכֶת עַל הָעָם לְהַגִּיד לָהֶם זֶכֶד וּנְחֻמָּה בְּכָל עֲשֵׂת
קִנְיָן פְּתִיחַ כִּסֵּךְ בְּחֵלֶךְ יָדָיו וְהָיָה כְּמֵלֶכֶת עַל הָעָם לְהַגִּיד לָהֶם זֶכֶד וּנְחֻמָּה
מִן יָמָיו דְּרֹחֶק אֲחֻזַּת לֵבָא מִן עֹבֵד דְּרֹחֶק מִיָּד וְהָיָה כְּמֵלֶכֶת עַל הָעָם
עַל יַד אֲחֻזַּת מַלְכֵי עַמֵּי הָעוֹלָם שֶׁנֶּחֱמָה בְּנֶחֱמָה עַל אֲחֻזַּת מַלְכֵי
בְּכֹחֵם בְּקֵץ עָלָא יְהוֹלֵה שְׁלֵבֵם בְּעֵל קִנְיָן עֵינֵם לְבֹטֵם בְּעֵל תְּרֵה (לֵב)
כִּי מַלְכֵי יִמְלִיכֵם וְהָיָה כְּמֵלֶכֶת עַל הָעָם לְהַגִּיד לָהֶם זֶכֶד וּנְחֻמָּה
עֵינֵם לְבֹטֵם בְּעֵל תְּרֵה וְהָיָה כְּמֵלֶכֶת עַל הָעָם לְהַגִּיד לָהֶם זֶכֶד וּנְחֻמָּה
בְּעֵלֵם וְהָיָה כְּמֵלֶכֶת עַל הָעָם לְהַגִּיד לָהֶם זֶכֶד וּנְחֻמָּה עַל הָעָם
מִקְבָּלֵם עַל תְּרֵה לְהַגִּיד לָהֶם זֶכֶד וּנְחֻמָּה עַל הָעָם לְהַגִּיד לָהֶם זֶכֶד וּנְחֻמָּה
עַל תְּרֵה קִנְיָן לְהַגִּיד לָהֶם זֶכֶד וּנְחֻמָּה עַל הָעָם לְהַגִּיד לָהֶם זֶכֶד וּנְחֻמָּה
מִקְבָּלֵם לְהַגִּיד לָהֶם זֶכֶד וּנְחֻמָּה עַל הָעָם לְהַגִּיד לָהֶם זֶכֶד וּנְחֻמָּה
וְהָיָה כְּמֵלֶכֶת עַל הָעָם לְהַגִּיד לָהֶם זֶכֶד וּנְחֻמָּה עַל הָעָם לְהַגִּיד לָהֶם זֶכֶד וּנְחֻמָּה
וְהָיָה כְּמֵלֶכֶת עַל הָעָם לְהַגִּיד לָהֶם זֶכֶד וּנְחֻמָּה עַל הָעָם לְהַגִּיד לָהֶם זֶכֶד וּנְחֻמָּה
עַל הָעָם לְהַגִּיד לָהֶם זֶכֶד וּנְחֻמָּה עַל הָעָם לְהַגִּיד לָהֶם זֶכֶד וּנְחֻמָּה

[illegible][illegible][illegible]

הפא תרעמ/כל בבלה סת עלן פטעס . בשעצבא אשכ ולי תימא רב יצחק
אשר קאל ויאמר אליו אישך ויאמר הן באהו ופסעו זמנעו היל
ואין נק אשכ ללאת מונן מביתם ..

לדנה . דלאל דב' דר אט ואל דב' סיען כעס דב' דלעזר חושב עי הוחס
פוטעס חסד יום עי אהיב זלך חסד ים חבלה עס הימלמה סתב
והוא עומד עלהם תחת העץ ואלה . וכל חושבן היו אשכ ד' ירחן נאין סתבן ~
אזרח ורחן ורחן עתלך . אשכ פני דקד' לבנו רחמן ירח להם והבנה סתב
לה . ונאמר מבר להם ושלט בבר עקיפין אוחס ושמור עין נאמר לפטקס . וקד
כבס קן ועד העושף חסד עי עי אהיב זלך חסד פלע קדד' לבנו כ' עי אענשף חסד
עס עי אצרך חסד עתלך ..

ובספר ד' חסד דלאל בלדנא פ' כ' תאל בפסוק על דבר אשכ לא קרעו אחרם בלחם ובעיר
בגן באחרם עתלם . אשכ בלך בשעת מירוסם באחרם עתלם בשעת
באחרם .. בלחם אחרם עשה ה' במירוס קרעו רבין עין היו ואל . זלך חסד וקד
לא עשו כן עי כן רעע עלהם ולא יעבר אשכ לא יקאל כקד' ד' עי עולם נא

ורבמא . ואל לטבוק עיני וקד' אבלהם כהבוא לפרקים הימלם ההוא עומד ונשחב
נחשף בעין קאכל ואינס אורלם ושיח' עיני סתבן נאין ופאשן ופאשן
עתלך . ואלהם עיני פ' עיני עלהם כעל' אר' אהא לבב' מן סתב כ' אהא
לבס עתלך אהא ידור עתלך בעלחם .

בארנן אהא עשש חסד עי עי עי אהיב זלך חסד . ואס' ואס' כבבל' אעתיד קד
לפני לב' כבבל' מן החסד עשש הן אהיב זלך חסד וקד' הען והסאר
והעל' או עשש קן בבו לבן עכשו ואשכ ושה חט אעתיד חסד עי עי אהיב זלך חסד
ק פלע קדד' לבס הענשף חסד עי עי אצרך חסד עתלך ..

ורבמא . ה' אחר שומע לאו אעתיד ומואכ אלא ימא חסד עי . סתבן .
קאכל' חסד וקד' חסד אעתיד על אעתיד הם אהיב זלך חסד .

לבא כקד' . אהא בלחמן מן הסתנעם על העלף רבט מן קדד' אהא ~
עתיד העלף לב' עיני אהיב זלך חסד לטבוק אהא אהיב זלך חסד
כקד' . עשש חסד רבט אהא לקס ואין עתל' על אשכ לקס . עיני קד
להם לקס אהא לקד' נאס עי . וקד' אהא ירח הימלם ואשכ
כ' עקנחל עב' אהא עתל' רב' עי . קאכל' עשש יקאל כן כעו
עקנחל עי . ואל' הימלם באחרם אהיב זלך חסד ירחן עי עי עי
ואס' מן סתב . אהא כעל' קד' עשש עי כ' ואל' עיני ומואכ
ועיני בלעתי רבט קרעם אהיב להם לקס נאס לקד' נאס אהיב
ואהיב קרעם נ' לבא כקד' ד' ..

בן באר העלם במירוס ה' ואשכ לו אהא אשכ אהיב ז
עלית

למנוחה

עלית החובה. והם אם שכב ירשו שהיא באה אפה אלה כג שתאמר
עלה תלמוד ויאמר הוא בעצמו הן באה לך רצונך היא ואין לך לאמר
החוב נע' כן יבין עשה לאמר קנאית מע שהיה מקשה היה להם
לקום ארבעים ונ' ונעם לקראת נשים סין שאין דין אדם לבנות " ^{למנוחה}
(בגמ' ע"ן אמרו אשר רבי אשי למע נסעבר פ עיתת עתם לפה ארבע
למע לך שע פה ארבע עכרת אפ עיתתן שכ עכרת " א"ר
אלמע למה נסעבר עיתת אהרן לבני העוסק למע לך שע בני העוסק
עכרתם אפ שיתן שכ עכרת ע"ל " ^{למנוחה}
ולבאורה ה' קט אמרו לך בעלי פלג נער ילם עכרת נער עכרת כעוס
וא"ל בעהקים שע בעל רבה והוא ר"ל בלוקנא מעל פלג " ^{למנוחה}
אנכא אלהי מ"ל בלוקנא בעית וקבנר. א"ל רבי יהושע אמר א"ל מר
דבין הוא רבה איתר עממא. א"ל חייך רבי יהושע מ"ל איתר מושא בלוקנא
הק' עכרת מושאן ואין מושאית עת בלוקנא רבנאם בלוקנא עכרת
קדושים חיים " וה"ל איתר בעהק' כל ע' עכרת בלוקנא אין מושא
אורה עלי' ועיין דאין מושאית עת ע"ל
אמר מן השם עכרת איתר לאיתר כמנהגן דמ"ל שא א"ל הקול עת
לכ' אהרן אלהים כן הוא כ' קבנא למע בעל מבי' רבין
בעי' והפתיב ע' עכרת בעל מבי' א"ל בעל רבנא כ' קבנא כ' א"ל
יבא ואם איתר אין מושא ענה על הכהנים כמנהג קוהר א"ל לאהרן
למע לא קטיב לך כן נעם עת בלוקנא ואין שם מושא עלי' אלא
עכרת בלוקנא והכ' כהן הקדוש בעל מבי' דקול דהיא נאליהו (ד"ה)
בעלמא הוא נשקד מעמא עכרת שהיה עת עכרת
בארץ לאיתר בלוקנא אי איתר מושאית עת בלוקנא למע עכרת בלוקנא
או לא. דלכוס העכרת עכרת דלכ' הכהנים א"ל עתו אלא
בלוקנא אין בלוקנא מושא. א"ל מהוהר עכרת דלוקנא ע' עכרת בלוקנא
הוא דאין מושא ענה עלי' ^{למנוחה}
עכרת בלוקנא פלג רבי אשי ור' נחום שע בעל מבי' לבלוקנא
" דלוקנא ור' נחום העשף שם אין עכרת את העשף בלוקנא
אל שם אלא לה ר"ל את הקסטר נלא אל נשים לעולם עכרת עכרת
פ"ע נלא אל נשים עכרת קבנר שארפנות ויבא " ונעם אמה נהרע
שבו אלא חיה אכל אל שאר נשים עכרת. רבי אלעזר אמר א"ל שאר
נשים עכרת נחשטם עכרת נחשטם עכרת עכרת קבנר. ואמר
א"ל אפ עכרת בלוקנא עכרת נחשטם עכרת נחשטם עכרת עכרת

ע"ל

[illegible]

[illegible]

מערש תהלים רבנו רמל תממאן אשכ דוד עז שפי חתם חומה
 ואוועלס טעמל יא בר ענדתקעוואכדיה בא יאשנו בלכדיה
 ארס באיסלעיסור ב' אחיות דעו עקורס ודועו סלה טעלג
 ויהקדש. דלוע דינא עסקט דע' בעס' יבעות עעוט נלא עעטת
 עואב נלא עעאבית דרע' מעשא קרא ע' אשכ לא קרע
 אחרס בלס נעיס. דעס אל איש לקרס ואין רכע אל אשכ לקרס
 מעשם כל בנה בתי מלך פטיע טע
 נעווערס דינא דרע' שכן מעשם על ישקב אבסן עשא ב'
 אחרות דמעשו ורעוואן עשו מעשם דרע' נ' מעשא קרא
 רע' נאשק אל אחרות לא תדק לכדור. וישקב קיה ירעש אחרל
 נלאה לא קיה צדיות מ' למו. אכבד נאה עעסיה רמל פיעסם ללר
 אחרות אל תרביש טע
 וקדש דינא ברעט דהע' אמועב עז שפי חתם חומה נאועה
 פסגל יא בר רע' נ' ענדתקעוואכדיה רעוואט עשום נעווערס
 דלא דרע' מעשא קרא. נסין שכן אשכנו בלכדיה מלך ארס באיס
 מאיסור ב' אחרות. נסין דלא דרע' מעשא קרא א' רמל הייט
 אסעיה לישקב נאס קיה ירעש עיקרס לא קיה עעבס
 נבמה ירע' מ' נ' נ' וקדש אחרות מעלעיס אלעיס ע' נ'
 א' אחר שתינס ארס להעלס על דבס לרע אכא לרע
 מיה נעה אכאיה נעאן קאיס ל' מעתקא נאמי ע' ו' ו' ק' ר'
 ע' מעתקא נאמי עתקא אשקא ח' רמל בעשה עקעסן
 לאה לישקב. נעליין צבן יאוב נעה קיה קרן לרעס קלל באווע
 עעה
 נעס האלעו ירע' נעקיס מע' אהעקיס ר' להרע ע' אעתינ
 רעס ללאה מע' באומעס קיץ בע' האלעוועת קלל בא
 שתינ קה להאכנו לבעלס. וקדש נעקיס באומעס קלל בא
 אלעיס אל קרן קרע באשכ קוא עס. עקמרג העלעסם טלן ור'
 להרע. וקדש קוא ירע' עסטו קוא צבן נאמי דן ארס אלל
 באשכ קוא עס. וקדש קוא עס. וקדש קוא עס. וקדש קוא עס.

והירקן נשאל בן סורק מדבר התחיל בעצמה . וכל' אע"פ ישקב חזק
נשאל בן סורק מאורעו (ע' נרש' סעודים פ' יס' תואר לט'
בן סורק נסופו להוליד עמיה בן סורק " וקצבנים חפץ סתיון
הרב ע"י קה"י סעודים נוסף בא מאיסור באלף . שכל אה"י
אסורה לישקב ולחך וכו' ע"י סופר "

קדוה יוסף נחמיהו בארץ שעה קטן עברת אחר קדוה שרף
לגונד ע"י סופר לט' שבא מאיסור באלף . ולפיכך להנשא -
מלבד נשנית מה שקרא לא בא מאיסור באלף . אמר להם שתינים אחת
לחמלים על נפסם לט' אבא לנעם מיה נעה אכילה וסעודה וכו'
זכאית מאיסור באה חזק לגונד ע"י סופר . נעל מה אמר להם מנשים
איתם בלבד מה דאיתו בן נחמיהו נחמיהו נשאל נרש' נשאל קרא נעל
נחמיהו נשאל קרא השתקה ביה בשעה שזכרנו לזה לישקב ואורבא
שמה קסימס לאלף . והיינו נקרא נוסף נחמיהו קאים ל'
נשתיקא דאמי . דל' מי קזיל מאיסור באלף נשתיקא דאמי והיינו
מה ששתיקה אמי נשמה קסימס לאלף . נשנעל נקרא הוא משום
לגונד נחמיהו לא עי"ך שהיה נשמה קסימס נשתיקא "

פקדו על מעלה, וטעם נבנה למעלה, לטובת פועלים, מזהבן, עשרת קורס
 חלף דעם עם דבארה, נש חתב ויטעם עם טעם, ראה קורס דבארה
 נאמר ב' טעם, דבארה, נש חתב, ראה ב' חתב עם טעם, נאמר ב' טעם
 עם דעם לדמות ולמנוח, דבארה, דבארה, ראה דבארה, ראה דבארה
 מזהבן, מזהבן, נש חתב, נש חתב, נש חתב, נש חתב, נש חתב
 עשרת חתב, נש חתב, נש חתב, נש חתב, נש חתב

אך ה' עליון הנה עתה פסלם ואלהם שחטו עליהם חיותם
ה' ולא הענין ואהבן נפיה ילפי מעשה מלכותו כאשר מצינו
אחריו וק' שהם בעלי פלך דכח מעוררם שם תר' ששם לא עלה בהם שם
ופי' ששם בנשקיה ואליהו הן אברהם וב' מעש' אהבן ונפיהם וכתוב
בהו שם ה' והקשו והא מרס לא כתוב בה שם ה' אשר נב' אלמנה
אם מרס בנשקיה ששם אחי'א שם שם מעשה שם ה' וה' כפ' שם ה'
למלכות דשם ה' ואהבן הוא שם ה' למען ששם בנשקיה והא בערס
דקא הקשו והא לא כתוב בה שם ה' מעלה ובאהבן שחטו

אשר ליה אב בדומה בעה אבית שור הנה דעתיקא ליה לא רב
באהל עק ה לא לבית שור ר' ליה עק ה ר' ליה עק ה
ללג עק ה עק ה עק ה עק ה עק ה עק ה עק ה עק ה
דב אהבן עק ה עק ה עק ה עק ה עק ה עק ה עק ה עק ה
לא ר' עק ה

[illegible]

קם בנחמתי ונחמתי להם בן דקה ויתן בלם רב אחל לא סל הקם
אלא כח כחאל רלכך הקעץ קט נטא בעט זכ"ן לא שלף זר אורחא
איכבא מישתבא דסין דאיה עמיה פ' לה בעשה רלחל חש דאקדו
בטיהו דהיינו איהא חש יחיה נעוק דקת בעמית חלל פ' לך ב
אבוק נאלה להבין נסאות דמ' דלקוט נס ליעול מסר לשה סל
כא דנחמתי להם בן דקה ויתן בלם דל סל לא חש
לה בן דקה ויתן רלכך נטא דהל ליעול מסר עם אבוקס דהיינו
כברו על אבוקס

אבוק פ' העפ' פ' נישב העם בקדש ויתעט עם עלם ויתקרב עם
נפלא ב' דמ' אעכא במרב עולם שישה עם יט' א' יח
ספק ב' אחר שישה עם כל ק' זמן ונלש אהיו עוסקים בתורה
נראה קרנתי דסתוב נישב העם בקדש שנתעבב עם והיו עוסקים
בתורה וכן נמשא ס' ויתעט עם עלם ויתקרב עם אלא הלב
ליעול מסר עמ' אהיו סובבים לא חש אין לה בן דקה ויתן
להתקרב עמיתו סבבילה רלכך ויתעט ויתקרב עם ואזל אלא ויעל
כא' משא ואהבן

ואל' למעב עול דק' אחרת נמשכר בנחמתי על יט' ס' ידוע הוא עול
שהבאר נסתלק בעמיתו עלם כל אינעו כל יט' אצלקת היח
ניבאו ליעול מסר עמ' והיינו דקאמר ויתעט עם עלם ויתקרב עם
סעיק לעמיתו קברה אלא נסתלק עמ' אלא משא נחשך " ואזל על
יעול ~~מה~~ מה לא איכסר עין לא היה עים לעלה אעמיתו דבאר
כל אינעו כמ' היא צלקת רלכך ד' להם אלא באו ליעול מסר אלא
ויקלה על משא ואהבן אהם היו עסוקים לקברה והם טקלה לעמיתו
ברעם על דברת העם

אדרב עולה רע' במ' אדומתי עיל סתב דק' הלא ע"ל מש' ד
בית יוסף ב"ר מל' משה למסך כל העים אלוים אצלקת
העית נמשע דמשה למסך אינעו הכל אטא מתי באותה אקע
לא יהיה עולע סתב עיהי מנא א רח' עב' והיינו דקאמר ויתעט
עם עלם ויתקרב עם אלא ויעל כה' משא ואהבן רב יט' לא באו
י"ג

לכם באמונהם ולמה כן / שיהיה הדבר של אי ונבול והולל אי ונבול ושל
ושור בטה שמשך ואם היצא ק נשמוח עלך והאנשים האלה בט צדויה
קאים מעט יאלם ה' לעזאף הרעץ ברוחני מה שהם לקולך מר
אלא הקוטה שם מרל עף וצדקה תפל מעות / וס איכסר זה אהדות צדקה
לא יענות ~~אלה~~ והסתיב לא יתן לנפלים כבוד / ואח' יתן אלם כל
שמואל לצדקה ונ"ל לא יכל מן העיתים .. אלא מעיתים משונה אלא יענות
שית משונה .. נעצבו / אכל שית עיתים משונה כחץ נשח לא בקרב
ניה לאכן שנעצב / לה סאכן נמוצץ בטיס תויתן והוא כואף ..
וכן קרא לאבד אשתי ~~שית~~ שית משונה כחצ יואב .. ולמה תשע דור
ייתקון קצעות וכל שית משונה יענות אבד / בשלמה נכל / ואח' לוכן
אלא היה נרצח לא אחר מעצב הצדקה ולא אחר ~~נ"ל~~ כעו אהדות של
קצותאן ואח' והוא כלב וכל הוא וכל שש / אמנם אבד לעץ ישי
שית משונה / יתן לא אסורות מן הצדקה ונ"ל וכל לא למשפחות
הנשוא אלא שהית אוקב אלם ונרצח אלם / וכל שש נ"ל כעין הוסאח
השית והכנסת כלב וביקור חולים והכנסת אורחים כלם נקבב כמו כן ואח'
אחר שהיו כן כל העדות האלה שעלן ששית משונה מה העדות הזה
ששית שית משונה .. אין זה בא' כפול לבט בט עולה ופלת כל
דואק כעין השכל שאין זה בא' שהקד' ונ"ל לעזאף שום נמיה רעה של
הסבב ואח' אחרת חפץ בעלם ולמה סלק אותך מן הדור משש אחרת
ש שיתן על הדור בעתך / ואח' מלא ב"ל לבנות את חוב ..

וכשנענו העם כן נאנו ונשבע לבם כחכם והוסיפו לבבותם אמנו או
לבוט שש חרטה נאספ הצדק / ושור אשתי שית משונה
כנוד' יורה על עולם הנמיה העתירה להיות .. ולמה אשד דור לעצבו ..
בשתי נשח סובב יואב על קצות אבד ששית הוא ששית עצמו / ונ"ל
לבט שום הוא הרשת נמיה על פשעיו / מ"ה שר ונבול וכל היום הזה
בא' שר זה יואב שר הצבא / ונבול הוא אבד .. ואח' דור אס חבא שום
נמיה רעה ש / וסאך מן הכלל / אחרת אומר כפול לבט בט עולה זה
שכאף שאין אחרת עכל בט הנמיה .. לזא נאספ היום ק ששית קשן
בטס ואין לי נקת כל כך להטן עליה / ושור משום עלך ואח' סן
עולה אס לעולה עומלן לה כל עומות / והלוא יספיקו נסות לעז

שט מוועגט א' ערשט נא' על בער שט יתן לך נעה ינסיפ לך לשון נעיה"י פריש
אזו שניה אוסיפ לך עלא תספב לה"ר, ויהוא מש' דה"ק אסר אעכו ללעונס/
נעבד שפחנר איתנ' ע' אגון לב' יי ד"ל שהם מעבידם לשונם וקוראים ב' מוועג
העם שהם הקיט'ים, שפחנר/איתנ' ד"ל שש שפחנר/שפחנר'ים לה' ואם בן ע'
אגון לב' ש' עבד על יתנ' מלגער לה"ר //
ערס בער' שרין עלא תקטניה על בעל' לה"ר א"ר מעל בב' מוטא אם תה' הנא' יעבור
בתורה, שט' ערפא לשון עין חיים ואין לשון אל' לה"ר שט' חץ שמונע
לשונם, ואין עין חיים אל' תורה שט' עין חיים היא לעתניקוס דה"ר ואם ע"ק
הוא יפול עכנו, שט' נסלף דה' שבר' בדנח"י פריש' ע' שפחנר' דה' וחפץ לעלה
שט' שפחנר' דה' //

נעלם/ אשך העונות נהשק נלתי הוא מעור ביותר / בעלל אם שקרת בעונות נלעם
הני דואר עניני האניב שאל' מאזט עומץ תושבת' / נשעך ליה נלך
זמן נבא קלמן / נעם האעור נלך אזהו נעם המעקת' לא יהיה לך נבסך /
אכן נאכן נלך / וקנע / לא יהיה לך נבסך איה נאיה נב' נשעך ליה זמר
את אשר נשעך לך נעלך //

והנה ענין הל' כתר במעש הסעיקת ע"פ ע"ה במע' כתר א"ר יהודה אמר רב
אסור לה למס' גיטת ערה חסירה בתוך ביתו וא"פ' היא שבת ע"י (קלס)
שם. וכן הוצ' ל' תקל' פ"ה' וא"כ למיח' אדחוק' ועשבי' עינפ' ועזר
ב' הלכ' אין לה תקל' אלא שבה'

וְכַעֲנוּהוּ הָיָה עֵשָׂן עַל־הָאֵשׁ אֲלֵהָ הָיָה עָשָׁן אֲלֵהָ אֵת אֲרָצָהּ כִּי לְהַמְיוֹתוֹ הָיָה
כִּי לְהַמְיוֹתוֹ הָיָה עָשָׁן אֲלֵהָ אֵת אֲרָצָהּ כִּי לְהַמְיוֹתוֹ הָיָה עָשָׁן אֲלֵהָ אֵת אֲרָצָהּ
וְכַעֲנוּהוּ הָיָה עֵשָׂן עַל־הָאֵשׁ אֲלֵהָ הָיָה עָשָׁן אֲלֵהָ אֵת אֲרָצָהּ כִּי לְהַמְיוֹתוֹ הָיָה
כִּי לְהַמְיוֹתוֹ הָיָה עָשָׁן אֲלֵהָ אֵת אֲרָצָהּ כִּי לְהַמְיוֹתוֹ הָיָה עָשָׁן אֲלֵהָ אֵת אֲרָצָהּ

ומה נעו כאן לא יידיה לך וכו' מעתה וכו' שהייה אסורה, והלא יידיה על מה
עבד את אמו ששם לך ששכלך ששהייה נשאלה. יא מעשה הדין
נבזה יוכן כ' ולך אליו אנך מערכות נאמר אנך אכן סר עבד העני' וכו'
הן ששם סג עבד העני' נאמר שיא מעשה הדין שיתקנס טקטור, יא
לכן מה מעשה נאמר נערכות העני' ולכן אמר נלך אליו אנך מערכות
ול שהייה קלך קלך מעורן נשפך ס' נבד לכו עבד יא מעשה ש'
שיתקנס טקטור וזה הדין

וזה שיהיו נכבדו ונלמדו לא יקרה להם ולא ישיגו להם
לא יתעוררו להם ולא יתחזקו להם ולא יתקדשו להם
לא יתעלה להם ולא יתקדש להם ולא יתקדש להם

כאלו אין יקלתי ב' תכבדך ליתן לך, לךך הנה שבו חתן ראש עשך כן לא יהיה לך
 כלום " וכן למרבה אש יעשך איפה עלישך נכבד שנושא ונותן באמונה משום
 שתלה במחונן בהקד"ה הנה שבו חתן יהיה לך קדוה "

ה"ה ע"ל רב שהוא רבך ועמורב עם מכיבו, כאשר יופר מעשך לך שיטור
 חוקי החיבר והרבות והאבה עדיה בעדס כבד יורש הפיבור ויהיה עבד
 וקוש גדול בהפרס זה עמה, וכע"ז דות סה יעשך ל' אלהים וטה יספ"ס
 השות יפיר ב"ט וב"ך, אמה שבה יעשך ל' אלהים ויפס"ס ל' כזה שתעו"ת ואז
 יפיר מעשך אכל בעולה בחיים לא תפיר מעשך, וזה יורה על חוקי ותקופ האהבה
 שהתקן בטיהם, " וכע"ז והע"ך כי נפשו הינו שהסתפח במלטה' לאמר לך
 עברו אלהים אחרים, וכי עי' אשר ל' לבד לך עברו אלהים אחרים, אלא בוסתן
 למען רל כן חשך ואקבה קיה ל' עם א' ונמלטה' עי' שערטש הפיבור מעטה
 באלו אשר ל' לך עברו אלהים אחרים " וכן עמנו באהבת דוד ויהושתן שהיית
 חוקה מאלו רכתיב ופס יקושתן נקשה, כפס דוד, ולבך הרשע בעייתתו ~
 יתיר עכל אלה, וקוין טלו ועל אביו קיה, באומרו שאול ויהושתן הטקבים ~
 וקנע"שים בטיהם ובעותם לא נפדו מנשפם קל משרות רבדו " דואו להבין ~
 מאי קאמר ובעותם לא נפדו, כינוע הוא שלא נפדו והלב יחז' למלמעך ~
 וטול מאי קאמר מנשפם קל משרות רבדו דהיך קל מנשפם הואיל ולא במו
 והיך רבדו משרות הואיל ולא נכחו העלמעך ~

אכל סו"ן כזה שדך דך העולם בעלמעה באולם כואה שפס ושטייתם חכמו
 הוא ב"מ הואיל וידוע ש"ך ישיחו אחת, אכל שאול באה שדך ישתן ~
 תמילה רבתי ויקר פלשתיים את יקושתן, ואם היה דואה שאול לבדו היה יקל
 לבדו, וכן יקושתן אם היה דואה להשעם ולבדו מעם שאול היה ב"מ ~
 ונשעם בעלמעך שטמו, אלא הסיבה שלא במו זה עמה עליהות שאול ויושתן
 טאקבס וקנע"שים בטיהם, ואם היו נפלגים זה עזה ויהר"ה אחז נישאר אחז
 טי' היה ערש הפיבור יותר שהעיתך, ולפיכך בעותם לא נפדו וקנע"ם ~
 עמם להר"ה, ולא עכלתי יקלתי קבדמך ס מנשפם קל משרות רבדו ~
 עקלם היו לבדו אלא שהנשעם הפיבור קשה להם שהעיתך כט האשור
 שהיו טאקבס וקנע"שים בטיהם, שיותך נא שיפיר נפסם ענפס ולא ~
 איש מחכמו,

וכן אשר יהנה ושחך בעאי אל שבך אב רב' ונפשו קשורה כפסאו והיה
 באותו ה' אין קרע ועת' " הקדוה שאול שתבת היוצב שקער נכבד

שם קאנס בתוך שאלתו בן באהיה לאנס כזה היה שומעך נשתי ללא יהודה
נפא יעקב יותר קאורה נש נפאו על חישין מעם נופא לבך בלאותך ס אין
הנער נשתי גיאקב יותר הרקק שם נפא בנ יותר מעם נופא יטן נפאו
קאורה נפאו יותר מעם נופא

רלבן היא קסיבה שהנשט עלנש בעייתך יותר מן הקציק וקסיבה שבהיתן
בתיס חייטו הוא מענך נעטין נפאו בעאלה ובמשתך ובתאוות העולם
נש" זה נפאו מדוכקת שם מועדו נכעעט קבל אחד וכפ מווק קישור נפאו
שם נופא כך היא הנשתי העייתך והפכיל נפאו מדופא

רלזה קישו חזל עייתת הנשט למינחא אנבא נעטא כללחמור נשפא נשתי
קציק נשיא למישמל ביטתא נמלחא דל אנפא הקשע נלחמור
נשתי נדקת שם הנפא והחנע נקוק בעיות הקשע רלבן קשע להפג מעיין
אבל עייתת קציק אינה נעשית למיבה שאינה נאמית שם הנפא אלא נכר
עושה בעייתת נפא יטן שהקציק עושה שיקר מעייתת שם בעיין
נשם מעייתת קאנות נבולות

וקעטל לזה לאנס שהלך לשפ אחות להסתמר נל שיה עדיה מעייתת קיד
עולח לביתו נל לביתו ל בית עושב נעלות מדומות נל נמוט
לגן שכל שיש בעייתת שם בנחא באש יקראוהו ללבת שם ס קבל עוכן שם
אנחה ישמח ללבת למקנשו שם יקצר אש נרע נשכ בעממות שאנחות
לא בן קשע על יעיו נמנח למשנות מל בעייתת יתעלב באש יענכ כל
שה גיש ל נל שיה שהזשין בעייתת " ויה הששן נשמו נפא עיין נפ קנ"ו

רלזה נל באבדקס נענע נשתי אבדקס בעייתת נמנח זקן נשכע פ' הרשען עדיה
שכע על תאוות העולם לא בן הנשתי אינס שבשם עתאוות העולם
וכן ביחמק נל ב נקן נשכע יעיש שהקציקים שביעיש מן היעיש על עייתת
ואין להם מפץ נהם נל מפלס נששם לאור באור התיס הנכתיס
רלחמור עיין קשעיה נכע' קשע' הונש ה' קל נשתי יש שיה היא אלע
שה מלחמט דל אנש כשה אהיה מלחמט מן הנמנח האשתיית על עייתת
לא בן קשעיש אינס שבשם שיה קשעלם לא שכל העשין שכל יעיקס נפוליס
לחמור נשם נפאו אלא שג יקין בארץ אמץ הוא עייתת לעשות אינה שכל
נכע' דל בלקונו לך אל נשתי נכל נפא עיין קפ' נפ קמנ' שג והוא נפא
לג שיש הקין נפ

וקדא שג אהיית הקסיל מוכך אית ידו ואנל אית כשנר " דל קסיל בעייתת
שהוא עולם העשין מוכך ידו מלשעות מלחמט רלבן אין לך שיה
לחמור בעייתת נש גלח נמנח נפא רלבן הוא אנל כשנר על נכ העשין

הן באש היה בא' מעבד, לגשת מדוב ורע ושחץ כן. גלה ידו ואכל וס' מעץ הקדוש
ואכל נתי לעולם, נק' וס' הקדש' מונע מדוב מעבד, אלא כן שחמא חיהר
אך להשיב על עונתו ולמנוח שש' שחץ ולמנוח שחץ שחץ בא' בא' שחץ
הענין, ולמה חשב הוא ית' להטות אנהר' ואעב נשחץ כן. גלה ידו וס' נתי
לעולם נישאר כל השבת שלמותו ושחץ שחץ //

ספרה י ואשר יי אשעל ונעל ינו הוא מפלעם זהם ועל תורה רבנא
אשר אכנס ינעל מאת רבן ארם יחזיק בה ובה ענש פ' לרצו רבא
גור רפער בעל נעל ארם אלע ע' ע' פ' הפסוק ש פ' נעל ארם
את השנים פ'

וא"כ אין לאו עיתקא עליה יתר עלא ארם הלב למעמית ארנות מאן
אם ארם מרבה לרב מרב הכפין לכדיקום כא' בארנות השנים והר
זה דושה למעל שהיה עוסק במלאכת חתך כל היום ונעטו תלמידי לשון
ערב לקבל אכבו ונעל ארם לא יקבל אכב פולחן ארם למ' ענש
גור נעל לרב מרבה נעל כן הוא הארם בעליו כל ימיו עוסק במלאכת
שנים נעל ומרבה שנים ילם למ' חתך אכבו

נע' דהשך ארנות להרלם ארם תהרלם ולרשעים ארם תהרלם קדן " וקא
אמר בארנות עסיק דור להרשעו שיעמול הרלחן נעל " וית' לה
וכן נע' ולרשעים ארם תהרלם קדן ואמר לא ארם ארם תהרלם לא ארם "

אכב קעטן הוא כשע ארם מרבה לרב מרב הכפין כא' ש' השתק
וא"כ מה מקום להתקשות על שער יתר עלא מן נעל נשתכחות
והרלחן זהו ארנות להרלם ארם תהרלם להתקשות על השת' יתר עלא
אלא נ' לבס נ' להספד " אך מה ארני לפ' לשון בארנות הרלחן יתר
על ולעלל בעבר קרס הוא על אכב נפשות הרשעים שהרלם בדרך
לא מרב על ארם נעל ארני לבס ולספור יתר עקשני נעל להתקשות יתר
על ימ' ולרשעים ד' בעל הרשעים ארנות ואכב אכב עליהם
ארם תהרלם קדן ארם כל היום עלל בעבר קדן "

ובדה ירבן השתקא על שער יתר עלא שער ארם הוא ברה " דק
אם הוא על כד הענש הרלם לסוף יבה על שער ארם " ארם

הסנה כשע נעל הכדיק אין לאו להתקשות שער ארם למעמית
שארנות רלחן אכבו מרשם נעל הרשע הוא ארני להתקשות אכב
אכבו נעל מן העולם בלם פשוטות ואין מאותה בידן זהו השתקא
על שער יתר עלא הוא מרשם בעלל ארם על שער הכדיק הוא ברה
ארם על שער ארם הוא ברה דהיינו על שער נעל נעל ארם
רשע וה' השתקא על שער יתר עלא "

וזה ארם ע' נעל ארם ארם ארם נעל נעל נעל נעל ארם
בתורתו על נע' אכב בתור נעל נעל נעל נעל ארם
אם יתר עלא נעל נעל נעל נעל ארם נעל נעל ארם
לכ

למא' הן אשת שהם בעב' שאם כל' הם לעט' הקצר ששבר יקנה בעל
בשכ' שהא' עלמא' לזכר' וכן שכן הנחלת' לי ירמי שוא וליה' עע
עבר' לי' כל' ירמי שוא וליה' עע' שהם יסורין עבר' לי' עע' אונס
ישעיה' חמ' שר' ששוא' למה' אשבר' בעי' ואם מלך' לי' אין עע' לי'
משום שקול' ששוא' ה' שבר' לי' שבר' לי'

וה' שר' תירין' שוא' שר' על' רב' ידוע' וכן שוא' שוא' לי'
לי' אלא' שבר' מה' ששוא' אלא' שבר' שוא' שוא' שבר' לי'
ידוע' אלא' לשוא' לי' שוא' שר' שר' אלא' שר' שר' שר' שר'
אכן' לי' שר' שר' אכן' שר' שר' לי' ית' לרב' ידוע' אלא' שר' שר'
אל' שר' אלא' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'
שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'

והוא' שר' שר' אלא' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'
אשוא' שר' שר' אלא' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'
ששוא' שר' שר' אלא' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'
ששוא' שר' שר' אלא' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'
והוא' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'

אז' אלא' שר' שר' אלא' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'
כל' אלא' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'
אין' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'
שהיא' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'
מחש' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'
ששוא' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'
ששוא' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'
כל' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'
שבר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'
ששוא' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'
ששוא' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'

וכן' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'
ששוא' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'
ששוא' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'
ששוא' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'
ששוא' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'

והוא' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'
ששוא' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'
ששוא' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'
ששוא' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר' שר'

ואמרו בנע' מע' חובן סבב ואיש ה' יבה לו רפא ארס מות ינע' מרש' פה' ה'
הרפא' וקצב סבב לו זהו רפא "

מהו בעצמו מה אהיה בין ראובן ואחריו , השבטים אמרו לה ומה רצו כל
 שיתחברו להם בהרצתו ושהיה פמלים בסבתי ורבין , אל ראובן אין הלה
 בלבד אל כל ראובן כל מהו רפא ואם תהרצוהו בלחם חיובין , ומה ארע
 להם לא רבדו רפא כל מהו רפא , אל יהוה תרעו מה לעשות להם ורעבדו
 לעצמם להם , כל עבט אים להם כפי הקץ הנורא רפא יש אים חיוב עבט
 עינאמר עבט , יש אים עבדו להם אחר אים חיוב עבט אים יש קדוה
 מלה נשי עבדו להרצוהו פמור עבט מלאחר עבט עינאמר עבט אים
 ומה כי אחינר בערנו הוא כל קאי אבט יש עבט , דוד אבט עבט אים
 אחים אים כל קדוה מלה , רלבן עבט אים , מנעט עבט קדוה
 לרבדו ואלעב עבט ויש עבט אים

וְלִמְדָהּ מִכֹּחַ רָחֵם כֹּחַ יֵשׁ חַיִּים חַיִּים עַל עַל חַיִּים וְכֵן עֲלֵה אֶת הַשָּׁמַיִם לְבִנְיָן
מִכֹּחַ וְכֵן מִכֹּחַ עֲלֵה לְבִנְיָן לְבִנְיָן מִכֹּחַ וְכֵן מִכֹּחַ עֲלֵה לְבִנְיָן לְבִנְיָן
שֶׁעֲלֵה לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן
הַשָּׁמַיִם מִכֹּחַ עֲלֵה לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן
אֵלֶּיךָ מִכֹּחַ עֲלֵה לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן
מִכֹּחַ עֲלֵה לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן לְבִנְיָן

[illegible]

במל' למד נחמדה פ' שקילה למיתת שיה למעב לך כון אשעשק השקילה פלוגה נשע
 ושעשק נש"י הקדש העש' ואין שיה הקדשת תכנסת על כך ואם אשת קדש יא
 בה שין אשכ חמא להזכרע על מאמע הקדש שכן נשה חכמתו ית' וטן הלאו
 להל' רבנו ית' בשעשק ויתרמך נולא שיה שטומחך לקדשת וכשירה הו' שתכנס
 על כך ושה שטפחה ושעשק הוא כשירשה שלא נשחמא אשה אלא מאחר ש
 הוא א' לא שיה נשגין בבמו ונכרתו שחוק על אביו ולא הסמו לשחממו ובהל' לך
 שתקיימו רבנו ית' ושה שתישג לבין רש' שכתב וכעשש שלא נשחמא פלוגה
 נשעשק ושעשק נטן הלאו ה"ל וכעשש נשחממו והבן

וארב טון הכתובים רבתי ויקם אברהם מעל פט שחו וכו' נב ותנאב אנט שעש
 תכנ' וכו' וישנו בט מית את אברהם וכו' שעשש אנט נשא אלהים אנט
 בתרובתו בעבמו וכו' איש מעשו את קברו וכו' פיש לקקק מלי אמוות ה"ל תת' ל
 קבר עשש. ושור שהו שלטת יתב' מן עיוותת. ושור מה שייך הכא לעור נשיא
 אלהים אית' בתרובתו

ויובן זה במל' אין קובצן נשע אכל צדיק ונש"י פ' אמוות קרקע לבית הקבר
 ואמרנו בפ' נשג הקין אי סל קברה משום כפרה מנ' איקבר צדיק אלא ולא
 משום כפרה נש' אשחכמים התי' בראית העת עת' ונשפח' שור אשכר באקת
 הרמק ששכן נש' ולא תתחבר לגשע' מזה קוית אברהם שאל' תכנ' אמוות
 קרקע לבית הקברות לפ' שאין קובצן צדיק אכל נשע' וכתבון שעת' זה צדיק
 למ' צדיק קברה למה אמר ואקברה מתי שלט' כל קברה מן איזה לקקק הער
 לבפיה זהו צדיק ואית' צדיק קברה אלא שלט' אלא יהיה העת לפט משום
 כפרה ית' וישנו בט מית את אברהם למעב לך שעשש אנט כל שעת והב
 רבנו נשא אלהים אית' בתרובתו כל' צדיק לעור ואם אית' עמניק אונת' לגשע
 למד אית' בתרובתו והא חט תנא הרמק ששכן נש' ונשחמק בתרובתו שעת' שחמק
 עמניק אונת' לצדיקים אכ' בעבמו קברתו קבר מתיך ואין כאן משום אין קבר
 צדיק אכל רשע' שין נש' רש' שין ואין קברתו נש' אכל צדיק

מהרש"י יפה שכתב נ"ק מ"ה ק"ל בקלא ואחר כך קרב אברהם את שרה הקדו
כונן צדקה ומסד וב' כונן צדקה זה אברהם , ומסד שג' מסד למה
הקדש ק"ל נעמי וקמתה אברהם והלא כל אדם חייב בקדושת השם
ואי משום שבא שארץ אחרת למנוחה ולקדושה וס' ב"ה
לכא נכתב ה זה כל האדם נעלה שש' נתיב יורדת שש' יקרא חיי' נש'
נתיב' סין וקדושת השם תקנה נרנבן תחת כתר וסוף ולא עלאורה יתא
חשיב לה נ"ה

וקנה איבא לשלך כדברו שכתב נעה ש' והספגא יקרא נתיב' נש' חיי'
והא דהא פשטנו לה חש' והספגא יקרא נשכב' הוא ולא יקרא נתיב'
אלא נתיב' להרב ק"ל והבשייא היא לעולם ירשיבן והספגא אייתב
יקרא נתיב' ויקרא נשכב' בלש' ב' ש' קד' נפאגה יקרא נשכב' שיקר
ולכן יפה כתב הרב נעה ש' והספגא יקרא נתיב' נש' הוא

נור כתב הרב מהרש"י יפה ק"ל כתב העסקא והספגא יקרא נשכב'
א"כ הא ק"ל העמב' ע"ל אן משפחה שלו' א"כ שיה' ו"כ ה"ל
שכש' נשפ' א"כ למה בא אברהם למנוחה " ונ"ך שיה' קצקת נרסה
אין הפילה עמב' והא א"ל הדות שכשו אין לה מלך לעולם "

ותירין נש' העקובלם עשה הייף נשעית מזה ראשונה עמב' לטק
שה שחמאה מזה , ונש' כאלהף עבא קשטן כדברים הקם
שאברהם ק"ל עם יצחק לשוחמו פתלה עשה עמב' יסיתנה כמזה
ולא תוכל לעמוד כדברו ותרבות מידה לה ולגורוית מיתת עוקב
ה מזה נתיב' מיתת עוקב' והיא תרבות מיתת עוקב' נש' ה"ל
שכש' וא"כ אין לה כן מאבדת שכש' לגמית ע"כ

א"כ זה נש' הנפאגות א"כ פתח מלמד שערנו דליתנתינה נפאו
למנוח לאברהם הם עשי הארץ עמב' אברהם עמב' גורו לה
שעמב' נשפ' דאין מית' שחית' עמב' לבל' רב " בלש' האנשים עמב'
במנהג' נרשו סוג הרב ה עשה אברהם אן לה כן מאבד שכשו
באו למנוח מסד למה "

ובש' נש' פתח עמב' ניה' אחס עות שארל ניה' טום ה"כ וקנה
א"כ בא עמב' שארל נבגו קדושים וארמה על ראשו וב' נאשר
ל' דוד אי עזה תבא נאשר אליו מנחה יש' נש' נאשר לו דוד

[illegible]

אז אמי למען נשבעך עינת עבד לכה אנוש למען לך עך פה אנוש עבדך אפי
עיתן עך עבדך אז אנוש למען נשבעך עינת אהרן לכה פה למען לך עך
בג כונן עבדך אפי עיתן עך עבדך עכ"ל
והא ואלו צרכי לבס למען נשבעך פלג והם השנה עינת הצידיק
יחבדו ונאלץ בהקדים מלך בן הקדש ארץ בג ממש אין פורענות צד
לעולם אלה בנות מהרשעים בעולם ואיש עתמלת אלה מן הצדיקים שאל
ביתא אפי נשאל קודם נב רבב נאלץ נש בג רב יוסף בן האל למן נשים
אז אפי נשאל היא לביהר נשכר ס עבד הוש נאספ הצדיק יחבדו
עבדן עינת הצדיק היא עבד הוש העתידה לבא לבא יחבדו הצדיק ואיש
לבהר נקאר נב מלך אהרן עהרן תיכנס נאספ ומי עינתו נשכר נב
עס הרי נבד נפמית נבד אחר הוא לבב על הדור ואם מל
הם שטם אין לבבה אלה עבד הוש העתידה לבא אלה יחבדו וכן אשת
אלמן מלך עמינע למען שאלו אפי הקצה למשך אפי נבד צדיק א עבד
נשכר נשכר עבד עבד
אמר הסבא אפיבא נשכר נאספ עונות הדור ההוא נבדו עבדאין
עספיק צדיק א לבב אלה שטם נבד איתער הם בזהר שאל
למלך סבא הסבא לנאספ להלך עינת ופא עקו לרם בורנשו היש כן סג
מלם עבד עונותיהם הקצה עך בורנשו מל יח עספיק צדיק עבד
עבד נשכר אשכר הקס עספיק ואיתיקר ערע על המלה ואכדך תהן נשכר
להקדו נבד צדיקים נש יח רב סגס ב צדיקים עספיקים הם לבב על
הדור א עבד עשך נבד פלג רב אפי וילפ עבד אנוש מל לצדיק נבד
הוא לבב והוא עך מל נאספ פ האמא לל נאספ אנוש אפי נאספ לל
אנוש נבדן וכן ספן הושכר פלג פה אנוש מן שחש ב פה
למה וילפ רב אפי עבד מה הקס אנוש לל אנוש נבדן אפי צדיק א עבד
נאספ נבד אנוש מל אנוש מל סבדו הוהר וילפ עבד כהן נשכר כהן
סבד כהן פלג הוהר נאספ סבדו עבד עבד על עך עבד
על נש עבד על נש הוהר אכד על הוהר הלב מושן על הוהר אפי
עשית על לל צד על עונות פטם נש נאספ מ בלם עבדן נש
אפי עבד אפי עבד כן עינת הצדיקים וילפ עינתו אפי פ וכלם הם בלם
לבהר נבד א עבד על עינתו ואלו לאי מה בלם מל הצדיקה שכלם לבבה
אפי סבדו עכ"ל ונש איתער אז מל כן אפי מל כן עכ"ל חסדן למען
עספיק עינתו בוקר למען לך עך יחבדו אפי עינתו עכ"ל עבד
והא אפי עכ"ל הקס מלם אפי סבד מל אפי סגס ב לבבה הם ואלו
אפי אפי ~~נבד אפי עכ"ל~~ נבד עינת הצדיקים לבבה הם
נבד אפי מלם מלם מלם

[illegible]

עלה אסורא דשקש יזהר אה"ך לקיוש תמא לחלתי אבדל אונתו על תמי " ועבד בשלמא
 קמחור י"ז ס' ולת פסק לאונתו כבד על תמי יבדל לאבדל לבתמילא יזהר אה"ך באונתו כבד
 על איסורו ובאיסורא עיניהר איניש אבדל אינו יבדל לאבדל לבתמילא אונתו על איסורו
 רעליה רבוע השקשע רשעוזהר בעל תמי שלא לאבדל לבתמילא לא עיניהר איניש
 באונתו לבתמילא לא עיניהר איניש ומיישיכן שמיא יאבדל את התמי ושתמיא אשתמי
 על אבדל כבד האיסורא אס יאבדל ויהי הנמש סון שמיא כתרב שמיא
 עין הין אבדל תמא ועעין הלשת מרב ורע לא תמא משער דמא לא ותמא
 הסתוב מן במו ויהי רממא אס תרעה שמיא עין הין אבדל תמא אך רעליק שמיא תמא
 שמיא עין הין אס אסור באבדל עין הלשת מרב ורע שמיא סתם אס אסור שמיא
 הלשת אסור הנא לך אס תמא פג שאר האלבות וא"כ ה"ל כהיה לא אונת כבד
 מן אס אונת מן שמיא הלשת מרב האי סתם שמיא איסורו באבדל שאר פג
 האלבות ובאבדל שאר הפירות באסור פג עין הלשת מרב ורע
 לבן שמיא רבנו באפ באונתו אפ פ אסור אלהים לא תמא שמיא עין הין כמנע
 יבדל אסור עין הין לאבדל לבתמילא בקום עשע שמיא הלשת מרב ורע ויהי כמנע
 על איסורו אס אסור אלהים לא תמא שמיא עין הין ויתוהבו אה"ך שלא לאבדל עשע
 סר אילנות ובה יתקיים שמיא י"ז ויהי תמא אשתמי שמיא עין הין תמא
 סין דשאר פירות האילן הע לא תמא ופסק עין הין לבתמילא לאבדל
 התמי ויהי אה"ך כמנע על איסורו ובאיסורא עיניהר איניש ונעבד השן אשר
 בתוך הין אסור אלהים לא תמא שמיא ולא תמא עין הין לבתמילא לבתמילא לא עיניהר
 איניש רב לאבדל אשתמי באונתו ולא תמא עין הין רב שמיא ורע מ"ל
 שמיא עיניהר שמיא ורע עין הין אשתמי שמיא לא לה וסוף עשע
 עין הין אונתו
 ורעליה שארם ומה סין שמיא באבדל עין הלשת שמיא אונתו כבד הקדש והקדש
 האסור באבדל אסור כמנע רבא עיניהר פ העלי דשע מ"ל ואשתמי איניש
 ורעליה שמיא שמיא אה"ך כמנע לא תמא אה"ך לאבדל אונתו אלא לבד
 מ"ל כמנע לא תמא ולא העקום לא תמא שמיא קום לעקום שמיא עין הין רב שמיא
 פ עיניהר שמיא אסור רב שמיא פ עיניהר שמיא ורעליה שמיא אה"ך אה"ך ורעליה
 דאשתמי כמנע ורעליה ק"ך ורעליה באבדל ורעליה האסור לאבדל אסור אה"ך ע"ז
 שמיא עיניהר כמנע שמיא שמיא אה"ך אה"ך אה"ך אה"ך אה"ך אה"ך אה"ך אה"ך
 סין שמיא באבדל אה"ך שמיא עין הין כמנע אה"ך אה"ך אה"ך אה"ך אה"ך אה"ך אה"ך
 רבא שמיא שמיא עין הין ע"ז רבא שמיא עין הין שמיא עין הין שמיא עין הין
 שמיא שמיא עין הין כמנע אה"ך אה"ך אה"ך אה"ך אה"ך אה"ך אה"ך אה"ך
 כמנע שמיא עיניהר עין הין שמיא עין הין שמיא עין הין שמיא עין הין שמיא עין הין
 לא כמנע שמיא עיניהר ע"ז ה"ל היא עיניהר שמיא עין הין שמיא עין הין שמיא עין הין
 סבא שמיא עיניהר עין הין שמיא עין הין שמיא עין הין שמיא עין הין שמיא עין הין

אמר בך קדש לא תרש וזה רשע ולא יתעב רבקה האשן לדבבה שאמרה בשם שאין מעת
בתעש כן אין שיתק באבא ארן שבה לאותו לה לם נה שרעה הוא באבא משום
רשעק הרשע ורל נמשא שאכל תכונע נמשא אשק שדה חלמו אינו לקה שדה
חיס קדש ורלפ לה עט' הרשעין משום דכחיד רשעין כ' ימללהו רשעין
וערעלתי עש' לבן בין אשק ביה לם נה נמשא שבה נמשא ביה נח איה ערש
שיתק עליה שבה עמרלתי וערעלתי לבן חלתי ואוכל שאין באן טרש מרש
ששיתק עש' ערל אשק לה רב עליוס קרן בב יהודה
ענפם א' תק רלל במרס אלה

ל. יצא. אהיה לטוב מצבה וטהרה יום העיתק בעבר. שאם כל ובעתה נה' כג
אילך לר לעולם שכל טוב ויחיה ולא יאמץ מות. ונתן נשם למש' לפ' שיש ניה
העולם הזה הכל הכל ואפי' יחיה אלה שטם פנעם והלואי היו בלם חיים מחפס
מות אחר בליה אדם עש' ונעלאו חיים מקומעים. והיו נלמדת שכל עמל' אש
כלה שגוא מעת מוטם אוקס לר שמה בהם " משאכ' לעוקב' גהאלי' בליה
וזהו גרמא יש חייך העולם הזה כל יש חייך השד' מהכל ישם נלמדת
למות והכל יש חיים אין בהם מות " והוא עש' איוב אדם ילד אשפ' -
קצר ימים נשבע כונן. דק' עש' בא להורשבו. אהלים קוא ילד אשפ' דק'
לא ינש' בבל אשפ' אלא כעש' לעיל אלא לעתנשלה כעש' יש חייך א' יום א' כל
דעה הטאף יש אדם מהימים שעברו וכן מיה אלה שטם או עשלה שטם הכל -
נבא בשטן אחר. לוא' בין אדם הראשון שהוא ישר כפיו יתברך שמה יתברך
אשפ' בין הילד אשפ' שנים הם על בלם אט אומר קצר ימים נשבע כונן ואין
יתרון לזה מזה " וכן מעבדן כנב' ואכידו אמתו קורס ומס' נהיה אהרן מעבד
כב' על מפייסו ערש' בעמל' עק' ותא' עלמ' ה' היה אהרן הכהן ששכל ותרוא
אשר או' ל' נב' א' אהרן אט בשטן נאש' ל' עתיד אט לקבל הכתר הזה ובאדם
נבול אט מקדשן סבור הייתי או' ב' או' ב' הכתר יתקבל עכשיו נעלאו שט
בטך נבולס מעט מעט נשעך שבהם הכתר שתקדש / קל' מהקב' אשר לשעך -
ובאדם נבול אט מקדשן (בשעשך שתקדש בשטן כט' אדם / ואיפאר אהרן ונלס
ויוסם אהרן ואז' אהרן אט על שתיקתו אהיה ל' להקשות קושא או' נלס ובר
מאושך ונלס אט על שתיקתו שתייחר אלו הקבר מזה כנב' מזה / כרס אטן -
סוף כל סוף הא ונלס קשיא נש' נשעך שלף / וא' עק' עש' בווהר פ' פנחס
קל' למש' אשר פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן אלא למען שתקבל שבתו של
שעשין להורגו ופחש נשעין על פנחס נב' אהרן כ' שהיו עתללן לפ' אלא
שאלו נשם נכסו כנב' נאשעך שהם שטם ואלן נוס אחר יכל' למבול שרץ
נשעין. לפ' אלא נשאלו נשם נכסבים כל א' חס' נוס / והנ' נכסב בן אהרן -
למען שפנחס נכסו הוא בן אהרן ולא קאי אאלעזר " רבקה שתולק הקנאיה
כעש' מאשר יתברך ובאדם נבול אט מקדשן לפ' שג' ל' היו נכסבים כט'
באדם אחר ללא אלא היו נשואים /
רבקה שתולקת מאי קשיא ל' כעש' ואז' עק' ט' עש' הנש' נאשפ' הכהן
שכסא' אשכ' שפנחסו אלא יראה כנש' השתלה ללא / נכסא' אשכ' -
שכס' הנש' אלא תבא נאשפ' הכהן כ' להנ' על הדור על כל צרה אלא תבא
ותולק נכשע' כהן אחר נוקא הוא להנ' על הדור / אבל אם ישעין ב' צדיקים
הוא נלס עין פתחא נאשפ' הכהן כ' אלא יאמץ כנש' השתלה ללא
וק' מההיא שאתכו כנש' בא' כסן עתו לכו על אהרן נלש' מזהר שיתק'
בוהק' למען ל' ע' יהי' מבטב אפ' שיתק' של צדיקים מכפרת קוד'
אפי' ב' צדיקים לכהן הם כטם / נשם האטורטמא ואפ' שהיו ב' נאשבים
באדם א' " נלמלם כטהיו ב' צדיקים אינם אלא עש' הנש' העתלה ללא

על יצול עליה כח נטן אקוה קמן אינו סוגר אונס במלצה לאשכח
בס קמן קונס בבעץ שנה מלכית קמן לאו כלום היא לך היתק כרשה לשב
בבית אביה עד יצול בעמאד

ורחבך את חג המעונות ותכבד כששך וכו' אתה כי נולד עלך נפיל לך
נפנך לו לאשכח ויראך יהודה ויחשבך למוס כי כסמך פטה
ואל במענך קפ' שד וכו' משום כסמך פטה חשבה למוס חר' חר'
אכסמך פטה בבית חשה לאר שמואל ברנמשט כל חר' אכסמך כסמך
חשה ווכך ויכאכוס מענך מלכוס שכל עתער וכו' ויחבסו אליו צדקן באור
נשכך יראך אונס ב' פנעים או ב' ולא יענע עלה יראך אונס ובבית אס קיה
דונס אונס כשהיא בתולה אכ' משום ידו

אלא הקום היא ונקום עלה לאערב בעמ' בעונות קפ' מא' נא' עב' וונס
האעוה בתולה מל' לכו יהודה לא ילנטי שאיפ לאוה לל' היא ככל
וונס ואסורה לכן אשכ' שיש לו אשכ' ובעס .. נאס בעז' עמך לל' דמל'
מייטנן לשעמא כל ספק איילנטי לא מתייבס נתייבס שמה איילנטי
היא ופנ' באיסור אשית אס' עלה בעקום עמך דעב' בעמך כתיב אשכ'
תלך כפד לא ילנטי שאיפ ירלתי וירננ' מל' בבעונות לל' דעב' ואונס
שמשו עלה כרלה וכתיב באונס נשמת אדכך וכתיב וישת' ש אונס
ואער כן בר' כחך אס' הוא שית באונס עייתך

עליתך נאעב שאמר שער ואונס האמת נוס' ולא תעבדה תער משום
ורב זה לא נחלף למס ארס כא' לתער והאשים כונס לבית
אכ' יהודה עלה ינע עזה וראה ששאת לב' אשכ' ולא תעבדה על כח
היה תולה הקלקול בתער נחשב אונס לאילנטי נס היה סוכר נזהר
הגורם שעת' ב' כסו על עלה קייטו פ' בעבד שהיא איילנטי ולכ' שחשב
שהיא איילנט' היה סוכר כפמורה מן היבס נטן החלצה דעב' בעזה כתיב
אשכ' תלך עשיתך זהו פ' וראה יהודה ויחשבה למוס כי כסמך פטה
הקום בזה דונס יהודה היה עסר זה שהיא תער אכ' שאמר שראה
אונס יושבת בגרסת נוס' שקונאמת כונס אכ' שעת' היא שוטה יבס
ואסורה לעוק עה מעם הפקדה שכנע .. אלא עכ' כל דונסיה היא בעצמך
שהיא איילנטי ולא תפסו זה קדושן נעב' ואונס נקדוש מנעות ויטה ואכ'
היא שוטה לל' העולם וזה סוכר והוכיח ק' ש' שאמר שראית שרל'
עלה ולא נישט לו לאשכ' סוכר היא נעשום זה לא תתיה לעל משום
שהיא איילנטי וזהו ש' ויראך יהודה ויחשבך למוס כי כסמך פטה
הקום בזה שחשב למוס לא ילנטי שהיא וונס האעוה בתולה ואל'
יקעך לך עה פנ' יהודה לתלות זה הקלקול שהיא איילנטי והפ' באשת עב'
ואונס שמשו עלה כרלה לזה תירך הכתוב ואער ט כסמך פטה ואונס

81
בבית משה רבן שחזק צדקו ולא הנהיג להורה שעב ואוכן שלם
בבית משה מזה ויזכרם מעט מלכס נה"ו

ואחר תעב עכשיו שיוצת בעצמך שאיך איילנותי ועד ואוכן שלם ברכם
שעמו ועדין היא מקוקה לבם איך הפקירה עכשיו בברשת ורבים
להשקות להורה שישבר והאשת אתו שהיא איילנותי וקדושת
לכו ואולי לאו כלום הט ושותרת לעוק' ונשאל מעט היא עותרת להורה שאם
היא איילנותי וטל לא תפסו בה קדושתן ושותרת' ואם היא עדין מקוקה לבם
הפכת הרעב שקורס עתן תורה היה היסם בא שקדובי הבטל וכשטן קשו
ות' ואל תעבט לו עה שעלה על צעתו של יהורה שהיא איילנותי והיא
האעורה בתורה אכ' איך בא עליה זה אינו אלא לאוסה לבסן ווקה
שם אישות אכל בצבון וכן שאט"ו ונצח' הרבם האלה יוכן מעט ויוע
יהורה לאשר זמנך תעב כלתך ונס הפ' הו' למנוסס' דלכס דהמלך
ג' כלתך הוא עיוות' ועוד עמ' נס הפ' הו' למנוסס' ול' נכבד
הס' כדנשו נשאר שאלו שתרעבה אינלי עילתא לעפרה דלאו איילנותי
היא ואסורה לשוק ווקוקה לבם' וזהו שאל' זמנך תעב עה שעלה על
זמנך שתרמלה שתר איילנותי ואיך כלתך עכשיו שתרעבה נודע הרב
שתרמלה הייך כלתך' וכד שלם יחשוב יהורה שעה שעה שאעכו לו זמנך
תעב כלתך כדנשך שהיא איילנותי שזוהי זמנך האעורה בתורה' לכן אעכו
ל' ונס הפ' הו' למנוסס' ואכ' אינלי עילתא לעפרה שכלתך הייך ווקוקה
לבם' ויאמר יהורה הוואאיה ותשר' וק' שהה אעכו שהיא עותרת
עט' אם היא איילנותי לא תפסו בה קדושתן ושותרת להורה
אם היא מקוקה לבם הו' יהורה יבם אונק' וככתב הרעב שזכור
ואשננס קורס עט' טה' לישא אשת השת האב או האח או שאר קרובים
היה בעורה יהורה התמל' בעצת יבם תמלה

לא השטן הוא ואיתא בע' עבת צפ כד יוכר יהורה זיאור צוקה מעט
עמ' ינע דלמא כ' הים ואנל איהו לרבה אמיל אטס אחריט לרבה
אפ' כ' ואעלה עטט יכאו כהנים ופירט' וברם נעלמים כעו בהר כבט
חננל' לנשט אחריט עאית' הייך שאלו מעט ב' כס לבגא העולם
זה עוכן כשאעכו להורה זמנך תעב כלתך ונס הנה הו' וק' ואינלי
עילתא לעפרה דלאו איילנותי היא ווקוקה לבם' ושאר הו'
והה שהייך יושבת בברשת ורבים כנוק' אכ' כלס לרבה כ' הים דאנל
הו' לרבה אול אטס אחריט' נשאלעא יהורה מעט כחיתק עט' אכל
עמ' אטס אחריט אמל לרבה ואינלי עילתא דלאו איילנותי היא ווקוקה

לבם

לכך נגד אונסר הוואנה ונערך. ונערך שכן כה' לאו דלג' תהיה
אשת השם החולה, עייף ו' איך עמטא אלא עמטא עמטא עמטא
הדור פרוץ "

[illegible]

[illegible]

כל מנהג הדבורים נמשך הישג מה השקפה נה' יונן שהקדים שם פ"ב נאמרת וכל' נמשך
שעבטם את הארץ לכן אונעם לה נאמרת נשתנה באונעם קבצת ליתר לתורה
דמ' לקחן מעבדת ב' האלמות זה אמר זה ונוד ק' שם שהקשו התוס' בפ' דקדוש
נע' אין תמלת דבר על ארץ אלא על דת' ונראה דהיוולע שהמקט וההאמרת
במחנה הוא קבל' ב' קבל' תלוי בגמילות
שונות קבצים לה ענה' עובדו דבר באונעם דעה לו בעל סוף שהכלל
האשים אכ' נס עובדו שקובע שנים לתורה לקיים והניח בו ינעם וללה פיו
נבלע' אכ' אם לא יתעסק בעסק כל היום יתוה שונותו הקבצים לה' נשאר
הוא כהא תליא לאם דבר באונעם נס קובע שנים לתורה ונראה דביתר
תמלת דבר על ארץ אלא על דת' ונראה דהיוולע דבר באונעם תמלה שם על לא קבצ
שנים לתורה סוף דבר באונעם ונשאר האלמות דבר באונעם כלה נבצת קבצת שנים
לתורה ונש' כל שדנה בדברות נותן הישג דהיינו אכ' באונעם עובדו דנה השקפה
נמשך הישג קובע שנים לתורה

בפ' דתענית נב' ויהי ב' זקן שמואל ופ' פקד ונשטב כל הארץ נהא בד' נב' אנה
היה ויתרן זקנ' קפצו עליו וכתוב נמשך ב' העלבות את הארץ לעל' ו
אל' נבצת שקלית בעש' ואהדן שם' שש' ואהדן בבהטו נשעאל בקל' שנו' שם
שש' ואהדן לא בעל' ששש' יהיה בטיהס אכ' אט לא בעל' ששש' יה' בטי'
אשר קפצו הים אשכנז ליעות שאלו לא שפך ששאל' ליעות ששאל' אהומה
עליו כל' שלמה אסתר לא ליעות שאלו לא ששאל' כבד הישג עלות בית
ואין שלבת נורעית במחלת אכ' בעל' שש' אשר קפצו אקס' עליו זקנה עב'
וקבצים אלו קטס להנעם נש' לו נגד ששאל' ב' נאמן לבוא לה' שיהו ערס
אחריו שנשכב אהומה אמו כל אכ' א שזין נכח ינע' שהוא צד'

והינך קש' אונעו תקפץ עליו זקנ' נכ' זקטס שאלות הנוד לא היו עבדים
אוח' ב' עולו ק' בשס ואיך יבנה הרבן בקפצת הזקנ'
ואי' לב' נבצת הכתוב האשכנז בעלות על' לא יהיה זקן בביתו כל הימים וכל
עבדתו יתן יעונו אנש' ק' תרתי ל' אשש' איפס' ששט טיפות
נשכו על ביתי על' אחת איעותי בקד' ונה' שלא ית' לשער לבן לפי שנשכ
בעד הארץ אכ' ב' יהיה ק' בשס אשכו הקד' לבן אשכ' כל נאמן ואשכו עליו
דה הוא כבד' ע' שש' ונע' נאמרת כלה הישג הנזילה על ביתי על' לבל יהיה
בס' ש' שטלבת זקנ' לבל ינעו הדואים ב' בעמפת ביתי על' נשכ' כס
זקנ' אלא כל נואהס יכנס ב' הישג במנעם ולכן חזר ואשכ' נכל עבדות
ביתו יעונו אנש' נבצ' ינח' לו קרע העשיר ב' הנה נבצות ששאל'
שנאמרה לו על ביתי על' אש' נאמרה לו נזילה מ' בוס הדוא אהיס אכ' על אכ'
כל אשר נבצת הת' נכל' נע' אשר לעמול' כה יעש' לך אלהים נכח ינח' אכ'

אם

אם יקרה שיש רב ונהאדא אי שפיר שמואל ארומת ערש אבתה ט מלי
 כחל מעט איז רב שהנבואה ולבן הנשיא קללת רב לעות להיוצא ק בשטס בעו
 בית על לפיכך אשר הקצה אקפוצ עליו זקן דהיינו שיתלבן שער וזקנו ורב
 בעל העשרה שזה הנביא היח שאפ לעות זקן לא יעזא נהם ועל אשר כ
 העשף לך מלה ש יתפ יוצא ואלה היה בשמואל שעץ רב אכחל מעט לא
 היה מוקד אפ לשער לבן לעות זקן כלל

היה א' הוא אשר תראה כל המדות למד הוא דוקא הנבילים ולא הקטנים והקטנים
לא שדון חברה עם הנבילים ולכן הוצרך רבני אחר לגבות הקטנים משאכ' הבא
לאשר כל נגלה הדור והיינו ע' שהם נבילים בגור ולפי הדור אפי' קטנים נקראים
נבילים בערך הקטנים שהם והיינו יונק' עליהם /

וארצ' רבין שג' באברהם אחר הדברים האלה היה רבב ה' אל אברהם בעמקה אשר
אל תראה אברהם ארץ שגן לך שכתב הרבה שאר' ויאשר אברהם ה' אלהים שג'
תתן ל' וארץ הנק' ערבה רבין שגן בית הוא לשגן אל אשר ופירש' זל' אחר שושג'
שם ערבה ארץ השמים היה דואר אשר קבל גבולו " ופ' שג' ערבה חסר בטס רבין
שגן בית הוא לשגן ואילו היה ל' בן היה עמוס על ג' וק' לפ' דש' הוא דקאשר
אחר' ויאשר אברהם ה' ל' לא נפתח זרע ונא בן בית יורש אותו ולשגן בכל דברו
והוא נק' אחר בהקדים שג' העפרטאש לשגן תועלת ש' לשגן היותו בדור
העשית לבוא בשם העולם ספק אם ימנעו ואשם ופירש' דש' שג'
אשר כללנו רבין רבין לאסתכל' באפיה שאוכל משכר החסר שג' שאכ' שג'
שאוכל משכר תעלום עמיתו " ובתפ' זל' דש' כל ש' ענין הוא על צד החסר
שאלמלא הקדש עומדו אינו יכול לזנו' רבש' הערש' ה' לא יעבדו בידו זל'
יבשענו בהשפאן כל ה' לא יעבדו בידו כשג' אלאמלא הקדש עומדו ופירש'
לא יבשענו בהשפאן לומר לו אילו לא שורפך לא ששג' שאנוש הק' שגל' ופירש'
הכתוב כאילו יזעזעו שגן הכל "

ובוק' רבא לשאשר ה' לאברהם באו אחר הדברים נב' הקונן כי אברהם אחר
אנכא כל העולם נאך רבין בעש' כי הכל היה סיוע משגות
כי ש' יוכל לרוב אחר כל אלק העולם ולבטח אש לא בשג' השג' נלמה היה
שתייך אחר כל בארץ הארץ לשם העולם כג' לאכל' על צד החסר והוא
דואר שג' החסר בעקושו עומד מאחר שהוא ית' העמל' והעמל' רפא א' שג'
כאילו קיים שג' עלה' למא' לו הקדש אל תראה אברהם אשף שארץ שגן לך
ואש' הוא העומד אפיה שכתב הרב שאר' נשגל' אש' עלך כאילו ארץ לבק'
הכלת הנפשות הים כל סיוע ג' ופירש' או שתחם אברהם ואשר ה' אלהים
שג' תתן ל' בזכותי לבג' שג' סיועא דשג' יא' רבין וארץ הנק' ערבה
וסוף סוף הוא משכר החסר ונשג' הנשגל' של עמית אין ל' שג' רב' נאמלא
הקדש עומדו באמור' בל' שאלמלא היה שיתן ל' בזכות כל שג' סיוע בגדות
נגש' רבין שגן בית רב' ואזל' שגולה ושג' שג' שג' (ב' לאמרם ושוכ' ארץ
הרבים וידוע הוא רב' העומד ארץ הרבים אין חטא בא' על ידו ופירש' שכן כל
מאד שהוא שג' לא שג' לומר אלא רב' ופ' דש' ארץ אש' שג' ארץ ארץ
ב' אין יב' ל' לפ' שאין חטא בא' ש' ואכ' הם נבילים אברהם שגן הין " ובש'
יב' שג' והש' נק' ה' חסר כי ארץ תעלם לויש' כששג' ופירש' "

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

ועליו ימים עליו עמיתו בדין והלך לעדותות שאונותיו מעל הקדש הזה לשם שמסכו
כגון א' שחיה מעין עליהם נסדסיתקו הנסרה אונתן הנסן
או יאמר ק' היום נב' עק מלך חנן לקה בעזרה ס' נ' לארש מורה בשעפ ס' נ'
לנשב מערב - בארש קדקע ס' נ' לב' העולם " מ' קשף היום לנ' כל אל
למשב שוכת' עושמת על הית' מעין אל על ארש - מקושר - ולא על כל
שאל' אל' ק' היום לשאל' כלם בבל - היום בא השמש נב' כל בער שאל' לקח
למשב בזהרם שאל' חס היום והוא ס' נ' לב' העולם - כך פארת' עוקת לב'
העולם "

ובוק נבא לבאר' הסתוב בעשום והיה ביום ההוא נב' והבאתי את השמש בזהרם
והתשבת לאל' ביום אור והפכת חנ' לב' וכל עירפ' לקיץ והעלית
על כל מעתס עק נעל כל באש קרש נאמתי' באל' יחיד ואחרת' היום נב' "
טפ' באל' יחיד בארש השתאל' על ב' יחידו " וא' עוד למע' ש' שאל' ב' כ'ת
כבר חס נמש' נכתיב בבל זרעם ל' כ' וקדשן ל' כ' עבין שהיא זכר -
קללת אין קרב קשף על' מאר' אונע' הפ הוא כשאר כל ארש - אך אונת' העלונע
ל' אונת' אל' ל' לב' קרב קשף על' ב' יחיד "

מ' נ' היות' עוקעלית' על כל באש קרש נעל כל מעתס עק - ונעבא שאל'
אביל'ס א' בעית' יאמרו א' על אונת' העת'ס עשו בעלמ' אל חמש
עתה' בזהר' כבר שהיא חס נמש' " אל' נאמתי' באל' יחיד שחיה אונת' ל' "
נר' נעמ' כל כך נב' היות' באל' יחיד "

נעמ' עק קאביל'ס שהיא הנלבת ועושמת נכש' ונ' על העת' שישתכר
ען קל' לב' א' אונ' נאחרת' היום נב' והוא עק מלך בנ' לעט' קחת
נפיל' אונ' שאינו אסור אל' יס א' נשיק' מרוא ח' ינע' נכתי' נאחרת'
היום נב' הפ שדנש'ס יס נב' על יס א' "

לב' אונ' הנבא אל' יהיה קרב כשאר אביל'ס שהוא קל' נעמ' נעמ' "
אך הוא בוקר שאחרת' אפ' יס אחר' יהיה קשף עליהם היום א' "
מ' נאמתי' באל' יחיד שהאל' כשאל'ס ב' ארש למחור ושוכר'ס ל' "
מאונות' שאינ' נעמ' קט' ע' נ' ואונ' כל' על' הוא כל' "
אונ' ל' אונת' פנע' נ' אך ארש ארש יחיד שאין ל' נמש' חס ל' בוקר
נעמ' נכתי' קל' כל' " נ' נאמתי' על כל באש קרש נב' וכן שיהיו כל' "
אביל'ס ל' יאמרו נמש' נ' " כ' נאמתי' באל' יחיד בארש יחיד השתאל'
ואין ל' נמש' שאל' נעמ' כ' ק'ס הן עב'ס אביל'ס אין להם ע' ע' נ' "

נראה ליה על אהרן כי ביום חתן מעד מות תמותי עיניך לך ושיחך לגורתי
וכתב דה' אמרו גור דין דחול אינו נקרא ג' דברים נקרא יתאם נאמר אין מוסרין
וכבדן יחיד אכל וה' סקר את ענה מוסרין לפי נאמר רבים עיני וכן נקרא אלהים
את נבון הולל ורבים חתן עינה כרבים דע

ואיך אכל בעל לא נסגר יעקב אבינו עד אלא סר עבדו עמ' נא אלא כן נסגר
האין נוסף אכל יעקב אחר נעבדות למה אברהם נאמר שלא נאמר מטיקס
רבים נאמר משה דהו' העיני אכלם ג' דברים שאינו נקרא רלא הו' להתייאם
מן העיני אלא אכל יעקב אחר נעבדות עם אבתו ואיני נסגר עמך
למנוי ואכל שאל סר שיכלו מעמ' והו' למה דיה ג' דברים נשיקתו אעפ"י
לא קנה שלא ימותו ואברהם נקרא צדיקים בעייתם יתר עבדיהם ובעל
בעמ' שבת כמלך אלא העל להכנס הארון למה נקרא עמם זה בזה ואמר
מז' שיד העמ' למה נשע' עד שאמר נבד' למסד דוד אבי ואמר נשע' באותו
שע' נפסד פט אונת דוד כמלך קלה וילעו כל העם אנשאל לך אונת עין
ואתל בידנשאלו נבדקת שהיו עק נשים לדוד למע' שנקם לך לבית העקש
ונקם שיעמ' דוד ה' או תבד' בית העקש שכך אמר לך הקד' אחר
לא תבד' הבית כל כך היוכל מעמיד וכו'

והו' אז שמת' באותו פס' ל' בית ה' נ' דהיינו נקרא שכתב בית העקש וכל
לבית ה' ואכל שעיית' תלניה בלבד היית' שמה יען ששמונות היו נקרא
בעפ"י ידועלים דל' ששמו ר' לא משגו קסמל ש' שע' ידועלים שבהם
נרע אנשאל לך אונת עין

והוא ש' בעל' הולך האלם אל בית שולמו וסבב בעוק הסופגים א"ל עלמר
שכל צדיק נבדק נותנס למ מדור לפי כמנו " מעל לעלך שנקם לענה
הוא נשגור כהם נבדקים נבדקים כמנו אחר נבדקים למס' א' נותנס למ
מדור לפי כמנו " והקשף ה' בעל יקרא נאמר ש' קמל שכל א' נותנס
למ מדור לפי כמנו הא פשימא שלא היו שנים כמנו כמנו נשגור ש' ש'
לפי כמנו הולל לפי מעמ' ושגור כמנו נבדק כ' הולך האלם שבהם
שלו כמנו "

ואל' למע' ששאל שחפדו על אלם טכר אם כן עוקב הוא אם לאו שאל
הכל כמנו נשפידן נשפידים על עיחקר ואונשפס שהיה בעל מעמ' ש'
נבדקים הוא אונת שדואל כן עוקב " והו' שאלל שכל צדיק נותנס למ מדור לפי
כמנו דל' לפי כמנו נשפד ששפס למ כמנו ואונשפס עלמר ה' צדיק ה' "

מסיל לטיקס נותנים לו קערנור"

וְעַתָּה בֶּן עֲדָה"י יַעֲזָא דִּי' פְּגוּשָׁא קָא מַפְרַשׁ לְהָרָא קֵס"י
אִם בֶּן עֲדָה"י הוּא הַסְתַּחֵב בְּסוּפְרִים וְעַשִׂים תַּרְעָה מַעֲלִינָן שְׂאִים נִסְתַּבֵּב בְּרִא"י
וְעַתָּה בֶּן עֲדָה"י יַעֲזָא דִּי' פְּגוּשָׁא קָא מַפְרַשׁ לְהָרָא קֵס"י

[illegible]

רבם רש' אכלם ה'ל דוד העלך ה'ל בן ושת וקבל תמושין 'צתיב וינמס דוד אר-
 בת עבד אפ אית קבל תמושין 'ה'ל לא די וד'
 רבם רש' אכלם 'ה'ל אהדן היו לו כסס ושתי וקבל תמושין 'צתיב וינמס -
 אהדן רש' אכל לא די אשד וד'

[illegible][illegible]

ומור בר ואמר בארע נגד " ואב"ש יהונתן כך היה שמשך לך להתעלה עליך על לונת
 עד שתמורד העלמה אליו, ושה שורה לך ה"נ קורס מעשך אמרה "
 וכל בן חור ואמר וכלאך אהבתך ל מאהבת נשים, כל משונה היא אהבתך
 מאותו מעשך דחורסו נאמנה שחור בר וקעבס על אחרו ע' אהבת נשים אב
 אחס ינרע אט כך אהפ' אחר מעשך עליך האהבך בעקושך עונות "
 הא סבג נהוד וקנלך ה"ית בנכסותי עלתך לטנך עכן הלה דונמת בנ' אטן
 נעאלן באורס ותרעיס אלא לעלך נלע' אהרצב כרן בר' נאט סגה"ית ברם עכ
 אכרך ה"ית אונע לאב"ית הנשך אט אית האפד נראה היסבנט בעל קעלה "
 הארנרס אחר הגרוד הזה, נכאלה רבת וק"יתך נראה נשותך, ולא שור אלא ה"יתך
 עונל נשעמ ואונער בפס עלא ס אחר תעלך וארס אהיה לך לעשך, הנדב
 אהפ' לא ה"יתך נרפא בעלמחך וה"יתך נראה אונת עליך לא ה"יתך מתמרמל לעולם
 אחרך שור קיטתו על שארל להולא עכור מן החסר חן יאמרו ששעמ בעיתתן
 על שארל " ואמר בבית יע' אל שארל בבסה העלכשם שט שס עלטס
 העעלה עד זקב על לבשם, צבך לגעש מה ששן בבית יע' סקיט מו "
 נכבד אשור בעעלס רבי יהודה אר' בבית יע' נלע' ששעמ שהיו יכאטן בעלה
 לעלמחך היה מן נענעסן נעלכשן שט שס עלטס עכאן שאין תכשיט
 נאס אלא לבס העעלון "
 נרנע מו צבסה באור מה נ"ס על שארל לעלן נלקשט נשים בשעמ אבעלה
 בעלמחך, נעלמח מן נענעסן נחא עכין אבעלה בעלמחך העל
 מנעוסי העלכת הוא שיהיה מן נענעסן, אכל עלקט שט שס עלטס מ"ס
 נאית שער בעת היותן נענעסן "
 נקנה מקילה מן קנלל עליו שור אחרת נאיתא בעבת פ"ה אר' שערל בר נעש
 אר' יונתן כל הינא לעלמחך בית דור נח בליתות כרוב לאעתו רב
 נאית אחר תפקוד לעלס נאית ענכסם תקמ' עלט ענכסם חט רב ינספ
 רכס העענכסם בנר לבנע ש" "
 ניש לעקק סין שפסק מה בעלמחך שארל כתיב שרל יט לבנר סגהיה שר
 נעש כאן, אכ' למה אמרו מרל כל הינא לעלמחך בית דור ולא אמרו
 הינא לעלמחך בית שארל "
 נהיה איפסר למע דנוקא יט נכסו היו נקנ"ס מעה מה נשערוב העעלה
 עד עלך דור נהיה יב' לכל יע' " אכל שארל לא נכא לעלן תקנ מו "
 נס

[illegible]

ויקבצו את עמנות שארל ישיבת אליהם לארץ אמר בן שבו והוא פלג

(במה יובן פסוק הושיע ה' עמ מצור וכו' הוא יתנו איש את רעהו " וקעץ
מה מן תפלה ששתפלה ה' עמ מצור וכו' הוא יתנו איש את רעהו
כסון שהצדיק אצל רשע על הדור רשע הדור יקבל שיעדים " להא' פסוק
אמנתי עמ ארם הוא יתנו וכו' ששת חלקות וכו' אלא היו לחלקים ולא יועיל
עשתקצדיק כל בהיותם לעם א' נשפה אחת לכולם "

שקורם שהיו כלב א' באים א' נער משפח בתפלג וספר עליהם ומבשרו קרין
עליהם וכל עבדו בעמלונות שחלק לבם ולא היו באחריות שחלקו ידו על
כל עובד מבשרו לאחיהם ה' מה יושל מבשרו באופן לעצם שחלקו ששעין

בזה יבין מאמרך שכל מי שיהיה בראש קונטרס למען שיהיה שותף בזה
היה נשען למען דעתו שאין עיתת ע"כ עכברת אלא כעיהיו יש' נחמים
מל"ה בחור דנע"א דנה"ך דא"ינר עכבר אפ' עכברות עבין ארס למקום אס' לא
יחזק

[illegible]

פלגה נפשי ערשע חרפך , שהרשע הוא כעו חרב לכבדך וסון ששעה נשע אין כח לבל
 הכבדך , מעשים ידך ה' מעשים ממלא , כל שתהיה עשית הכבדך עיניו ית' נע מלאים
 שנותיו סגורו עליו , וזה הוא מרוב לר' עשיות ע' בט ארס אהם ירשב חלל
 והתוולדו ששעבד להם מזה הוא מלקם בחיים שיתור מלקם ארבע עליהם ט' השנים
 נש' ש' ארבע ימים יתר בתורה ועלית וכבדך תמלא במרפ שיסבעו ערב מרוב הכבד
 לכבדך , יסבעו בטס ויגדלו בטעם התורה וירבהם בדרך ישה וקטמו יתרם לעולם
 כל שיהיה זכות אבות עם הבטם אעפ"י קמנים , וזה חט ארבע על שאר צדיקים שיש
 להם מלק' ען השנים שגורו עליהם כעפ' יהיו ימי חייהם , וכפ' חט שאין ל' משל -
 כלום ה' השטם שלי נחנ' ל' בתורה צדקה שלא אהיה נחפס בטין הדור זה וזהו -
 אט' כבדך חממה פסד , ולבך חט עבדך שטין אשכנש נהק' י' תענוגך //

וזה יצ' אשכנש נהק' י' תענוגך וזה יצ' אשכנש נהק' י' תענוגך
 בט כורו הוא כ' שיתנו אל לבם וירצאו בעיתתו ויחזרו בתשובה וימלא הכבדך
 וזה נחמדה אמרם לעשות זכות הרבים תלמידי , אבל עבדך שאינם מרצנים ועפ"י
 עונשים בעולם אצ' למען מה ימלק הכבדך , ולמא' תן להם כפעלם וזה והנמשע שחט אר'
 תן להם כפעלם ולא יתיסר הכבדך בעולם ה' לא יבדל אל פעולתה' וזה' כל באין שכן
 ה' עפ"י הנהגה שלא תבא נאספ' הכבדך , אצ' יהרסם ולא יבס' ימלקם הם עכשם //

ואז' אזהרו יצ' אשכנש נהק' י' תענוגך וזה יצ' אשכנש נהק' י' תענוגך
 אלו לא ינשו , ואז' לשת מלא וז' עייתך , ופ"ש שיעות עייתך יפה ,
 ולר' ר' יובן עק' עז' ה' תבא חט נחמדה קורס וזה' שאין הפורענות באף אל'
 בעביל' הרשעים ואינה שותפת אל' ען הכבדך שחט' נחמדה קורס שש
 הרשעים וכבר נאכל ע'ש אהם הכבדך , לה' שחמל' המסיר עבדך מלא נהי' וי'
 כשתבא הפורענות לעולם ותמלא הרשעים אהם הקורס , הן למענ' ע'ש רחם אל'
 לא ינשו שלא יהיה הכבדך נשחט בעונם בלא זעזע כשם הבאים עבדך נשחטם
 רבב הנחמדה אל' הנה להם ער שיעל' עינים ארצו עליהם ען השנים ואוהם
 נכעם , שאז' קעיתך בטהרם כ' לך אכרם לעה"ב //

וכמ' עק' ניקר' ישי' , שאל' לעות' מהו ניקר' אשכנש הקד' היום קור' ע'ש
 לנער ה' הוא יקום בארס שאומר פלגט קור' אל' חבירו , עק' , כל לפ' עיני'
 הכבדך י' ש' טהר הנייה שהר' נשאו בהם עמדת נעשה וכל מלאה נכבד מעפ' מלאך
 מל' מרוב' , למא' ניקר' ישי' , ש' שקר' אוחס' העלמ' ארצו ען העמדת נחמדה
 למט' יתבדק , נכעם כבד הניע קור' ע'ש הכבדך הנה ילך לענומה שארפות לך
 שבו בעולם הנשמות , לא כן תי' הרשעים ה' ישי' שאין טהרם חפץ ברמים
 עלמ' //

אזנה אלה שאינם מתאכזבים אותם ש הם בבחינת בעללות מזה . ויהי היתק מלחמת
משפט צדק . לכן כה נמצאים בה צדיקים , ואיך לא הניעו שהם שילתי והטעם כי
להשתלש על קשילתי . ראה תימן בספר היה למינים . הם הצדיקים שנמשלים לבשר
היו נפיקם נשפלים בעיניהם . והיו חושבים אותם סמינים ולא חזו לעולם נבד נבין
העשור בשים רלבן לא הניעו עליהם .

אוי יאמר טק עזר ויהיו מוכעלים לבטח בעת אכר ששן בהם . אשר יתעק לבט
הקבץ נבשע אש' בעשה שקבשים יצאם ונששים צדקה הסמלים בבט אש שאינם
שהונוס כג אלא יקבלו שגב .

ואל' שהיו בנות ישיה באונעכו איכה היתק למוה קריה נאמה צדק . לכן כה
והיינו שהיו עושים צדקה ואף ען הדין היה שילול ען העיתק , נששן שזכמים
שבאו האוניבים נששו בהם בלכרם . ראה תימן בספר היה למינים (והיינו) שהצדקה
שהיו עושים היה למינים קיינו בט אש שאינם שהונוס ולא הניעו עליהם וקבר
הצדקה לפי שנתק/ אותם לבט אש שאינם שהונוס ולא הניעו עליהם וקבר
נמצא נבשע אש' הקמט נשעשים לבגלים לפי שחושבים בעצמם שהם הם העושים נששים
התק' לך הם נששים ואין הצדיקים מעשים עליהם .

רמה אשר להם ששן לש' קב לבם אנשים חכמים ונקטם ואשיעם במלשם . ואזל
נאשעם סתוב , אשר קב' אשר הקב' אש אין אחס נשעשים להם אשעם תלוי .
במלשם , למקל' למש הזה שאמר הזנב לפאש שר עתי אחת שחולך תמילה , אש חלק
מלא קולס והשליק לתרסם , ע' נש לו זה אהלך אחר הזנב , מלא אש והשליק לתרס
לבגלים הם נזמס והקב' עושק נלרם , ובששן שהעגלים מהלבם אחר הקמטם נשעשים
נרלים על פיהם , וצבות רבות באות על הדור בע' . ואש מר לא להם אש' הצבות הם למנחת
ש' יע' נבצר מנחתיהם נלרם הנחלה , ובעז' כפ' חלה אש ראית דור שצבות רבות
באות על , כהר חנה למ , שט' ס' יבא כנהר צב וב' נבא לבין נחלה ,
ובלוק' נש , אשרו יע' לבט הקב' נבשע' אישתי אחת נחלה נש' חל' כשתרו בעזרה .

התחתיות . אותם שעה אש נחלה נחשם , נבד אחר יעק' ה' כיום כה , למקל' ~
לבד וכן שהיו מהלם . שתי' נש הבן אשר לבטו היכן היא העגרה . חל' שיתן זה יהיה
ביק כשתראה בית הקצבות נש שהעלה קרובה , כך אשר הקב' כשתראו שצבות רבות
באות נשן שהנחלה קרובה .

תלמידי לא נשא נדות באמונה נס קובע שנים לתורה ונעלם נאמלת דר באמונה חללתי נר
 גאלתי קטנתי שנים לתורה וכוה לא קעץ הקיף נשבת נש הקיף קיננשין ונש כל שדור
 הדבורות נמה היענן דהיינו שנושא נדות באמונה מוכרת כדור העקום נומץ קיננשין
 דהיינו קובע שנים לתורה וכלי מעשור נותנס לו שכוה אם מעט נאם הרבה
 וקורא נש נעלם ס הנלך הארם אל בית שולמו נסכת בעוק הסופלים א"כ יומן שלעג
 עכל צדיק וצדיק נותנס לו מדור לט בכדור מעל לעלך כ"ז ענכס לעדנה הוא
 נשכ"ל כהנס נכנסים נכנסים בשער אחד נכנסים לנס כל א' נותנס לו מדור לט בכדור
 והקסע קרב נעל קרא נשכב מלי קנ"ל שכל א' נותנס לו מדור לט בכדור קא פשימא
 שלא יהיו שנים סקמן כדור נעור מלי לט בכדור קנ"ל לט מעשור ונעור
 כשה סתפנס הסתנב ס הנלך הארם נב אהבא עליה נכס ה'
 וא' למשע ענ"ל מהספנס אל ארם שכוה אם בן העולה קא אם לא ארם קל כסן
 עליה ונשחמנשין ונשחמנשין בעיתתו ואנשנס עדיה נעל מנשנס מוכנס נעל כקנות
 קוא אונת שהוא נ' עוקב ומהו שא"ל מלשע עכל צדיק וצדיק נותנס לו מדור לט בכדור
 יכס עשילתי המדור הוא לט מה ענכנס אונת כס ארם סהספנס וליט אונת
 דכסר נהשעלה ענשנס לו מהספנס ואנשנס עליה עדיה חס נישר יא אלהים
 לבינס נותנס לו המדור
 ונש כ' הנלך הארם נב נסכת בעוק הסופלים וכל אם תכס לעט מהות שולמו אל
 זה הנפנס נעלכס אם בן עולה הוא הסתכל בסופלים נשנס פרע מעלתו ארם
 נסכר כלאני נש שהוא נ' עוקב מהו נסכת בעוק הסופלים ומה קסנב ארם כדור
 כל ילן נשאל ככהות נעור וכל אם בעיתתו לא נשעל ארם כסלן כקבר
 כדור עדיה הוא ככהות נ' אכל אם בעיתו יאעכו עליה כ' עדיה חס נישר יא אלהים
 נעל כקנות וא' שהוא נ' עוקב
 נעלכס אהכלנו ח"ל בעילתי הכקנה ואעור נעל הכוסף צדיק כסתר יונת מעלף נאל
 בעלנה כסתר יונת עכס הארם והמשך ואלה כעשף הכקנה כסתר כסתר שכן
 כסתר כסתר ארם נמשע העטן הוא ס הארם והמשך חס כדור נעקס קלן והחמנור
 נשכך קדנ"ל כעשף כדור וחס תוכר וליכך קאארם מושף צדיק כסתר עדיה חמנור
 קסה את הארם עדיה קדנ"ל נשחמנשין עדיה בעקום הארם וליט מלי נהוא כעשף קס
 וי סתח אנכדנ"ל כעשף נעלן נהיה עכנס לת"ה הנה הנה קנ"ל דלא הנה נעל לאתהכנ"ל
 כסתר ע' לתורה נומץ נכנס אל וי פרנס ככל נכנס פרנס לבתר כן נכנס
 וי ואמר אני ל' אנשכין סת' לנף אל תלעילי וי עשא וי עשע תלעלך הוא ארם
 כוסה ליקנות כסתר ע' לתורה כקנן ואשכח דקס הוא מאונש עשה הנה עכנס לכל
 נשנס ארם יהיה ארם ח"ל כוסה ארם ליקנות כסתר ע' ונעור וי

כזה ביקר כל ילן שלא לן סקבב בבבד שמים ולא היו העצים נהטם מעמדן ושלל כהדעות
גשמי. הפ הוא כבוד הבהעף היוצרת היא למטה לארץ //

אין עץ שא' בלוקט יא' נשאל לאן לעונשים שאם חונמים נהד עשהם כאלן שאינם ~
מבינים. ונשאל לארץ ליתן שבר שאם עשו עמדת כותן להם שבר" ונ"ו כתיב
ואתנה כאל כאלן ערשית: ארץ אחת: אחת קדושים כאלן נקדושים ארץ עב"ל // או יא' ארץ
ונתן אהא מלך צדקתך כדמח אל מלכך תהום כזה ארץ ובהעף תושב"ה' //

כל שאלת נוסה למשפט לכו צדקה וחסד כאלן ששית העמדת אחת מלכך
העב"ל לקדושים ארץ שהיא קשה העמולה עב"ל השמות וזהו כל לשלם שבר מלכך
אל בעת הטונס והמשפט שרונה להעטשם על מעשיהם הוא עשילם על תהום
כזה: לקדושים בשם בהעף שהוא קדושים עב"ל השמות // וחזר ופי' רבנו מהו תהום
כזה: ושא קדו אל ואמר ארץ ובהעף לבעשים קדוה ארץ: ולמעשים קדוה
ארץ בהעף: וכו' כל שרשט"ה' ארץ נס בעת טונס יחשוב ארץ לארץ יהיה
טונס כאלן ולא יוכל לעמוד ב: וכן בעת תשלם השבר אם יחשוב ארץ בהעף
אין להם שבר // ויבין פ' חזק אלהים כחסיך כדוב חזק מלך פשע פיקל וקבן
וזהו ארץ ביקר כל ילן נשאל כהדעות גשמי // כל שאם תמלה חיה צדק וקפס
מטעם ביקר כל ילן שחמא אח"ך הוא ית' בלחט"ו מעמולה לבהעף כד
לחקל מעמולה העונש //

והוא מלך רשע נשם ה' הוא האלהים הוא ששבו ולא חסדו שם מלחיתו ואלן ידו: ילך
שה' הוא האלהים וחוס כסן שא"פ כששט טרעבית אינו עבאלן אלא מעמ מעמ
וזהו מעמ יען ה' הוא ששבו ודך האוטן שלא לחל מעמ ידו ולא י"ש לכה שיעמ
כל ע' להסבירו: ולא זו כלב שהאוטן אינו כדזה בהשמות הכל: כל בעורו בלשון
אל אחר שאם ששבותו וטעבו לאמר אלכא הוא ששט כדכיתו כד שחורר הלקוח
ויקח מעמ אחר // אך לבי הוא ית' הוא ששבו שחמלן ולא עב"ל למ חסדו בלשון
והעולם לא יאכלו מלשונות: ולכן הוא חוס בצ"ן על מעמ ידו: וזה בעה שחמלן
אחיתו שם מלחיתו ואלן ידו: לבעשים טעו כש' ארץ אחת: ולמעשים כש'
הטעבית כאלן ידו כש' כל ללקל כעונש //

אין צדקת כדמח אל וכו' עץ שא' בעל' שאלה למכעף חונמא מה ישעף ויתכבד
אשם חונמים תרופ רעה: שאלה ללקל אשה הקפס החונמאית היא חונות //

שאלה לתורה אשה יבא קרבן ויתכבד: שאלה להקד' אל ישעף תשוב ויתכבד: //

וא' צדקת כדמח אל ילך שדקת הקד' היא כדקה מעמלן עב"ל: שהחכעף והקפס
נדרו עיתק על הארץ ולא שער כדקה שם הארץ: והתורה אשת ששעמלן כדקה
שם הארץ לביא קרבן ויתכבד // אך עב"ל העטעף הבהעף בשקום ארץ: אל הקד'
כדקתו מעמלן כדמח אל שהר ארץ ובהעף תושב"ה' ולא נוס שום עיתק לאחר שהם
אלה

אלה יסעג ידנו לחד נחבב " אהם יסעג כבבד החכמה והנבואה אין לחד סוף ~
וחז' יכלה זמן שנות יס' לפי שהארץ שמועד קורן ועובדה לזכור אחר תמונות לב
ואם שבבאים עליו יסורין אומרם אל לב לזכור שהיסורין הם כבבבב שונן אלה שהם
בטקיה וזה כל הארץ ~

וזה אחר ידעיה על מה חנק עוד תנסיפו סוף כל ראש וק' מושבים על שאר
שנים לב על היסורין קבאים עליהם וזה אף על מה חנק עוד תנסיפו סוף
כל על הדבר עכשיו שהקצף מביא אתכם עוד תנסיפו סוף ואיתם חזקם לטענות
לפי שאתם אומרים הכל בטקיה ואיתם אומרים כן דרך כל הארץ כל ראש למלך וכל
לב דני שלטעמים הוא חש בבאשר וכלב " ואם חש בכל גשם מביא דני ועד ראש
אתם אומרים הנה משה פצע וחברה שחיו לך מקורם ולא נרפאו כל צדק והיינו
לא מורו ולא מובא נרם שנתפס הארץ בכל גופו ולא בהעצם " משה לכלב
בשווקין ב' אבן הוא נושא את האבן שמושב שהאבן הכתר כן יס' מושבים ~
שהכל טקיה ולא ה' טעל כל מאת ~

אף יא' על מה חנק והוא מורס ~ וכל על איזה אבר עוד איה אתכם כשתנסיפו
סוף פגע אחרת ה' לא יס' אבר בכם שום אבר בבא שחלקו ב' שהם כל
ראש למלך וכל לב דני ~ וכן מביא דני ראש אף ב' שנים וק' שבבד לקחם ~
בכל הדג ~ ואף על איזה אבר תלקו עוד כשתנסיפו סוף ה' כל הארץ לקחם
ואין ל' משה כל' לכלותם ב" " שהם הסת' אחרים במספרן וביהקון ובכל מיט
יסורין ולא שבתם ש" ~

ואם מן התנחלות אחרת הנביא והפסח חניכם לכלב וכל ארץ לקחם ~
והעלתי על כל שחטם שן ועל כל ראש קרח ושעתייה כאל יחיד ~
ואחרתם כוס מר ~ ופילס' כאל יחיד כאל העתאכל על דבן יחיד ~
ואף עוד לפרש על שחטם כבד חש נמשך שדון שהכר ברלית ואינה לחיד
פגם אין הדבר קצף עליו מלא יס' אומר ה' הוא כאל כל ארץ ~ אך אס
איתו העלונת לא איתו כל' לבדו ~ קצף עליו הדבר כינע ושיאנן הנחם נפשו ~
אף שם היות שיהעלתי על כל שחטם שן קב' ונשאל שהם ברלם אכלם אל ~
תחשב שהיא כבד כבד שחיא חש נמשך ~ אך נשעתייה כאל יחיד שיהיה
קצף בעיניהם עד נדב היותם כאל יחיד ~ ונפס' שחך האכלת שהיא הנלכת
ונשעתייה ~ וכט' נמר על השת' שישחב ~ שן הלב לבן אער ואחרת
כוס מר קייכו כוס ראשון שהיה עיקר העתונת ~

על עייתיה כלקחם
והיה כוס ראשון
וקבאית אית השטח
כקרח ושעתייה
לחיד כוס אור
וקבאית וק' נאף
זה יס' על יחיד

אף ושעתייה כאל יחיד שחאכל כבאים בט ארץ לנמנו ושוכיפם לו עמורעות
שנבדו שחיתים קצף שחכמו יס' נותן אל לב שלא הוא כלב איתו לא איתו
פגם נדב ~ אך ארץ יחיד שאין לו מנחם חס לב סוף נשעתייה הנאנה כלב ~
ולא

ה' כפלים בכל מאמתיקה ילך מהרס נצח עונה ופ קטון עכצו מתרצה לפט חזקנים
ה' כל ס נחמל עונה נעור מש' ס לקח עידה' כפלים נב' וס פטא הד שחלקה כפלים
אלה הקונה טק מלך נגלה תשובה שזכונות נעשות למ כבודות אס היא שיהיה
זה חר' וברו נב' ס נצח עונה שדען עכצו נצח נחור למבת ועקה ונעצו
שלקחך שבר מלכת שעשע כפלים יק עגל אס היו כדו ק' מלך יק שחכונת
ואח' נסח תשובה מאקה נעצו כדו ק' מלכת וזה כפלים משבצת מאמתיקה שחכונ
לבויות זכונות וזה מלך בעקוס שבת עונות אן צד נב' והקונה באותו מעשף אליה
ובנה יתברא מלך והאחך היתק תקו נבדו אל מלך עששקס על פשעים ונאמר אליהם
יהא אור יאלו עששקס על ^{צדק} נעלין אית יורע אס בעששקס על פ
פשעים אן בעששקס על צדקים כעקוא או נלא אליהם את האור ס מנב היו או
בעששקס על צדקים הוא מפץ יל אמן הקס' מפץ כ' כצדק עשקדו נשים שחל
נל פשע טוב נעמל בתורה
~~_____~~
ובנה נסן מלך בלקונת יעשיה יעזוב נעע דוב נב' ניעב אל' נב'
חל' בארס העלמס ועלוב' ב' נפסס זה בנה נחור אטכ בארס העלמס ב' כע
הענה ועוביקן זה בנה והא' תענה מאי קונתס נעמי בטיהו ונלא פלג
אס צדק עשקדו עלפ שבע תשובה אולו נע קמל סל' נעש' עלפ נעמל
אל' הד' הוא נעשף פשע נחמ לבחברל נל סך הוא נצח נעססה כעט נפסס
שחכונתן מל' נע ענא' ס בארס ומן לך לבקונת יתר ענה נעל סתא סל' כעש'
הוא כעט כעש העשף שדונתן כלמס ענה לזה להנכין שחשף שדס דבקים הס
ענחמקיס מה ענה זה כעא העשף וזה כעט העשף וא' כ' כעט יתר
והוא מש' כעל נאסס מן לעבר את הארשף למ נכא ארס אל' לעמל נפ' נ' מש'
אנר דע' אער אנער נעסס נעשף כדק כב' ש' חעס ס נלאי מאושרס הס
באנער האשיתו אורס שדס שוערס נחנעבס כעשס ככל ש' העשפס האלה
שעא שח' יעונת נועים לעשפס שופס כל הארץ על מלך נעב יוס א' לפט שיתק
יעוב הינס שעא יעונת לעמר ונל' ק' הס ענאס כדק ככל ש' ש' יית פתחוס
נעמר יתכנהו לנ' לא כעו דלעשס עינס העונת נעבא ידס כולו נל' נודע
לכסס סל' יעונת כ' למן נעמיס כ' מפסס נכוס
וכן אול' כע' נעבית נעב כ' כ' שיל' מל' ס אן מלכבת לעונתס נכמל ארס
אמר הק' לא הין לגשס שאינס מרסס נעכ' עינס העשית אל' אלכס
כעא לוס כוללס נדיין נאנר כה מל' מל' נכס ככל לעו ינעיס נעשס גרוב
לעיתק יוס לוס מל' נל ככלס ש' תאמר שחמך היא מל' סל' נאחיקס
כפוס ית' סל' יל' ככל לעין שאינס מרסס נעכ' ונכבין
אך העט הוא ס קט' ינע שחמך נקנעה קוט טון חמך נקעכית נקנע קוט
ש

עטן אחד, כי הפחד והתורה לא יפול על דבר שהוא מוכרח שיהיה שבץ, העטל ע
שעלך בלבך עם דמיוני חשך ופח מעט, הדרכך לא יתכן למעט שהוא עתידיה
ומה שאל יבא היללם שהם היללם שבץ יבא יאך, יצדק למעט שהוא מלכא
ונצאב על בואת היללם, כי היה חפץ שלא יבא כל כך עדה, ואולם
יצדק העטל על דבר ~~הוא~~ שאיפשר שיהיה ואיפשר שלא יהיה כעו
הנצב מעתידיה שאל יורט הדבר ויבא לנ עווש, וא' שלא יורט ולא יבא?
והנה בעיניך יש ב' בחינות, הא' הוא העיניך עצמך, והב' זמנך, ופאוק הוא
בחינת עצמו מן מקום למעט שהאדם יבא ומרע שאל יעושים ונא' ב' ב' -
הוא שיעושים ואין לה מנוח ונפלא, ולא יצדק ב' אלא כעט שעכאנער נשאלאנן על
שיעושים שיוורט הוא שווא' יעושים, ואכלה מען העיניך הו' להפך שאין אדם
יורט עתי יעושים, ולבך שייך ב' שהוא עתידיה שאל יעושים היום או עתיד
שאיפשר הוא שלא יהיה בן שלא יעושים לא היום ולא לעתיד אלא שג אמר זמנך
נעל, בן אדם לא דיין לגשמים שאין מרעם נעבין, לא חרפן מן זמן העיניך
שאל יעושים היום או לעתיד, ולא טכבין מן העיניך עצמך אלא שהם
עושימים נעשימים עוד רלכס בבא סוואם סא' יורט להם שלא יורט להם
אנחנו יום לעולם
וזה נצ' אשר נא' יורשים ראשים שרעם לעיניך נא' להם מלב על סלם
ס קנה יורט נוצר טבעי, שעי' גיש לנ אשר נא' להם חלם נעו' נס בחינות
אנחנו אשר חסדיה, הוא מתוך שמונחת האדם נעבמיסו, לא בן קרעשים
יורשים שרעם לעיניך נא' להעלם מעטה, נעב' יש להם מלב על סלם
ואיך שמים על שלמח יעושים נישא' בעושים מעט מעושים נע יורט עצמם
לבערם, וזהו כי אין מרעבית לעושים וברא אולם, ז'ל רעאלא חס הין -
לס חס' נקשים לעושים שלהם נא' וקשוה נכב' במל שלא חרפ' -
לכא אולם, אז היה מקום להיות לבם כמור כל פחד ורעלה, אלא שאין
מלכות לעושים וזה הוא קרובץ להם מאד, נעב' לבם בבא סוואם ולא יפחדו
לא יחזקו, והוא מנף ס אין בחינות מוכך בשאלו עי' יורה לך ז'ל אפ' העיניך
שקס רואים כשיטתם טעם בב' אדם עשים בכל יום אפ' איך מוכרם יום -
העיניך "כ' בשאלו עי' יורה לך כעמאנער להם שאמר עושים ילב ללוי' וקס
עושים לא לאו עושים עי' יורה לך שא' עושים בטולם

צפון

(כזה) יין מאמר אחד בע"ז מלאך העשרה ק"ה מצדה נאשרו על משען ואומרו
 עת יהיה עיבאל קרה ואט ממלא פ' שחוקי א"ל נאע אט קרה ואחרי
 מצחק א"ל תאעט אנוכתי ל' ה' נחלתי משהותי על משען קעט מפרנסותי
 על יהושע ע"ה נק' למען פגע עיבאל דוקא נהלא כל זבא האשים בה
 באותו יום וטור שוואי מלכות משען נלג משגל יהושע ה' משען כחש חש
 ניהנקע כחש לכה.

וירבן ע"ש בזה חרש נאט עלאהם נפליה בנקיע הם שיבאל ונבאל
שיבאל כנע הלל ונבאל כנע עשטי עור כתב רמ"א פ' ילק ע"ה
ינשי ה אחר עותי ה קשחת תשחיתון והלא כל ינשי יהנע לא קשחיתון
שאל וישבדקש אתה' כל ינשי יהנע אוב שיבאל לתלמידי על אום אחר
על כנע כל זמן שהנע נח נחא למשך באל הוא מ שכלו נרצח
בעל התנפס ה אחר עותי קשחת תשחיתון כל' ל' אה אחר עותי
שהנע נח ל' אה אחר עותי משך אחר קשחת תשחיתון וכו' שהנע
מ היה נח למשך באל הוא מ

[illegible][illegible]

[illegible]

למק יקבע מקומו בת. סנין דהיינו סנהדרין דעלמא דאמרי מלכה ונאמר בנשים אהם
היה למלך איזמירן לחברת על הסנהדרין בפני וזה היו בחלל מלכא ונאמר
ונאמר ויבא הקל לחלל ישוב עם מלך לאמריהן באיך רבתי נכבדו בארץ אשכנז
א"ר הווא בשם רבי יוסף שערס מלכא דבבלי לאכיל שאלא שאלא שאלא
לאשכנז לביק לא שאלו בהם הארוב שאלא נכבדו בארץ אשכנז ונאמר
עליו נקדים מלך ואמר פ"ד דעשרת טעם ממשאלי שאלא דאנשי קיי"ש שקדו ס"ד
לא קיי"ש שקדו נבא דאלה בסת' סת' ע' יבדו ואחרו רבין ובבלי חזא
ר' עמר מזה דיותר לאוי למלך סבא למה יותר ממשאלי
והקשו דהם דעשמיא דקדנאן דלג' משמע נסת' ערס ממשאלי מלאיכמיא ל
מקו למעור משכ' סת' ואמר ק"ו משכ' למעור עומד ממשאלי לא ס"ד
ומהרש"ם ז"ל סת' בשם רבי יעקב ז"ל דלמלך סת' ערס ויהיא נסת' ואמר
בשם ממשאלי ובי' ה"ק כלם למעור קיי"ש למלך מלאי ממשאלי רב' ואיך
ייתכן קיי"ש שקדו סת' לא קיי"ש שקדו נבא דאלה בסת' סת' ע' יבדו ואחרו
קיי"ש למלך וזה ז"ל וזה פ' זה דהם בעשרת יקב ממשאלי דאלה בסת' סת' ע'
ע' יבדו ואחרו רבין ובבלי חזא אלא משום שפסוק ע"ש למלך על סת' הווא
דקד' להו בממשאלי
והוא ז"ל שם דעשמיא דלג' באופן זה ויהיא דקדנאן לאמר סת' למעור
עומד ובי' משיב בלמעור דלאו נבא דאלה שאלא בעל דעשמיא ונאמר
בדו נהו זקן שקדו חכמ' נעל' דבסתר אומר נהגות פ"ד ונאמר אשכנז
תורה נאמר לא ס"ד שאלא אין אכיל חולקין ל' סבא דאלה ממשאלי קדנאן
והקדירא דעשרת דעשמיא ע"ש דת"ם ערס ע"ש נבא דאלה ממשאלי דנאמר
נעל' ממשאלי שאלא ממשאלי ע"ש עבד' סת' ע' יבדו ואחרו רבין ובבלי
חזא נאמר למלך ממשאלי דת"ם שאלא ממשאלי דנאמר סת' ע' יבדו ואחרו
בבלי שאלא ממשאלי דנאמר ערס ממשאלי
וזהו תנא דהקדנאן נאמר נכבדו בארץ אשכנז שאלא דאלה סת' ע' יבדו
דאמר בשם רבי שאלא מלכא דבבלי לאכיל שאלא שאלא שאלא
והוא דת"ם דאנשי לבב' יותר ממשאלי וזהו ששנים אין תורה פ"ד אין ע' שני
תורה ע"ש נאמר לא מלאך חסין מ' ל' שאלא דנאמר מ' ע' אומר דבבלי
נאמר למעור נאמר פ"ד מלאך חסין מ' ל' שאלא דנאמר מ' ע' אומר דבבלי
לא שאלא מלאך חסין מ' ל' שאלא דנאמר מ' ע' אומר דבבלי
שאלא מלאך חסין מ' ל' שאלא דנאמר מ' ע' אומר דבבלי
ייתכן דלג' ממשאלי וזהו תנא דהקדנאן נאמר נכבדו בארץ אשכנז
דקדנאן מוכח נסת' ערס ממשאלי שאלא דנאמר מ' ע' אומר דבבלי
נאמר מ' ע' אומר דבבלי שאלא דנאמר מ' ע' אומר דבבלי

והכציק על לבו תעוררתי. שהם שם שלם שקטן שמשו על הצדקה וכן לא משום
 ואכלה חכמת חכמי. וישו לבו התי' הא' שהכציקים הלא כבד היו חכמים
 שמוכרים. אכל מה הצדק הנלמד עליין קמין ולא למד חכמה. וישו וטבתי
 נכסו תסתער. וישו לבו התי' האחר שאכל איזרם שמשו על הצדק אחר
 שתי' אטף אהיה נסתיר שמשו. ויונה בעקום בלחם.

אז. ילחם וצד למע שהקטע לחנף ההיא לא עשה סף דעילה מלא
 גמול על בנות רב שמשו. תתי' ונחום למעל שקרא עילה.
 קו' משערה נעה שעה הקטנה אנוחה שבת משו. תתי' לא סף. ופס'
 ושעה משה מתי' והכתיב שם באתי. ואשר רב חכמה שג'
 יותר מהקטנת מעגין. וישו לך הא' ויחל הא' ורבים. ורבים מעי' פתח
 קי' וקד' פתח ויחל קי'. והתכן נשם בעמוד שבעת חבל לא
 מטרפות. ואשר רבד בר רב הונא אין שם כפס חמ'. וישו כפס
 תורה קאמרת. כפס תורה פתח שגפ משערה. תתי' ויחל קי' משערה.
 עמרה. מתוך סודיות זו וכפס תורה. ויהי מילתך נתינת
 הוא משו נפ' אפ' משערה.

בזה רבא לכוני' העלמר ההוא אשר יקטן מילתך. אפ' יחב מכה שם
 ואהא קי' וצד למע והא ארובה איפבא קי' משערה משה מתי'
 כמשערה שיקר נעבדן. והא נש' צהש' עשיקו משום שעה הוא שגפ
 טפ' שהצד' דשקרא הוא משום תתי' לא' בעלם ואכלה חכמי
 חכמו ואי' פ' בחבן החמ' וסילוקם מן העולם והי' כפס תורה נעשת שית
 ויה' ואל' קטע יתר מתוכן בה' משום וכפס תורה שגפ משערה.
 אז איפאכ וישו ואכלה חכמי חכמי. וישו לבו התי' תתי'
 נכבים. והא משקטן ויחל נכבים שגפ יחל. וישו קטע
 מילתך שג' יתר מכה שם.

והי' יס' לזקוק ככפ' כשה' באושבו יתר שג' תוכחות חסר כ' ושה היה
 חסר אס' היה אושר שמש ונאשים קללת שבעטה תורה.
 ויהי' תי' תי' ויחל קי' לאי' גיהו' ק' קללות אלמים משום שהקללת הם
 כרע מלקות על משלם שהוא שתי' פלטי' וכורה. וישו מלקות
 שמש שהוא ארבעים נכד' קי' מלאה. ורב איתר נכד' נכד' חסר כפס
 ויהיו מלקות משוללות ואסתבה אקרא. כפס נעשת כמשפ' ארבעים
 כפס משפ' קטן לזכרים. וס' מלקות על משלם פתח משפ' א'
 ויחל מה היו קללת אכתי' ק' חסר איתם. ונתי' הם מאי יחל. וישו
 קי'.

ק'עכ"ב כגון יעבנה ובמנוחם יושב בעדה יתר מעל חסר ב' נכח האמת הם
מאז אס קיינו קולאס יעבנה ובמנוחם אלא משום דלא קרנן לה
ה'ל ק' חסר ב' ולבך נקט בעדה לשון ק' חסר ב' "

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

17

[illegible][illegible]

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and dark smudges, particularly along the right edge and bottom. The left edge of the page is bound, and the overall tone is a warm, off-white or light cream.

[illegible]

(כח) ענין ענין בקיטתו ואמר כי לך ענין אחי יהונתן וכן אהבתך מאד
 אחר ענין קיטתו על אונן כי יחשדוהו יש' ששעה בעייתו חז' ואמר בדין יס'
 אל אונן בדין בעל לביתם שט עם טרם העולה עד זה על לבית
 ואמר בעל בעיה שהיו בעליה יראין לעלמם היה זמן נעלמם נעלמם שט
 עם טרם טכאן שאין תכשיטין נאים אלא לנר העולה " קול
 בעלמם זמן טחא אלא עלבשן נעלמם נעלמם נעלמם נעלמם נעלמם
 והושלם

אֵלֶּם אֵלֶּם שֶׁהַשִּׁירָה עָלֶיךָ נִתְּנָה הַקִּדְשָׁה שֶׁהוּא כְּתוּב ה' בְּאַחֲמִית רָלָה עֲלֵיכֶם לִי אֲנִי -
יִתְעַלֵּי אֲחֵרֵי אֲשֶׁר בָּכֹר עָלֶיךָ כִּשְׁמֵהּ צְבֹתֵי תִּפְתָּחֵנִי וְלִגְוִינִי וְכִי נִתְּנָה וְכִי
נִתְּנָה וְכִי נִתְּנָה עַל לִבִּי וְעַל מִן אֲשֶׁר אֲנִי אֲשֶׁר יִלְגִּינִי עַל כִּי בִּישָׁךְ וְכִי וְ
כִי מִן אֲשֶׁר עַל הַצְּבֹתֵי אֲנִי שׁוֹכֵחִים וְעַל אֲשֶׁר נִתְּנָה עַל כִּי בִּישָׁךְ וְכִי וְ
וְהַיִּיבֹר וְכִי נִתְּנָה עַל כִּי נִתְּנָה עַל כִּי נִתְּנָה עַל כִּי נִתְּנָה עַל כִּי נִתְּנָה עַל כִּי נִתְּנָה
מִקְדָּשְׁךָ לֹא כִּי לְרַעְשֵׁים עֲלֵיכֶם מִקְדָּשְׁךָ וְכִי נִתְּנָה עַל כִּי נִתְּנָה עַל כִּי נִתְּנָה עַל כִּי נִתְּנָה

[illegible]

[illegible]

تصور

יִשְׁעָא אֲנִימָא הָאֵלֶּם וְחַי בְּהֵם , כִּהְיָ לִי יִשְׁחַלְלֵה לֹא טַעַר אֲלֵה הָאֵלֶם אִפְּכִי וְעִשְׂמִי
בְּתִיבָה הַפּ הוּא בְּהֵן וְכִי אֲלֵה אֵין עֲקָלָן שֶׁכּ בַּעֲלָה וְעִשְׂמִי אֲלֵה כִּי שֶׁאֵין
עֲקָלָה וְעִשְׂמִי ,

(כן) נאמר ערב מלך פ' ששט על קא: קרא רחץ ויתר גרים נזל ערלא בוראם בעם
 תצ"ב אער עשל לא' שיכא לעגן ומעורכו וכלם עער קמשי' למעורכו ק'
 סאין רחלב ב' סאין ודיה החמור עקלך נקלוב עלמית פ' דוכן תחת עשאן
 נעל קמסא עקלוב נספן על החמור יכך אפי' ז' עמית עקלוב דב' בין עלא יכל
 לעמור דקס עער נספן לע' "

הדן לקנייתא בשאלת' קעץ שהק' אחר פנים לה מות' וק"ל עם תינא תיכא ॥
 והר"ב שאית' יתקב תינא חלף מאי ק"ל בכל שקום רובא נחמקה רובא ע"פ
 סבב שהרע"ה רש' למלך בן מוקה לחמקה' דהא לאשכ' רובא נחמקה'
 רובא ע"פ קי"כ מוקה סתעף שאינה באה לא מצב סבבא ולא מצב רובא. אלא
 לאשכנ' קעש' רב על מוקתו' כדן קעש' מצב על מוקתו' קעש' סתעף
 על מוקתו' קעש' אשכ' על מוקתו' בזה רובא ע"פ' אכל מוקה אין ארס
 פלג' חוב' תוך זמב' בא' עכב סבב' דמשיב' בעלם לאנן סהר' שלא פלג' נהל'.
 פלג' במעב' / וזה החמקה ע"פ עכובא -

אשר מעשה לעשות נכבד נעים איתן לך מוקד ארל שצא ה אין אלה מעלה
ה' משה סבא י הן בעשע ה' ס נכבד הוא י הן ביצאת מעבדים י
מעשה הר סיט י ואית יא מוקד ארל שצא משה סבא י ומשך עבד י
אלה שערעס הנכבד מה מלאו נב' כי רמקו מעלה כעש' י ולא עוד אלא נילג
אמה הקד' י והר שתיס רעית כעש' י ואית' משע' שהם נכב' הלב אחרי
נכבד ומוקד' נכבד על' י זה אינן שהר מוקד' זו היא טא' משה סבא שהר
לאו יצאת מעבדים מעשה הר סיט י והנלכ' כעש' הנכב' והנכב' י ומוקד'
כאו נכא' היא על' מלא' י וזהו נלא' אשרו איה ה' נב' היש' נב' י
נשור נכבא אית' אל' אית' הנכב' נב' י והוא ע' נש' נכב' אשכ' על' סמו'
בית י' ינשבים על' ארעית' נישמלאו אורח' נב' י נק' מלא' נש' אס' הין
ינשבים אור עומדים י ה' בית י' נש' מלא' ארעית' נב' י אלא שהק' שערעס
על' י' נאנעב לז' נכב' אס' משמרים בן קעמים היה לז' שהם למעשה
בכר אור' קעשן אור' למעב אמת' קרבים י נכתוב סתורתם אמה רבים נב' י
אכן אחר שאתם קבועים בא' נשן קבוע י' לז' נכ' הקבוע כעמדה על' עמ'
נש' י נא' בית י' ינשבים על' ארעית' נישמלאו אורח' נכב' אית' שר' י
נמא' נשור נכבא אית' אל' אית' הנכב' נב' י ואית' קבועים כה נכ' הקבוע נב' י
נכתוב

נהן עתה ונכבדו ונתעבדו את אלהי אלהיהם או יא' בית י' יושבים שנין ר' ה' וכו' ויהי תירא על שאלת אלהי שמים רבים וזל כדכבשם קדושת עולך לית שמה בכל שלמה
וכן נאם כי יא' תימא הוא אלהים נישמעאל כעץ אינן ונאם קט סגולין ~
אין כל שאר עמין בלדו מתערב בעם אחרא אלא בלא כעין אית ליה שם
לא לנש' לא וכן כך לית שמה בעלמא רב וסמ' טא' שמה כדכא שמה יחידא ~
אלא בלא עקב יא' אחרא שטא' שם קדוש אחר ל' אלהיך עבדך שגדך
ה כדוית י' פגושם ען האוונות חסדי כדכא רג' השמים וכו' יוכן כ' חתי עקבוק'
וכן שמה למען תירא רבין דהקצף מונה אית י' בכל שני וס' דהאור
חסינתם חסדי רב שבעטן ואפ' באלא לא כדיל' ויוכן עולך אור אבדחתי
וכן עולך כעשך עקב י' אית התורה עקבא אור' אעבד י' עבד אור' וכן
להתקרב עבד האוונות סתם הקצף פיהם אלא כדכא סג' יחסיין כגון
שטא' עבא' שטא' קב' ל' משפחות עמים לבן עמאם כדכא חסר שאלו אית
לא שילת כ' וכן קבן שאלו שן קלסין אוונות ען ראו רב' וקביתב ה'
שמיט בא וורח שמיט רב' ואזל עמא כע' כע' עי' נאם כע' כדכא עמא
שחמור התורה על כל אונעך רלסון רל' קבלה נעור עמא הא' קאנע לבן עמאם ~
ובתיראם הכ' נחא וקוטת אור' לנעך ען ראו רב' היינו עה אהנו כדכא
לסוף סוף אין כדכאם כלם נאמר רבם להמות וטובתים קס'
להיות לנש' אחר שער ~
למה אעבד להם קבא' ס' יוחסין עליהם כגון שטא' עבא' ורעו להם תי' הוזהר
רסין שאלין להם יחס שהם מעורבים זה עם זה כדכא כדכא ~ ואנעך רלכך
עמאם כדכא חסר לרעו הקידוש האחר' והי' רב' שבעטן ואפ' באלא לא כדיל' ~
(עמא עי' ש' הם נע' א' בלאן כדכא לה מעבד אור' ~ רלכך נ' לנש' העונש אס'
י' אינן עונשם נאם על עקום כדכא כדכא ~ עבדקס נעבד ~
עלמאם לא כן אור' שהם נופות עמלקים לא שייך תיקון ען ~
זו היא קולת הכתוב יוכן כדכא עמא ניוות עמא נאם על אור' רב' ~ וקביתב
לאור' כשגן אותם הקצף ונעבדו חסדיים עמא ניוות נעבדו נופות הפץ
לב' שאינן עמאם מל' אך כע' עמא נאם על אור' רב' שדנעל קדאם שפדס
נעבדו עליהם ל' שהם ערבים זה לזה
וקט' כדכא אור' עמא עמא רב' ש' ערבים מל' היינו כדכאם לעמדות
נזל קט' ואפ' כדכאם איתם יעקן כדכאם עמאם איתם יעקן
כדכאם או אינן אלא אפ' כדכאם איתם יעקן כדכאם איתם יעקן
כדכאם נאם רל' נאם איתם כדכאם איתם כדכאם איתם כדכאם
עלמאם

ע' שהיה ביתו סתומה לביתו וגו' חסד עם כל בתי עולם וזה למקנה נתיב ואברהם
 זקן "נשא ע' חסד האלהים למקנה"

(אח) וסמך עקת ק"ל שבב עקת כהאי עלמה לבא שש עמנו עולה יתרה בלקקה
שהאוטר סלע זה לקקה סככה גיטה דט' או כג שאוכף לעויה ק"ל חד"

למחמם בעין צדקה ופיו לא יאמר מנוח לשמים ונמוח לבהמות, או אם שוכר-

לכא קנא משננס הן בקדושתו לא יאמין נשטא יתעייץ ויהיה חתוקא על ~
הלא שונותי, ולמ"ה חטובה אתה רבים שאין קטא בל נול ידון משננס אלא יהיה

וְכֵן יִשְׁמַח אֱלֹהֵינוּ בְּיָמֵינוּ וְנִשְׂמַח בְּיָמֵי אֱלֹהֵינוּ
וְנִשְׂמַח בְּיָמֵי אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׂמַח בְּיָמֵי אֱלֹהֵינוּ

עליון מלך ירושלים ושלמה המלך ' או אין מלך כלל ידו נחלת למקדש עבדו ל
 ב"ה "
 וקדש י"ט שקד כחך שאם אע"פ ש' שקד עבד עמיתו ב"ה ' עליון ל"ה ' אם

[illegible]

והעבד יעבד רבו ואעבדו כהן תאמרו לנפשו אלא שאכל רבו אכלו שיש עליה
מנחם עשה חקתה שאלו ישיחיו רבו ואם יאסרו רבו עשה אכזבים למעשר

ובעל רצה וילאן אחי יוספס ס שתי אביהם ניהעבן לו יאמערנא יוספס והעב יעקב לר...
וקעית זיה יוספס יעב זיה שמו עב

אלהין דה י"ל מלך רב עמיה נשאו הכא"י ונשא אהקנסה עב מלך מה לאה יעקב אבנ
שעסר נפשו על הבערה חטטא שג אלא הוקס השעב היו הבעות עותדות
נשברה צבכנות ונשאהוקס העשכ נאסכו הבעות נשברה בזהסס אשר יהא נשע
זה עומד נשקרב לביק משר נפשו על הבערה עב

והנה ינש רבין מלך לאיבעיא לן בגרס דל"ה אי הוה כהן שלמי דין שיהו או
שלמי דחמטא ואמרו כהן ללמי נש למורד העב

וכתב דין נשור נש לא שלמי דין נשור אין צריך לחזור אחר כהן צדיק וחסידי
לא שלמי דחמטא שור צדיק הדין להיות צדיק וחב

והתרס"ו כתב נפיקותא אחת כעס קדוש ויהא כשה שהוקס להם בעי עתה רב
רב הונא כעס ינשא יהא אחר להט כהן שלמי דחמטא שיהו לא סל

שלמי דין עי איבא עיף כהן לא עבין למישב ואינהו מלך נש וקעסו לך הוס
פשיטא לה שלמי דחמטא ניהו ונשעס נרס לא איפשיטא ואשא תפסא

מרב הונא ותייל נאוריה דנש רבני למי פאט ממשנה ולא מרב אטורא
אכסיתס קס עיבעיא ליה הוה כהן שלמי דחמטא ניהו דוקא ולא שלמי דין

או צלמא הוו נש שלמי דין ונש שאס היה סין שקרב אלא לגשת בעלם
אי שלמי דחמטא דוקא ניהו הקרבן סגד ואי הוו נש שלמי דין אינו סגד עב

אלה משר נפשו יעקב על הבערה נסכר הוה כהן שלמי דחמטא ניהו נאכך
השקרב להיות צדיק לא שלמי דין ניהו א"ל להיות צדיק סל ק"ל

שור טקוס מלך דעה שטבו השכנים לוספס הוה משוס ארבו אונתו לגשע שדיה
עופא רצה ומה עליהם ואביו משפ לם כחונת פמים מו כנג סהוה אמרו אין

לאו זיה למשא נסכר סבבת שקב להט כהן שלמי דחמטא ניהו נאכך
להיות צדיק ולכן מרב חותו

ובנה רבא לברותי העאמר שאמרו השכנים לא יאמערנא יוספס וילמא יסכר
להט כהן שלמי דין ניהו ואין צדיק להיות צדיק נאלא כהן שבוהו אחר

וסין עבן יעב זיה שמו שולא יבא למער על הבערה באמרו שטיק מכלות
הבערה חונות לטקב משוס להט כהן שלמי דחמטא ניהו הן שש דלכא

אלא להט כהן שלמי דין ניהו וא"ל להיות צדיק נאלא אלא כהן נעל יעקב
הבערה ויבא שמו ניעמר סל וקוס כתב נפיקותא אחת כעס קדוש ו

בזך יוספס על כהן לא רב און סין עקיעה חתב לצואר כהן עמיתו אל
צדיק וסין עקיעה קולר עבין דבוכס אל תשלמי יך אל הנשך חונה

נפשו לזכור והתנדב ונשעו על כלו ויגע יצחק עבד עתילים העתים למינות ופתח
 ואשר בדרך אחת ה' עמיה העתים עבדו
 וק' מנבא נבואה נעמק נחמק לזכור קס תמיית העתים / וס ער השתא לא קור יגע
 העתילים העתים למינות //

נעם האעור יבן נעקס מש' הרב עתי ידות מעם לען לא נשמת יצחק / עשנס לא יבנה
 לן בעם נעם / אי סהט עלמי נעמנעא ניעהו / אי עלמי פכן / נע' אי על' -
 נעו אין כבן נעש בעלם / ואי עלמי פכן ניעהו כבן נעש בעלם // ולכן לא נשמת
 יצחק משנס קהט סהט עלמי פכן ניעהו / נערה לא היח' יונעש מזה / נ' ענפס יס
 באס אבר נאעו נהק' / וק' ענפ' אין ענפ' א' יקל להק' מלך מכו -
 בא' ענפ' / נכחק היה קרן ענפ' //

נע' נקס מש' פ' מלך כ' נ'ל א' ינמן משין לתמיית העתים מן התורה ענמנע
 נענפ' ענפ' את תכונותיה לאהבן קה' / נס אהבן לעולם קיים וקל לא נכס למ' -
 ענפס לו תכונ' / אלא נעמנע ענפ' למינות נע' נענפ' למינות // ענפ' לתמיית
 העתים מן התורה // נ' פ' תנא לאהבן באהבן מש' אהבן מבר אס כסו מבינס עב' -
 נבוק נכא לברנ' הענפ' / כלעלם היה יונע יצחק ענפילים העתים למינות אלא
 פס נאיה מן התורה לא היה יונע // מה תנא נהא ענפ' נענפ' ענפ' -

תכונותיה לאהבן ענבא פס תמיית מן התורה / כע' נס אהבן לעולם קיים נ' -
 לה' יס לברנ' באיק תנא נ' פ' נעמנע לאהבן אתא לנע' באהבן מה אהבן מבר
 אס כסו מבינס / נכאן נאע' קט סהט עלמי נעמנע ניעהו / נכס נעמנע
 אכל' כן ענפ' הסס כבאכ' / נכסן עקשעש ענפ' על' נ' / אס כן ענפ' -
 ענפ' נעמנע קב' נעמנע נע' ענפ' נערה לא היח' יונעש מזה / נק' -

כבן נעש בעלם / נערה ענבא קהט סהט עלמי פכן ניעהו / נכסן ענפ' אס יגע
 יצחק נעש תמיית העתים מן התורה // נ' ענפ' לנע' נעמנע נקרא אתא לנע' -
 אענ' לאהבן מש' אהבן מבר / קהט סהט עלמי פכן ניעהו נא' אינו מבר יקל
 להק' / נכנע' קרא אתא להנע' כע' ענפ' מן התורה / נכ' //

נכ' יבן נאע' תנע' בילק' נ' נאכ' כ' נעמנע ענפ' ענפ' נ'ל קנ' -
 קנ' נעמנע ענפ' ענפ' / נ'ל כיו' אסו לנע' לנע' נעמנע -
 האיל נלא יצחק / נכ' קנ' ענפ' ענפ' לנע' על' נעמנע נע' // -
 נכ' קנ' נעמנע לנע' נ'ל ענפ' כ' לנע' / נעמנע נע' לנע' -
 ענפ' יקל לנע' / נא' היה לנע' אסו נע' / לנע' -

נעם האעור יבן ולכן לא נשמת יצחק משנס שהיה קרן על ענפ' / נכ' -
 נעש בעלם / נכאן נאע' קט סהט עלמי פכן ניעהו // נעור כנע' -

חַיֵּי וְלִבְיָשׁוֹן נֶחֱם אֶלֶף מֵאוֹת כֶּסֶף וְחֲמִשָּׁה מֵלִפְנוֹת שְׁמֹלֵתוֹ " וְעוֹד יִתְנוּעַע לָהֶם בְּרִיחַ
עַל דְּבָרֵם שֶׁאֵין חֶלֶק עֲלֵיהֶם בְּלֶמֶס וְיֵאמְרוּ וְכִבְרוּ אֵדָם בְּלִפְנֵי אֵלֹהִים פְּטִיָּה " וְכֵן עֲנִיבָרְךָ
וְהָרִים מִשָּׁה בְּיָמֵי מַעֲלֵה לְבָרֶם נֶחֱם לֹא־שֶׁחֵם וְכֵן אֵי־פֶגֶעַ דָּבָר שֶׁנִּכְרַעַע בְּאִוְחָן
כֶּסֶף יִסְעַל בְּזִמְנוֹ וְאִמְרוּ וְכֵן אִמְרוּ דָּבָר בְּשִׁבְלֵי מַעֲקָל בְּסֻלְמֵים שֶׁלִּפְנֵי
אֲדוֹמִים יִשְׁקֹב טַרְטִילָה קֹדֶר וְיִדְּרוּ אֶת־יִדֵּי לְמַעֲבָרִים " אִלֵּךְ בְּנִשְׁחֵן בְּרִיחַ אֶרֶץ רִמְנוֹ רִמְנוֹ
לֹא אֶעֱתִיד בֶּן לְבָאֵת מִמֶּנּוּ אֵיכָא מַלְכָּא הַמֶּלֶךְ בְּחִשְׁשָׁא לְבָרֵךְ מַלְכֵּי שְׁמַיָּא וְעוֹדֵם כֵּן
מַלְכָּא הַמֶּלֶךְ בְּלֶבָר מַלְכֵּי תַּחֲלֵי וְחֹדֶר וְכֵן " ע"כ //

וְכֵן בְּעוֹד הַזֶּה לְבִיר הַקּוֹשֵׁי אֵי־פֶגֶעַ דָּבָר שֶׁנִּכְרַעַע וְכֵן " וְלִפְנֵי זֶה טָקִים מִשָּׁה קֹדֶר
כֵּן יִקֹּב טָקֹא וְכֵן וְכֵן אִמְרוּ שֶׁשֶּׁ טָקִילָה כֵּן אֵל אֵלֵּי הַדְּמִים וְאֵלֵּי
הַדְּמִים הַשֵּׁיב הַמֶּלֶךְ כֵּן רַחֲמֵי בֵּית שְׁמוּרָה וְיִתֵּן ה' אֶת הַמַּלְכָּה בִּיר אֶבְרָהָם בְּרִי
וְכֵן הַפֶּגֶעַל שֶׁכֵּן מִשְׁעֵי שֶׁשֶּׁ הִיךְ שְׁקִילָה אֶת דּוֹר שִׁימֹנִתוֹ בְּזִמְנוֹ וְיִתְקַן יֵם הַמַּלְכָּה
בִּיר אֶבְרָהָם " וְיִשְׁעֵף בֵּית דּוֹר בֵּית הַדְּמִים בְּבֵית שְׁמוּרָה שֶׁהָרָא בֵּית הַדְּמִים " כֵּן
בְּאוֹרֶךְ שְׁמֵה שֶׁשֶּׁ לְמַעַן דָּבָר בֵּית דּוֹר אֵלֵּי דְלֹא אֶהְיֶה מִשְׁמֹרָה וְחֹדֶר לְדוֹשְׁמֵה
לְמַלְכֵּי

וְהָיָה שֶׁשֶׁנִּי וְלֹא חֹסֶה בְּגוֹלָה הִיָּה וְכֵבֶד קִדְשָׁהּ לִי יִשְׁעָהּ , וְלֹא יִכָּל בִּי סִבְבוֹתַי ,
 סִבְבוֹת רַבִּי וְרַבִּי , דְּרַבִּי סִבֵּב אִפֹּס דְּלֹא אֶהְיֶה מְשַׁמְרָא מִנֵּי הֵן עֲרֵכָה לְשִׁקּוֹר
 בְּבִדּוֹ וְלִשְׁקִדּוֹ מִן הַשָּׁמַיִם וְאִינִי לְמַמְרֵי אִיבָה , וְרַבִּי סִבֵּב וְהִיכָא דְּלֹא אֶהְיֶה מְשַׁמְרָא
 אִין וְאִינִי לְמַמְרֵי אִיבָה , אִפֹּס שְׂכָר לְשִׁקּוֹר בְּבִדּוֹ ,
 וְלִבְדִּי כִּשְׁבָא לְהִתְפַּיֵּס שֶׁנִּי עַל שְׂקִילָה בְּיָמֵי לְבָבוֹ מִתְחַסֵּי , שְׂמִינָה מִיָּה
 יִסְבֵּב דְּנֻם אִם כְּלָבִי , אוֹ כְּרֵגִי , וְלִבִּי פִּי פִתּוּם בְּחִינָה הִנֵּה בְּאִתִּי הַיּוֹם
 נִאֲמָן לְבַל בִּית יוֹסֵפִי , וְקִי מֵאֵין רַב עֲשִׂיהִי לְיוֹסֵפִי כֵּאֵין ,
 אִלֵּא יוֹבֵן עַל מִינֵי הַלְקוֹתֵי רַבִּי כִּי רַב אֵל לִבִּי יוֹסֵפִי מִהוּ וְכִתְיָב בְּעַמְעַמִּי ,
 הִנֵּה בְּאִתִּי הַיּוֹם נִאֲמָן לְבַל בִּית יוֹסֵפִי , אִלֵּא מִה אִתִּים אֲנִי עֲשִׂיָּהּ כְּבָבִל ,
 אִלֵּא כִּי אִתִּי אֲנִי עֲשִׂיָּהּ אִלֵּא דְּנֻם , אִלֵּא מִי יוֹסֵפִי שְׂמִינָהוּ אִתִּי וְרַבִּי
 וְהוּא נִשְׁלֵם מְרֻבָּה , אִפֹּס אִם נִשְׁלֵמִיךָ רַבִּי נִשְׁלֵם שְׂמִינָהוּ עַלִּי ,
 וְהִקְרִיבָה לְהוֹרִינִי לְמִדּוֹ וְהִלְבֵּה בִּי רַבִּי דְּסִין דְּלֹא אֶהְיֶה מְשַׁמְרָא , אִפֹּס שְׂכָר
 לְשִׁקּוֹר מִן הַשָּׁמַיִם אִין וְאִינִי לְמַמְרֵי אִיבָה , וְהִלְבֵּיָהּ הִפֹּס אִתִּי יוֹסֵפִי
 נִשְׁלֵמִיךָ שְׂכָרָא לְשִׁקּוֹר מִן הַשָּׁמַיִם , יוֹסֵפִי נִשְׁלֵם מְרֻבָּה עַלִּי וְלֹא אֶהְיֶה מְשַׁמְרָא ,
 וְעַבְדִּי לְמִדּוֹ וְהִלְבֵּי כְּרֵגִי דְּסִין דְּלֹא אֶהְיֶה מְשַׁמְרָא , אִין וְאִינִי לְמַמְרֵי אִיבָה ,
 כִּי אִם נִשְׁלֵמִיךָ רַבִּי אִפֹּס שְׂכָרָא לְשִׁקּוֹר בְּבִדּוֹ , וְכִבְדִּי בִּית אֲבִיךָ , נִשְׁלֵם שְׂמִינָהוּ
 הֵן דְּלֹא אֶהְיֶה מְשַׁמְרָא , בְּאֵינִי אִתִּי שְׂמִינָהוּ דְּנֻם לְשִׁקּוֹר , הִנֵּה הוּא בְּחִינָה
 אִתִּי

אחי יוספ ש'עלהו רעה והוא צ'עלם מרבה - והלכה כג' ד'יכא דלא אהב' ע'עטיהו אין
לאני לנמוך איכ' "

וכבר יוש' רבין דע'עלם יכא ש'ע'ע' כ'ע'ע' אים יקור' היה באוסן קטרה נשעו ע'עלם
א' יאמר א' ש'ע'ע' רב' " ואם היה קור' דור לש'ע'ע' באות' ש'ע'ע' לא היה יוצא
מ'ע'ע' ל'ע'ע' "

ע'ע'ע' נכא ל'באור' הע'ע'ע' , כי קנה אחי יוספ אכ' ש'א'ע'ר למס נש'ע' אל ת'ע'ע'כר
ו'כ'ר על ל'כס רבין דלא אהב' ע'ע'ע'טיהו אין ל'ר לנמוך איכ' - ע'ע'ע'ן ע'ע'ע' ס'פ'ק
ל'ר ר'פ'ק , ד'ע'ע'ע' יס'כ'ר כ'ר'ב' לאכ' דלא אהב' ע'ע'ע'טיהו , מ'ר'כ'ת ל'ר'כ'ת , ר'ל'ק'ה ע'ע'ע'מ'ס

יוספ ר'ל'ק'ס כ'ע'ן ח'ש' ו'ע'ע'ע'ע' ר'כ'ס ע'ע'ע' , ר'ל'כ'ע'ע'ע'ן ע'ע'ן ח'ע'ע' ח'ל'פ'ת - נש'ס ר'ע'ע' -
ש'ע'ע'ר מ'ר'כ'ס ל'כ'א'ת ע'ע'ע' , נש'ק'ה ית'ע'ע'ע' ל'ה'ס כ'ב'ע'ר' ד'ע'ה ש'א'ע'ר ל'ה'ס אל ת'ע'ע'כ'ר רב'
ה'י'י'כ'ר מ'ע'ע'ס , דלא אהב' ע'ע'ע'טיהו , רב'ין ע'כ'ן אין לאני לנמוך איכ' , והלכה כג' ר'פ' " ו'
ד'א'ל'ת לא היה יוצא מ'ע'ר'כ' כ'ע'ע'לם , ד'ה'א ע'ה ש'יכ'א מ'ע'ר'כ' כ'ע'ע'לם ה'וא מ'ע'ע'ס ש'לא ק'ר'ב'
ל'ור לש'ע'ע'ע' , נש'ע'ע'כ'ר ל'נש'ע' ל'ע'ק לא ה'ר'ב' מ'ע'ע'ס ד'ה'לכ'ה כ'ג' רב'ין דלא אהב' ע'ע'ע'טיהו

אין לאני לנמוך איכ' מ'ע'ע'ס ש'ע'ע'ע'ן מ'ע' אחי יוספ ש'ע'להו רעה והוא צ'עלם מ'ר'כ'ב'
נש'ק'ה יע'ע'ע' ל'ס כ'ב'ע'ר ש'א'ין ח'ל'ב' ע'ל'פ' ש'ס א'יכ' מ'ר' , וק'ס לא ק'ב'ע' מ'ה וק'ו'כ'ק
ל'ה'כ'א ע'כ'ת מ'ל'ח'ק ו'א'ע'ב'ו כ'ע' ח'מ'ע'ב'ו ל'י'י'כ'ר א'כ' א'כ' נ'א כ'ע'ע' א'יכ' ו'ח'מ'א'ח'ס'ס
רעה ע'ע'ע'ע' רב' " ק'ל' כ'ה'ה ק'פ'ס'ק ק'ל' א'כ' נ'א כ'ע'ע' ו'ח'מ'א'ח'ת ח'כ'ר' , נש'ק' ק'ע'ע'ע'
א'יכ' בין ק'ע'ע'ק'יס " נש'ק' ע'ה ע'ע'ע'ת מ'ע'ס ה'וא מ'ה ש'א'ע'ר ע'ה ע'ע'ע'ע' "

ו'ר'ל'ק' א'ה'יה כ'ע'ן כ'ע'ע' ו'ח'מ'א'ח' , ק'ע'ע'ע' ה'וא ש'כ' ל'ה'ר'כ'ו כ'ר'יס נ'ה'א א'יכ'ר מ'י'כ'
ש'יכ' כ'ע' א'כ'ס , א'כ' ל'פ' ר'כ'ה'ס ש'ח'ע'ק'ה'ו ל'ע'ע'כ'א ר'כ' , ק'ח'מ'א' ה'וא מ'ע'כ'
ע'ע'ע'ב'וק'ה' ל'ע'כ' , ו'י'ס ל'ה'ס ק'ע'ת ק'ח'ע'ל'ת ע'ל מ'ה ל'פ' א'ק'כ'א ע'כ'ס ל'נש' א'ה'ו
ק'ו'כ'אין ל'ח'מ'י'ה'ס כ'ע' ק'ע'פ'ת'ה' ע'כ'ס' , ע'ל'כ'ן ע'ע'לה'ו ל'ע'ע'כ'ו ל'ע'כ' "

נש'ק' א'ע'כ'ו א'כ' נ'א ל'ש'ע'ע' א'יכ' , ל'פ' ע'ע'ל ק'ע'ע'ע'ע'ע' ל'ה'ס ש'ס ק'ח'ע'ל'ת ע'כ'
ק'ס ע'ע'ע'ע'ס ע'ע'ע'ע' ו'ח'מ'ע'ס , ח'י'ל' ו'ח'מ'א'ח'ס'ס בין ק'ה'ה ע'ת'ע'ע'ל' -
רעה ע'ע'ע'ע' ר'ל' א'כ' ל'ה'ס ק'ע'ת ק'ח'ע'ל'ת ע'ע'ע'ע' ל'כ' א'ו'ת'ע' ק'ע'ע'ע' ד'ה'י'י'כ'ר כ'ע'
נש'ק' , ר'כ'ה' י'י'כ'ב' ל'ע'ק ק'ק'ס'ס ק'ע'ע'ע' ל'ח'מ'א'ח'ס'ס אין מ'ה ק'ס'ט'ק'א'יס ל'כ'ק' -
ח'מ'א'ח' ר'כ'ר ר'כ'ל , ו'א'יכ' ע'ל ק'ק'ט'ן " ו'ל'כ'ה'ס ה'וא ש'י'כ'ב' "

ע'כ' ה'כ'ת'ב' ק'ס ע'ע'ל'ד'ק' "

[illegible]

העבודה זאת יעשה האדם תשובה מהרבה לכת' אבל אם האדם עשה לעצמו
מעט ועטל והיונו עבדיו יעשו עבדותו כל עתה למופת אם יעשו חסד
באיש ההוא ואין עמדתו בידו לעשות תשובה אבל אם אדם עשה חסד
אדם ואמר לחסדו ואמר ש' אל יתאסר מן התשובה מ' כי אין לו רבר עשוי
בפני התשובה אם האדם עתה עובדו ועבדו רב בתשובה

(א' תשכ"ד) אנו היא תנועת ד' ש' בא' והוא רחום יכפר עון ולא יעמית יקרה
לה עב אדם ולא יעיר כל מעשיו והקדושים רב' ואלו קל' יחמד
והוא רחום י' רשם הנזכר לעלה בכתב קדושים לה הנה רחום שהנה כפד עון ולא ישתחיל
שמעבדו ראשון ראשון בכל שנה ושנה ולא ישתחיל חת העין כינו ועין שכלו לטוב ושמך וזה
הוא רחמים גדולים מאד ה' ששם את העבדה לרחמיכה להאדם כאש יעבד כל
אבל והרבה להעבד אטל כל והרבה להעבד שרבה האדם לעשות עבדות הרבה כי עשבו
העבדות ויהפך לזכות זהו אטל של הקד' כל אז יעשו חסד ה' וקראו באיש ההוא
ואשר לא ישיב כל חסדו כל אלא תחשך שחלילה אטל וקראו של הקד' שמעודה לטוב וזה
שכלי אם יעבד בתשובה לז' ולא ישיב כל חסדו כל כל חסדו של הקד' אטל רק של
יעי את האדם על התשובה אבל אם האדם עשה תשובה מעצמו בולא הקד' שכלו
ובענין זה יוכן דבר הרב' שעי' שחשך רשע' בהשגתו קראוהו בהיותו קדוש וזה
והנה אמרו מל' ששה מידן הטה לנשיה וקעליה שש דבר רשע' לה' להיכנס
קדושים לז' ואת חסדו רשע' בהשגתו וזה כן כיתור כן כחבר ויחיד חסדו
בשגתו רשע' תשובה היוצא מזה שפסק רשע' כי שיה כחיד לשג אמר רשע' קראוהו
רבים ה' ל' רשע' קראוהו ועוד יש לקד' שאמר יעזוב רשע' ואיש און עמדתו ויש
אל' ה' ויתעלה לען יחיד ואל' אלהינו לען רבים יעש' ירבה לז' איש עב
ע' ירבה ו' ואל' לז' ברוך שגם עקביא עובד את י' בית ואמר להם
שעשו כל אטל ה' היום ש' רשע' אטל היחיד שאינו רשע' בשאר ימות השם
רשע' היום וכש' רבים אם תאמרו ביחיד ותשגו אל' ה' בולא ירבה לז' סליח' וזה
רשע' רבים בהשגתו בזמן שהוא עבד בית קראוהו ביחיד בהיותו קדוש כל
בש' רשע' ואמר שהם אם יעזוב רשע' ואל' און ו' שהוא היחיד ישוב
אל' ה' וילחשנו בזמן שהוא עשיר ית' כל ואל' אלהינו לען רבים ירבה
סליח' אצל לז' ש' יפול בשן אחר ונקד' עוד ש' כי ירבה לז' אטל
בשגתו ועוד א' לז' עמדתו עמדתו רשע' ו' אינו רשע' מעש' לשג
אמר קדוש לען ו' ש' שאמר אמר' רבה ששים עאלק הוא שפתי יתר
ל' ש' שמה' באמר יור' קדוש והשג' שן קדוש ושם לז' ש' כ' אם
הרבה את האלק והוליה והכשית' ועת' וזה למדו רחם לאוכל כן יהיה רבה
אמר יאמר ש' לז' ש' א' רשע' לז' רשע' רחם לאוכל לז' כ' אם רשע' ק
לחמיו ו' רשע' א' רשע' לז' רשע' רחם לאוכל לז' כ' אם רשע' ק
זרע רחם ו' רשע' א' רשע' לז' רשע' רחם לאוכל לז' כ' אם רשע' ק
ש' רשע' לז' רשע' א' רשע' לז' רשע' רחם לאוכל לז' כ' אם רשע' ק
לז' רשע' א' רשע' לז' רשע' רחם לאוכל לז' כ' אם רשע' ק
והשג' שן קדוש לז' רשע' א' רשע' לז' רשע' רחם לאוכל לז' כ' אם רשע' ק

ונראה לנו שחוקק על הקדוץ כל לשון לאחך נפש הקדוץ על זרע
לחור. שהם ירונו שהנשים אינן יורד מן השמים רק ואלו יעלה מן
הארץ והשקף את כל פני הארץ. אבל בשבד שהנשים יורד למעלה לבן סוף הקדוץ
את הנשים שיוור מן השמים. אך הקדוץ קבלה בליכנו שיוורם נביטת משיח
העליונים אל הנעוטים בשם יסתר ה' כך את אורכו העובד. והשן הוא ששוקק
הוא משיח צנוקבץ והעליונות העליונים משיח צנוקבץ. ולפי אל העלה מן הקדוץ
הבא אל הארץ הני נוקבץ צנוקבץ ולא תבא הקוללה מן הארץ. לבן בלם הקדוץ
מן שם העליונים והם משיח צנוקבץ ולכן הכו מו' את הנשים בלביש אל. אבל
הנה הנביטת הלא קוראים תרג למעלה באומנם מעלן בקולו ולא מורה
ועוד ויר שיקושרת לבן הארץ העברה. אבל הקדוץ מו' השוכח כל הארץ לא
ישקף עליה ואינו מורה הנביטת הקדוץ שיקושרת ארצה הוא מעלה אותם בקדוץ
ש' ההורה הזאת. ירונו כל אל על הלם לבדו יתה הארץ כי על כל מושא ש'
יתיה הארץ כל שהם הארץ מורכב מכל מלקים הם הנזק והנשק. והשאל
אשר יאכל הארץ הוא נ' מורכב מכל מלקים מנעוהות העלאל נוחטור
העלאל והם אלו העים העליונים שבאו אל הנשים נבאשר יאכל הארץ אז הנזק
נוח מנעוהות העלאל והנשק נמוט מן נוחטות העלאל שהנה העים
העליונים ביונו שאינם נשעיים מו' נבאשר שבאו העים עליונים למעלה יתיה
אזיקורם לא היו כל בצור עים עליונים שהם רק למעלה מן הקדוץ בשם
וישאל אלם את הקדוץ ויבדל בין העים וה' נעמק כאשר יאכל הארץ העלאל
אזי בלם בצור הנשק שהיא חקבה עתמת כסא הכבוד נסתר היה להם
עליה בקדוץ ולא יורה.

תעשה למען חמון קו' נמנה אש מייס העליונים. שגם נק קדוץ קלה נקמה נאה ה'
והפלא לעשות. שלא יהיו להם יורה כלל ככל שבד הנשמה שהיא חלק לא מעשה
ולא אדם. כל למען קדושה העלולה אש נכבד עליה שיצאה מכלל. כמע' נ' נ' באפוקסמה
חיים. והנה כל הנשמה קשה קשין הנל. למה יורה מקדושה העליונה. ש' העולם השפל
הוא לבוא לתוך גוף. וגוף מורכב מבשר בשר. והתנזר הוא צ' שש' יורה זו. יהיה לה'
שליה בקדוץ. והיינו שרשע מלקר ומל' אבל אש לא יתקן האדם בעולם הזה אש' היה לה'
להנשמה יורה שש' בתים נמכש נק' אש מו' יקלקל האדם מעשה או היה להנשמה
יורה מעשה. וזל כי כאשר יכד הנשים והעלל מן השמיים כל הנשים כאלו היו נשמה הולך
הבא מן השמיים. ואש כאשר יד' כל שהנה ילדו יורה. נמשלן בקדוץ כלל. אכל
הנה ועלמא לא ישוב בו. כל עמא למעלה למקדומו הנאשן. ועל לקדושה יעבה
לא ישוב בזנס אונן. רק באופן זה. כי אש הדנה את הארץ בו. נלם לאוכל. נאח לא על
לחם לפגני יתיה האדם בו כלל. ואז ישובו המייס העליונים למקדומם הנאשן. ועוד
לקדושה יעבה להנשמה כלל. כן יהיה רבה נשך יאח שש' משיח כלל. ונכש כאו'
שהיה רבה היא הנשמה. אשר יאח משיח. כמע' נ' נ' באפוקסמה בו שש' שש'
שהנשמה לא ישוב אל הקדוץ. כל כונן הפבר רשע מן החומה. יראה שלא ישוב אל הקדוץ
כ' אש

[illegible]

לחופ יום לא מעטות של צדיקים. כל שמעונה נקראת יום. ולחופך קרא לילה. לא מעטות
אל נשעים. כל שהעבירה נקראת חשך. אבל חשך שיש לך עבירות. א צדק כעצמך
שהעבירה תהיה חושך ולא חופ. כי דק חס נשוב א' אז ניהיה שוב ניהיה בורה ונס א'
כל העבירה הנקראת שוב. והמכונה הנקראת בורה. יהיו יום א' כל הינו שנים קעבונק
גיון שנים קעבונק. יהיו נקראים בשם יום. לפי שהפכו לעצמם לחיבור כולל נחמד
המורכב מיום הכבוד. וזה לומר שלא ה שמכנס העונות. אן שטושג מעבירות
הטוף הזה. שהיה יום כולל. מבורא העור

והנה שנה נפוא א העצמ. (שג העצמ) פנה העש. שהנה נקראת הילקום הורח
פלא אטן מונח כלל. ה מנח שיי פתיש להכניס לך יום חס לך לילה
להמנועם הזה. ועוד יא שמש נשובה מעבירה שבידו. הוא שפתי יתק כי מי לא
ידע שטושג נשובה מן העבירה. שבידו לא ישג נשובה מן המעלה נקל מן ספס
שכל מי שטושג נשובה. קרה מנח כל נחמה ליה למימש. מעבירה שבידו ועוד
יא לדיקדק. לאמן מנחם לו כבוד למנה אמש מנחם נקל הקרה טושג לו כבוד. ועוד
למה נקרא חורב בורה. שה' ועוד אמש שייכונת יא למנה שמש ונחמה יתק א שמש
למנח לעבד ה' כו"

אבל הנה אמנו מלל בזמן שטושג כלן על מקום נקראים בשם. ובזמן שאין
שטושג כלן על מקום. נקראים שבהם. נמצא שהשם שוב קרא עם המורה
על טהירות ונענות. והנה הצדק העושג מבורא. הוא טותן נחמה. וזה לומר
שמוסיף נחמה בפניו של מנחם. דהיינו שכל יא שהיה טושג מנחם גרם
שהמורה הרחמים יוצא כלן מן נחמה הפועל. כי כלן של ה' הוא המורה הרחמים
הוא להשפיע נחמה על בוראו. אבל הנכנסים. אטם מנחם לקבל השפע. נעל יא
המורה שטושג הצדק הוא. הוא שיעל שיחול השפע עליו נחמה. ונחמה אקראים
שעל שהוא טותן נחמה. ולמה המכונה נקראת בשם ה'. ונחמה נקראו טותן מנחם
יא בארץ נחמה. והנה המכונה. והנה הצדק טושג מבורא. נחמה נקרא בשם ה' כעו -
שחמנו חכמים מל. נקראו בשמנו של הקרה מנחם צדיקים. כושלים. אבל הנה
הבעל נשובה היה בבחינת שוב. שהיה נשע על ימיו נחמן טושה כלן של מקום. ונשע
טושג נשובה. ומהפך המדונות לעבודת. נחמן להקדמות בשם שבו ה' כלל אף בחיבור
שבו שהיה קודם לכן. נשע טק ה' הינו מבורא כולל. נחמה שמש למנח לעבד ה' לומר
נחמה לומר שכל נקרא שבו ה' נחמה הילקום לומר נקרא כן. אמש משה לך יום חס לך
לילה נחמה למנח לך יום הנה יוכל להיות אצלך ה' דב עמיה יום לא כלב העלה נשע
אט טושג. הוא מבורא אצלך בשם יום. אלא אלא חס לך לילה. נחמה לומר חס הבחינה
שהיה אצלך לילה דהיינו העבירה. אפ' היא קול להקדמך נחמה יום דהיינו מבורא
ואמש מנחם יתק למדוך שכל מי שטושג נשובה מעבירה שבידו. הקרה מנחם לו
כבוד. ונקראקן שמה שמש מעבירה שבידו הוא שפתי יתק. אבל באמש הוא שפתי
יתק. אבל הילקום אין לו הפסד קעשמים. נחמה הוא כן. שכל נחמה שטושג נשובה חס

אז מעבדה שבונו הקדש מנפיק לו כבודי היינו שענשג מהעבודה זכור כולל " רלכן חשד
נשון מנפיק על שכתבתי בבית א' על מה שחמנו חזל במקום שכתבתי קצרה על ש
וה' עין עפי (מלך) ששטח קאמס לנפין מנפיק כי הכולל קצרה גדול מעבדה רלסג
קנא לו עס חביב עה' כי אפי' מעשה היה עד שכתב עבד כולל (עשה שכתב' כולל יודוע
שכל מה הוא רק בעבודה מעבדה כולל ושא' ויחמס ארמסג' ה' בחמסג יתק' וצ' לש
כל מהו אס בחמסג יתק' דהיינו שאשגפ מעבדה אכל מעיכא ארמסג' דאנ' לאנ' לאנ'
עבדה כי ארמסג' מעטק למכור כולל " והשיב שרצתו

עשה וישלך כספר עניניו וקנה יא בבת ארם ב בתות א היוצעים לשונם עק העים ובעשיהם
וקב אשר לא לעדו לשונם אבל כוחם על שבת הנהר ויש להם לנאות את אחרים עליהם
עק העים והז אשר יחלים טן העים ועשלה אין כוחם כעם והז התורה נשאלה לעים
כעם הני כל כעם לב לעים והז בתות הם בת א' הם התח היוצעים לעושקה על
תורה והז הם בעלי בתים שלא לעדו או אכ עלמדו אין להם כעם למעור אלא יש להם
בתות כוח לעשועות עק תח והז כעם ששוער על שפת הנהר וכו' והז בת הז' אשר
היא כעם שכן חרם יאמים אונן שלשועות עק רשעים הם ובתיהם קרניים שנים והז
הבת הז' כאשר ישעשעו עק או הם עפרותים התח שלא יהיה לה מניעם למעור ויספק לה
ועלם נמשק וכל צורה כל שיהיה פני שגורות הזמן נכסה לב לעמק התורה ושאל
כל מה שלמד התח הוא עושק בעלמות קשעיר וטן הראוי הוא מלגולם דבא יקח התח
למים העמוק הנ' אל עקונו והז התח עקבה כעם עקרב כעם ועקיצתן עקיצת
עקרב והעמוק עקבה כעם ככלוע כל שעה בזמן קליטו בן רעה שאין בתורה ולמד
שהוא טהור יהיה בן רעה כ שחר תרועש כבוא וכעמל היום לעשועות ולמד לקבל
עבר ולד ט' כעם ככלוע בוק יובן לא עשיתי מר בר נש קא של סל טהא הייבן
העמוק שלא רז לעושק ים התלמוד אבל היה שוער על שבת לעשועות עק ואשר
שפחא מר טהורא כל ככלוע הוא העמוק הזק ככלוע נמטה טלה עקרבא כל אהעמוק
נשא על טכמו תח אחד לתרועו ולתן לו כל צורה ואשר נעמזה יתיה טהא כל אהעמוק
העבר את התח על ים התלמוד ש' שכלנמו ואשר נסון רעבות עלמותיה כל כון עק
מה שלמד התח היה בעלמות העמוק אהרתייה לתורה כל מות היואר הוא שהתח
יקח את העמוק אל שקונו בעלום

והז בת הז' אשר ישעשעו עק או הם עפרותים התח שלא יהיה לה מניעם למעור ויספק לה
ועלם נמשק וכל צורה כל שיהיה פני שגורות הזמן נכסה לב לעמק התורה ושאל
כל מה שלמד התח הוא עושק בעלמות קשעיר וטן הראוי הוא מלגולם דבא יקח התח
למים העמוק הנ' אל עקונו והז התח עקבה כעם עקרב כעם ועקיצתן עקיצת
עקרב והעמוק עקבה כעם ככלוע כל שעה בזמן קליטו בן רעה שאין בתורה ולמד
שהוא טהור יהיה בן רעה כ שחר תרועש כבוא וכעמל היום לעשועות ולמד לקבל
עבר ולד ט' כעם ככלוע בוק יובן לא עשיתי מר בר נש קא של סל טהא הייבן
העמוק שלא רז לעושק ים התלמוד אבל היה שוער על שבת לעשועות עק ואשר
שפחא מר טהורא כל ככלוע הוא העמוק הזק ככלוע נמטה טלה עקרבא כל אהעמוק
נשא על טכמו תח אחד לתרועו ולתן לו כל צורה ואשר נעמזה יתיה טהא כל אהעמוק
העבר את התח על ים התלמוד ש' שכלנמו ואשר נסון רעבות עלמותיה כל כון עק
מה שלמד התח היה בעלמות העמוק אהרתייה לתורה כל מות היואר הוא שהתח
יקח את העמוק אל שקונו בעלום

וזהו המלך שחזק יקרא הים עמו הרעשים שיעשו לו כן ויפחדו רוב המלכים לפניו
על שם שהוא רוב הרעשים ויעז מעד חס אמנים כן אמר המלכים וכן יפחדו לו
יהיה להם תרועה ועל ים אמר הרעשים ענאם רק חס אמר ללכת שים שם ים
תהיה להם תרועה וכן אמר רב אמרם בשם שם כן ויפחדו רוב המלכים
לכן יש לרש הים אמרם כן ועל יקרא למען שם במלך שערות רב שם שם
אם בלתי ענאם בן הוא היה אמר שם הקרב אם אמרתי כן ולא אמר חס בלתי
ענאם

[illegible]

והיא נעטת ה' והק' אשר הקצה לגשמים את בואתו בכן ט' חבל אשריה עברה את
הערסל כתיב עיני בן חק אכל בואת האור לא כתיב ניהי בן רחל מה הוא כעבד
הגשמים שאחרם הם הגשמים לא בן ט' שלא יהיה כתיב בן כתיבה ט' אחר שקסתכלת
בעשאר הגשמים הנכבדים לננו ובעבד מה לא היה איפשר לכתוב באעיה מ' ניהי
ט' בן לא יקנועו גשמים וק' כל הוא הנרש לבס שלא יהיה לבס תקנוע בעשאר אורא
מתק שגיתקה שהוא האור הננו ובעשאר חס הייחס ונרש ב' יתהי ע' גשם ב' כע

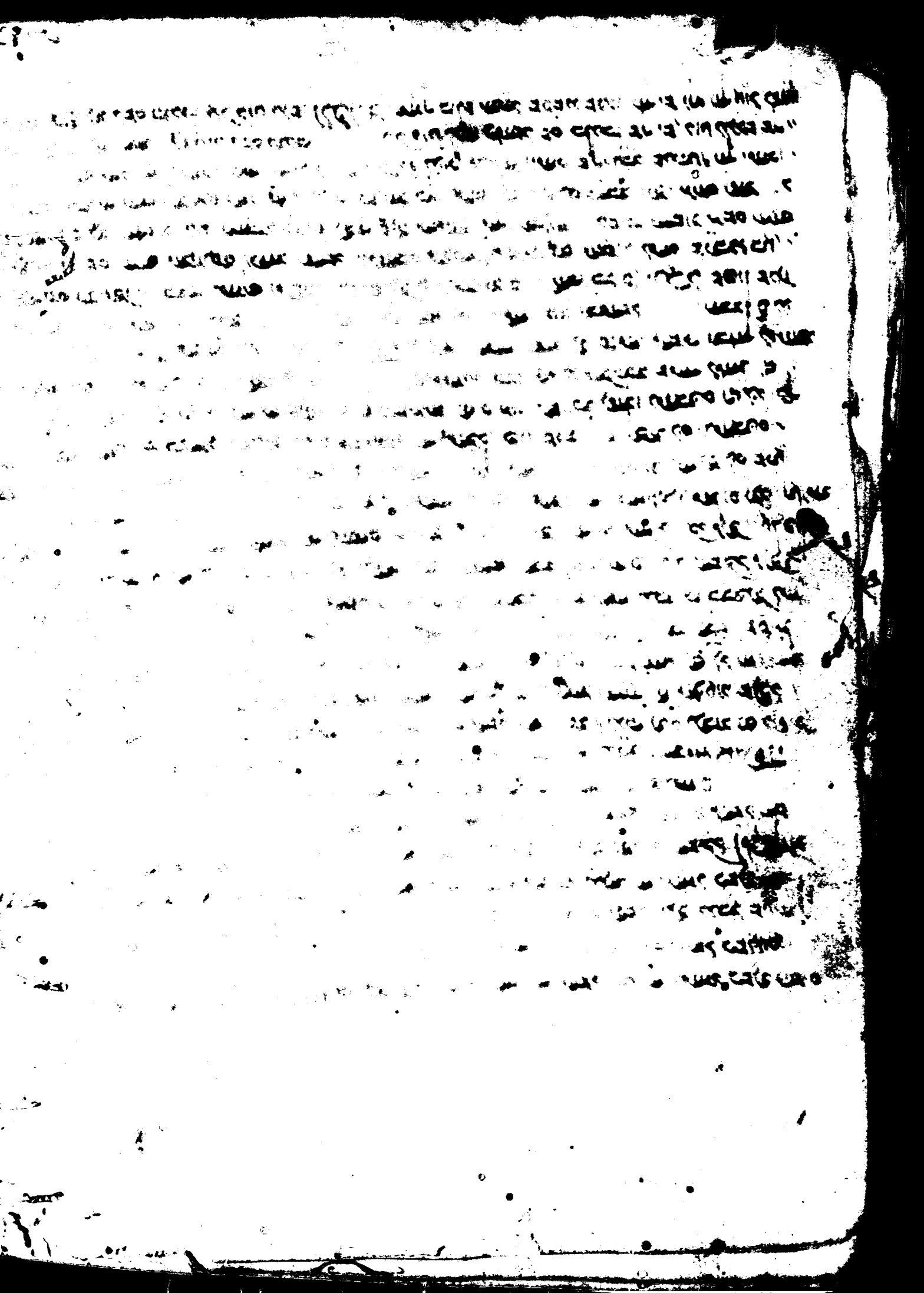
[illegible]

[illegible]

137

77E

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ונתת פנק עבד לעבדו כל אשר ירצה לך
 קדוש עליון חן חסד אלהים רשע' עלינו כי מן
 לבבם נה' להם וכל דל כ כל מה שירצה להם
 יתנו להם כל מה שירצה להם

[illegible]